This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

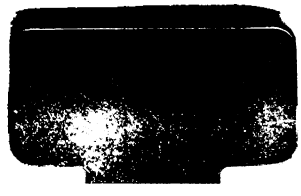

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

1 الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد
كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم. وبارك على محمد وعلى آل محمد
كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد.
[72A] اما بعد فانه قد بلغني ان قوما من اخواننا المسلمين
ممن قد سبقت لهم منا الصحبة والمعاشرة والمودة والمخالطة في الدين
والهجرة والنصرة قد وقع في قلوبهم شيء من امر الصلاة خلف
من يقول القرآن مخلوق. وان من لم يقل ذلك فليس بمسلم عندهم
ولا مؤمن ولا موحد. وانهم قد هجروا في ذلك من قد عرفوا من
اخوانهم وجفوهم وعادوهم وقطعوا الكلام عنهم. وانهم قد
اجتمعوا على ان يجعلوا ذلك سنة في امر الصلاة خلف من يقول
القرآن مخلوق. وان من لم يقل ذلك فليس بمسلم عندهم ولا
مؤمن ولا موحد. وانهم قد اجتمعوا على ان يجعلوا ذلك سنة
في امر الصلاة خلف من يقول القرآن مخلوق. وان من لم يقل
ذلك فليس بمسلم عندهم ولا مؤمن ولا موحد

ومن هل شريعتها فعل سمر فحص له . وهذا مقدمة فى
ملاحظة فعلت مثل عمرا فعلت فعل . سمر ام مقدم
فحص مقدم . ومثل فعل فعل مقدمة مقدمة . سمر
فعل · مقدمة فى فعل فعلت مقدمة فعل ان ومن ام سمر
ومقدم مقدم . ومثل فعل فعل مقدمة مقدمة . سمر ام مقدم
فعل ام فعل فعل . ومقدم فعل فعل فى فعل فعل مقدم
مقدم فعل مقدم فعل فعل فعل فعل فعل فعل فعل فعل
فعل فعل فعل فعل

ניזיז אמשבאיז לי אב לי בי · אבאבאיז אב ביאי בי אב אמשאב
אמאיבאיבאי אבאבאי אמשבאיז אבאבי בי · בי אבי אבאבאי
אבי בבאבי . אביאבאבי אמאב[72F] אבאי אמאבאבאי אבאב
אבאי אבאב אבאבבי . אבי אביב בבאבאבי בבאבי אבאבי
בי אבאב אבאי אבאב · אבאבאי אמאב אבאי אבאבאי 5
בבי אבי אבאבי אבי . אבאבאב בי אבי אמאבאבי
אבאבאבי אמאבי אמאבאי אבאי בי אבי אבאבי
אבאבי אמאב אבאי אבאבאי בי אבי אבאבי
אבאבי אבאבי אבי בי אבי אבאבי בי אבי אבאבי 10
אבאבי אבאב אבי אבי . אבי אבאבאי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי · אבאבי אבאי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי 15
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי 20
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי 25
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי 30
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי
אבאבי אבי אבאבי אבי אבאבי אבאבי אבי אבאבי 35

ربيعة 4 ... وصفها ربيعة وبنو ربيعة
وبنو . وبنو قيس وبنو تميم الجبال في
وبنو . وبنو قيس وبنو تميم الجبال في
ربيعة وبنو قيس وبنو تميم الجبال في
وبنو قيس وبنو تميم الجبال في ربيعة
وبنو قيس وبنو تميم الجبال في ربيعة
وبنو قيس وبنو تميم الجبال في ربيعة

ملك الملوك عليه السلام . ومن هذا قد ذكره · وهذه
قصة الملك الذي كان له ثلثة بنين وكان يحبهم
جميعا حبا واحدا . فلما حضرته الوفاة اراد ان يعلم
من منهم احق بالملك بعده فدعا بالاكبر منهم وقال
له يا بني قد علمت ان الدنيا لا تبقى لاحد وانا
قد اردت ان اعلم من منكم احق بالملك بعدي
فاذهب الى بلاد كذا وكذا فاتني بخبرها . فقال
له السمع والطاعة . ثم ان الملك دعا بالثاني
وقال له يا بني قد علمت ان الدنيا لا تبقى لاحد
وانا قد اردت ان اعلم من منكم احق بالملك بعدي
فاذهب الى بلاد كذا وكذا فاتني بخبرها . فقال
له السمع والطاعة . ثم ان الملك دعا بالثالث
وقال له يا بني قد علمت ان الدنيا لا تبقى لاحد
وانا قد اردت ان اعلم من منكم احق بالملك بعدي
فاذهب الى بلاد كذا وكذا فاتني بخبرها . فقال
له السمع والطاعة . فلما سافروا الثلثة الاخوة
وغابوا عن ابيهم مدة من الزمان اتاه الخبر ان
ابيهم قد مات . فلما بلغهم ذلك اجتمعوا
جميعا وقالوا ان ابانا قد مات ولم يعلم من منا
احق بالملك بعده . فقال الاكبر منهم انا ذهبت
الى بلاد كذا وكذا فرأيت ملكها قد مات وترك
ابنة واحدة ليس له غيرها وقد اردت ان اتزوجها
وان اجعل الملك لها فاذا تزوجت بها صار الملك
لي . فقال الثاني انا ذهبت الى بلاد كذا وكذا
فرأيت ملكها قد مات وترك ابنة واحدة ليس له
غيرها وقد اردت ان اتزوجها وان اجعل الملك لها
فاذا تزوجت بها صار الملك لي . فقال الثالث
انا ذهبت الى بلاد كذا وكذا فرأيت ملكها قد مات
وترك ابنة واحدة ليس له غيرها وقد اردت ان
اتزوجها وان اجعل الملك لها فاذا تزوجت بها
صار الملك لي . فقال الاكبر منهم انا اول من
ذهب فلي الحق بالملك . فقال الثاني بل انا
اولى منك بالملك لاني ذهبت قبلك . فقال
الثالث بل انا اولى منكما بالملك لاني ذهبت
قبلكما . فلما سمع الاكبر منهم كلام اخويه
قال لهما ان كان الامر كما تقولان فانا اولى
منكما بالملك لاني ذهبت قبلكما وقبل ان
يذهب احدكما الى بلاد الملك الذي ذهبت
اليه . فقال الثاني والثالث كيف ذلك . فقال
الاكبر منهم انا ذهبت الى بلاد كذا وكذا
فرأيت ملكها قد مات وترك ابنة واحدة ليس
له غيرها وقد اردت ان اتزوجها وان اجعل
الملك لها فاذا تزوجت بها صار الملك لي .
فلما سمع الثاني والثالث كلام اخيهما الاكبر
قالا له ان كان الامر كما تقول فانت اولى
منا بالملك لانك ذهبت قبلنا . فلما سمع
الاكبر منهم كلام اخويه قال لهما ان كان
الامر كما تقولان فانا اولى منكما بالملك
لاني ذهبت قبلكما وقبل ان يذهب احدكما
الى بلاد الملك الذي ذهبت اليه . فقال
الثاني والثالث كيف ذلك . فقال الاكبر
منهم انا ذهبت الى بلاد كذا وكذا فرأيت
ملكها قد مات وترك ابنة واحدة ليس له

ܐܡܪ ܠܗ ܕܟܕ ܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܡܪܝ ܕܝܠܗ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ

ויאמר ראובן אל אחיו הלא נער ואנכי לא באתי ועתה דמו הנה נדרש. וישמעו
האחים ויקחו את יוסף ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים. וישבו לאכל לחם
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו ולכנו
74E את יוסף לישמעאלים ויקחו אתו ויעלו אתו מצרים. וישמעו אחיו ויאמר
אליהם הלא אמרתי אליכם אל תחטאו בילד ואל תשחיתו אותו כי הוא
אחינו ובשרנו. וישמעו אחיו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל תחטאו
בילד ואל תשחיתו אותו כי הוא אחינו ובשרנו. וישמעו אחיו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם אל תחטאו בילד ואל תשחיתו אותו כי הוא אחינו ובשרנו.
וישמעו אחיו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל תחטאו בילד ואל תשחיתו
אותו כי הוא אחינו ובשרנו. וישמעו אחיו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
אל תחטאו בילד ואל תשחיתו אותו כי הוא אחינו ובשרנו. וישמעו אחיו
ויאמר

ملاحظة 12 . . . وهذه ليست من هذه الرسالة ولكنها من رسالة
اخرى لم يتم نسخها . وهذه الرسالة ليست من رسائل
الاخوان ولكنها من رسائل الفلاسفة الذين كانوا قبل
الاخوان وهم من اهل البصرة . ولكن لما كانت هذه
الرسالة ليست من رسائل الاخوان ولا من رسائل
الفلاسفة الذين كانوا قبل الاخوان ولا من رسائل
الفلاسفة الذين كانوا بعد الاخوان ولكنها من رسائل
الفلاسفة الذين كانوا في ايام الاخوان ولم يكن
احد منهم اشتهر بالفلسفة اكثر من الاخوان
ولا كان احد منهم اشهر بالفلسفة من الاخوان
ولا كان احد منهم اكثر تصنيفا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر تلاميذ في
الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم اكثر
اتباعا في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد
منهم اكثر اعوانا في الفلسفة من الاخوان
ولا كان احد منهم اكثر اصدقاء في الفلسفة
من الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اخوانا
في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اشياعا في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر انصارا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اعوانا في
الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اصدقاء في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر اخوانا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اشياعا في
الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر انصارا في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر اعوانا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اصدقاء
في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اخوانا في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر اشياعا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر انصارا
في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اعوانا في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر اصدقاء في الفلسفة
من الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اخوانا
في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اشياعا في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر انصارا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اعوانا
في الفلسفة من الاخوان ولا كان احد منهم
اكثر اصدقاء في الفلسفة من الاخوان ولا
كان احد منهم اكثر اخوانا في الفلسفة من
الاخوان ولا كان احد منهم اكثر اشياعا
في

ومن حلم مرة على وصول مرسوم مرسوم على مرة
وصول مرة على مرة مرة مرة مرة مرة مرة مرة
مرة مرة مرة

ڀڻڪ ڪڻ ڪڻڪ ڪڻڪ ڪڻڪ

ومن حديث شريك بن عبد الله · عبد الله حدثنا · عبد الله حدثني زياد
بكار ثنا · حدثني أبي بن حازم · وعثمان بن ابي شيبة
واسحاق بن ابراهيم قالوا ثنا جرير . وثنا محمد بن
رافع ثنا يحيى بن آدم · ثنا زهير · ثنا سماك بن حرب
عن عبد الله بن عميرة عن الاسود بن يزيد عن عائشة
قالت كان رسول الله ﷺ يستفتح صلاته اذا قام من
الليل بركعتين خفيفتين · ثم يصلي ما شاء الله أن يصلي
طويلا ويركع ركوعا طويلا ويسجد سجودا طويلا ثم
يرفع رأسه فيسجد سجدتين خفيفتين ثم يصلي ما شاء
الله أن يصلي طويلا ويركع ركوعا طويلا ويسجد سجودا
طويلا ثم يرفع رأسه فيسجد سجدتين خفيفتين ثم يصلي
ما شاء الله أن يصلي طويلا ويركع ركوعا طويلا ويسجد
سجودا طويلا ثم يرفع رأسه فيسجد سجدتين خفيفتين
ثم يصلي ما شاء الله أن يصلي طويلا ويركع ركوعا
طويلا ويسجد سجودا طويلا ثم يرفع رأسه فيسجد
سجدتين خفيفتين ثم يصلي ما شاء الله أن يصلي طويلا
ويركع ركوعا طويلا ويسجد سجودا طويلا ثم يرفع رأسه
فيسجد سجدتين خفيفتين

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕ

ריאר מן אלה בפאר: אלא ראשונה מחלה: ראשון לחדל
ראשונה מן יאמרו: מה: ראשי ולא ראשונה מחלה:
לה: ראחלים לה: ראלה אלא לי אלו יש אלה ·מה: 77D
בה: מה: ·ריאשי ריאר ריאש מן אלהאשונה: ראלה: ·לחל
ראשיאר ולה ·מחים אלהאלה ראיך בחל לחל: ראשו 5
מחם אלה: ראש אלהים ראשון . ראשי אלחלחה לה: ראלה:
מחי . יאלהים ראשונה לחי: ראלה מחי אלה ראש ראלחה
ראשון ראשיאר אלהים יאלהים ראלה: ראשי . ראשיאר לה יאלי
יאשי לי בה: אלה אלה ראשון . אלהאשונה מחלה ראשון
אלהים ראשונה אלהים: יאלה לה ראשיאר לה: אשון 10
ראיר לחי ראשי יה: אלהיאר לי אלה ראלה: ראשונה
מחה: אשון לחי אלה יאלה ראלי לי אי יאר . ראלים:
ראיאר 18 ••• ראשי אשי אלה: ראש ראשונה יאלהים:
אלהאיאר בה מה ראלה · יאר ראשי יאלה: אשי יש לי אלה 15
ראשי . ראשי ראשונה 77E לה ·אלה ראיאר אלשון בה מה
לי ראיאלה ראי · מה ראשי אלה לי · אשון אלה אלה יש
אלה ראשי לי ראלאלהים: ראשונה מה · אחלמה אשון ראשי
ראשיאר בה אלה ראשי · אלה ראיאר לה ראשונה · לי אלה
לי אלה אלה ראשי · אלה ראיאר אלה ראשי אלה אלה: 20
אלה לה אי: ראשי אלה ראשיאלה יאלה: אשי יאשונה
אלה: אשון לה יש מה · אלה ראי אלהים אלהיאר
אשיר לי אלה ראלה אלה ראשי ראי ראשיאר אשיאלה
אלה לה אשי יה ראשי אלה · אלה ראי ראשלה אלה יש
יש אלה ראשונה אלה אלה ראשי ראי ראשונה אלה 25
ראי אלה לה ראלאלהים ראשיאל ראשי ראשי ראשלה
לה אלה יאשי ראשי אשיאלה יאשי אשי ראשי אלה ·אלה
יאשי אשי אלה ראשי 77F אלאשי אשיאלה: ראשי אשי
אלה ראי אי אלה ראשי אי אלה יאשי ראשי ראשיאר ראלאה
יש ראשונה אי אלה יאשי אשי יאשי אשיאלה אשי אשי 30
אלה ראלאה אשי לה יאשי אלה · אי אשיאלה ראשי יאשי
ראשי יאשי אלה ראשי · ראשי אשי יאשי יה ראלאה אי אי
אי . ראלי לה יאשי אלאשי ראלאשי ראלאשי · אי אלאה
אי ראשי אשי אלה אלה אלה ראשי . אשי אי ראלאה אי 35
אשי אי · ראלאה אלה לי יאשי אי ראשי . ראשי אי אי אלה
· אי אשי ראלאה אלה אלה ראשי . אשי אי ראלאה אי
אשי אי · ראלאה אלה לי יאשי אי ראשי . ראשי אי אי אלה

Digitized by Google

ܡܫܟܚܬܗ . ܘܟܝܢ ܡܢܐ ܕܐܝ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܟܚ
ܠܗ ܟܝܢ ܠܟ ܠܟ ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝ ܠܗ
ܡܢܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܠܐ ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܡܢ
ܡܫܟܚܬܗ ܐܢ ܠܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝ ܠܐ ܡܫܟܚܬܗ ܟܝܢ ܐܝ ܡܢ ܟܡ ܡܫ
ܡܫܟܚ ܐܢ ܠܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܡܢ

ملكوا عليهم ملكا من بني اسرائيل وقالوا ابعث لنا ملكا نقاتل
في سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا
قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا
وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم والله
عليم بالظالمين وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت
ملكا قالوا انى يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك منه
ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفاه عليكم وزاده
بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع
عليم وقال لهم نبيهم ان آية ملكه ان يأتيكم التابوت فيه
سكينة من ربكم وبقية مما ترك آل موسى وآل هرون تحمله
الملائكة ان في ذلك لآية لكم ان كنتم مؤمنين فلما فصل
طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس
مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده فشربوا
منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا لا
طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون انهم ملاقوا
الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع
الصابرين ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ علينا
صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين فهزموهم
باذن الله وقتل داود جالوت وآتاه الله الملك والحكمة وعلمه
مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض
ولكن الله ذو فضل على العالمين تلك آيات الله نتلوها عليك
بالحق وانك لمن المرسلين

21 78E ان الله يأمركم ان تذبحوا بقرة قالوا اتتخذنا هزوا قال
اعوذ بالله ان اكون من الجاهلين قالوا ادع لنا ربك يبين لنا
ما لونها قال انه يقول انها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين
ذلك فافعلوا ما تؤمرون قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها
قال انه يقول انها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين قالوا
ادع لنا ربك يبين لنا ما هي ان البقر تشابه علينا وانا ان شاء
الله لمهتدون قال انه يقول انها بقرة لا ذلول تثير الارض ولا
تسقي الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها
وما كادوا يفعلون وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج
ما كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى
ويريكم آياته لعلكم تعقلون ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي
كالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة لما يتفجر منه الانهار
وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من
خشية الله وما الله بغافل عما تعملون افتطمعون ان يؤمنوا
لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من
بعد ما عقلوه وهم يعلمون واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا
وإذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم
ليحاجوكم به عند ربكم افلا تعقلون اولا يعلمون ان الله يعلم
ما يسرون وما يعلنون ومنهم اميون لا يعلمون الكتاب الا
اماني وان هم الا يظنون فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم
ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم
مما كتبت ايديهم وويل لهم مما يكسبون وقالوا لن تمسنا النار
الا اياما معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله
عهده ام تقولون على الله ما لا تعلمون بلى من كسب سيئة
وأحاطت به خطيئته فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
والذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئك اصحاب الجنة هم فيها
خالدون واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون الا الله
وبالوالدين احسانا وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا
للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة ثم توليتم الا قليلا
منكم وانتم معرضون واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم
ولا تخرجون انفسكم من دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون ثم
انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم
تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان وان يأتوكم اسارى تفادوهم
وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون
ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزي في الحياة الدنيا
ويوم القيامة يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عما
تعملون اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفف
عنهم العذاب ولا هم ينصرون ولقد آتينا موسى الكتاب وقفينا
من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البينات وايدناه بروح
القدس افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم
ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله
بكفرهم فقليلا ما يؤمنون ولما جاءهم كتاب من عند الله
مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا
فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين بئسما
اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما انزل الله بغيا ان ينزل الله
من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب
وللكافرين عذاب مهين واذا قيل لهم آمنوا بما انزل الله قالوا
نؤمن بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما
معهم قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين
ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم
ظالمون وإذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم
بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل
بكفرهم قل بئسما يأمركم به ايمانكم ان كنتم مؤمنين قل ان
كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا
الموت ان كنتم صادقين ولن يتمنوه ابدا بما قدمت ايديهم
والله عليم بالظالمين ولتجدنهم احرص الناس على حياة ومن
الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو بمزحزحه من
العذاب ان يعمر والله بصير بما يعملون قل من كان عدوا لجبريل
فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى
وبشرى للمؤمنين من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل
وميكال فان الله عدو للكافرين ولقد انزلنا اليك آيات بينات
وما يكفر بها الا الفاسقون اوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق
منهم بل اكثرهم لا يؤمنون ولما جاءهم رسول من عند الله
مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله
وراء ظهورهم كانهم لا يعلمون واتبعوا ما تتلوا الشياطين على
ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون
الناس السحر وما انزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما
يعلمان من احد حتى يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون
منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من
احد الا باذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا
لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به
انفسهم لو كانوا يعلمون ولو انهم آمنوا واتقوا لمثوبة من عند
الله خير لو كانوا يعلمون يا ايها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا
وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب اليم ما يود الذين
كفروا من اهل الكتاب ولا المشركين ان ينزل عليكم من خير من
ربكم والله يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ما
ننسخ من آية او ننسها نأت بخير منها او مثلها الم تعلم ان
الله على كل شيء قدير الم تعلم ان الله له ملك السموات
والارض وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ام تريدون ان
تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر
بالايمان فقد ضل سواء السبيل ود كثير من اهل الكتاب لو
يردونكم من بعد ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد
ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى يأتي الله بامره ان الله
على كل شيء قدير واقيموا الصلوة واتوا الزكوة وما تقدموا
لانفسكم من خير تجدوه عند الله ان الله بما تعملون بصير
وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او نصارى تلك امانيهم
قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين بلى من اسلم وجهه لله وهو
محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وقالت
اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود
على شيء وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل
قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون
ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في
خرابها اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا خائفين لهم في الدنيا
خزي ولهم في الآخرة عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فاينما
تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم وقالوا اتخذ الله ولدا
سبحانه بل له ما في السموات والارض كل له قانتون بديع
السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون
وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تأتينا آية كذلك قال
الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات
لقوم يوقنون انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسأل عن
اصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع
ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم بعد
الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير الذين
آتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به ومن يكفر
به فاولئك هم الخاسرون يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي
انعمت عليكم وانى فضلتكم على العالمين واتقوا يوما لا تجزي
نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل
ولا هم ينصرون وإذ ابتلى ابراهيم ربه بكلمات فاتمهن قال
اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي
الظالمين وإذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا واتخذوا من مقام
ابراهيم مصلى وعهدنا الى ابراهيم واسمعيل ان طهرا بيتي
للطائفين والعاكفين والركع السجود وإذ قال ابراهيم رب اجعل
هذا بلدا آمنا وارزق اهله من الثمرات من آمن منهم بالله
واليوم الآخر قال ومن كفر فامتعه قليلا ثم اضطره الى عذاب
النار وبئس المصير وإذ يرفع ابراهيم القواعد من البيت
واسمعيل ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم ربنا واجعلنا
مسلمين لك ومن ذريتنا امة مسلمة لك وارنا مناسكنا وتب
علينا انك انت التواب الرحيم ربنا وابعث فيهم رسولا منهم
يتلو عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك انت
العزيز الحكيم ومن يرغب عن ملة ابراهيم الا من سفه نفسه
ولقد اصطفيناه في الدنيا وانه في الآخرة لمن الصالحين اذ قال
له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ووصى بها ابراهيم بنيه
ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم
مسلمون ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله آبائك ابراهيم واسمعيل
واسحق الها واحدا ونحن له مسلمون تلك امة قد خلت لها ما
كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا يعملون وقالوا
كونوا هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابراهيم حنيفا وما كان
من المشركين قولوا آمنا بالله وما انزل الينا وما انزل الى
ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتي موسى
وعيسى وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم
ونحن له مسلمون فان آمنوا بمثل ما آمنتم به فقد اهتدوا وان
تولوا فانما هم في شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم
صبغة الله ومن احسن من الله صبغة ونحن له عابدون قل
اتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم ولنا اعمالنا ولكم اعمالكم
ونحن له مخلصون ام تقولون ان ابراهيم واسمعيل واسحق
ويعقوب والاسباط كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم ام الله
ومن اظلم ممن كتم شهادة عنده من الله وما الله بغافل عما
تعملون تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا
تسألون عما كانوا يعملون سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم
عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من
يشاء الى صراط مستقيم وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا
شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا وما جعلنا
القبلة التي كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب
على عقبيه وان كانت لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان
الله ليضيع ايمانكم ان الله بالناس لرءوف رحيم قد نرى تقلب
وجهك في السماء فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك شطر
المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الذين
اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما
يعملون ولئن اتيت الذين اوتوا الكتاب بكل آية ما تبعوا قبلتك
وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت
اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين
الذين آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم وان فريقا
منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون الحق من ربك فلا تكونن من
الممترين ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات اينما تكونوا
يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير ومن حيث
خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وانه للحق من ربك وما
الله بغافل عما تعملون ومن حيث خرجت فول وجهك شطر
المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون
للناس عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني
ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون كما ارسلنا فيكم رسولا
منكم يتلو عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة
ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون فاذكروني اذكركم واشكروا لي
ولا تكفرون يا ايها الذين آمنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان
الله مع الصابرين ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله امواتا بل
احياء ولكن لا تشعرون ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع
ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر الصابرين الذين اذا
اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون اولئك عليهم
صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون ان الصفا والمروة
من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان
يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر عليم ان الذين
يكتمون ما انزلنا من البينات والهدى من بعد ما بينه للناس في
الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون الا الذين تابوا
واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب عليهم وانا التواب الرحيم ان
الذين كفروا وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملائكة
والناس اجمعين خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم
ينظرون والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ان في
خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار والفلك التي تجري
في البحر بما ينفع الناس وما انزل الله من السماء من ماء فاحيا
به الارض بعد موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح
والسحاب المسخر بين السماء والارض لآيات لقوم يعقلون ومن
الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله والذين
آمنوا اشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا اذ يرون العذاب ان
القوة لله جميعا وان الله شديد العذاب اذ تبرأ الذين اتبعوا من
الذين اتبعوا ورأوا العذاب وتقطعت بهم الاسباب وقال الذين
اتبعوا لو ان لنا كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم
الله اعمالهم حسرات عليهم وما هم بخارجين من النار يا ايها
الناس كلوا مما في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات
الشيطان انه لكم عدو مبين انما يأمركم بالسوء والفحشاء وان
تقولوا على الله ما لا تعلمون واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله
قالوا بل نتبع ما الفينا عليه آباءنا اولو كان آباؤهم لا يعقلون
شيئا ولا يهتدون ومثل الذين كفروا كمثل الذي ينعق بما لا
يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم لا يعقلون يا ايها الذين
آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه
تعبدون انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به
لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور
رحيم ان الذين يكتمون ما انزل الله من الكتاب ويشترون به
ثمنا قليلا اولئك ما يأكلون في بطونهم الا النار ولا يكلمهم
الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم اولئك الذين
اشتروا الضلالة بالهدى والعذاب بالمغفرة فما اصبرهم على
النار ذلك بان الله نزل الكتاب بالحق وان الذين اختلفوا في
الكتاب لفي شقاق بعيد ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق
والمغرب ولكن البر من آمن بالله واليوم الآخر والملائكة
والكتاب والنبيين واتى المال على حبه ذوي القربى واليتامى
والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب واقام الصلوة
واتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصابرين في البأساء
والضراء وحين البأس اولئك الذين صدقوا واولئك هم المتقون
يا ايها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتلى الحر
بالحر والعبد بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي له من اخيه
شيء فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم
ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ولكم في القصاص
حياة يا اولي الالباب لعلكم تتقون كتب عليكم اذا حضر احدكم
الموت ان ترك خيرا الوصية للوالدين والاقربين بالمعروف حقا
على المتقين فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه على الذين
يبدلونه ان الله سميع عليم فمن خاف من موص جنفا او اثما
فاصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم يا ايها الذين
آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم
تتقون اياما معدودات فمن كان منكم مريضا او على سفر فعدة
من ايام اخر وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع
خيرا فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان كنتم تعلمون شهر
رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا او على
سفر فعدة من ايام اخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر
ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هداكم ولعلكم تشكرون
واذا سألك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان
فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون احل لكم ليلة
الصيام الرفث الى نسائكم هن لباس لكم وانتم لباس لهن علم
الله انكم كنتم تختانون انفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن
باشروهن وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين
لكم الخيط الابيض من الخيط الاسود من الفجر ثم اتموا الصيام
الى الليل ولا تباشروهن وانتم عاكفون في المساجد تلك حدود
الله فلا تقربوها كذلك يبين الله آياته للناس لعلهم يتقون
ولا تأكلوا اموالكم بينكم بالباطل وتدلوا بها الى الحكام
لتأكلوا فريقا من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون يسألونك
عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر بان تأتوا
البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى وأتوا البيوت من
ابوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون وقاتلوا في سبيل الله الذين
يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين واقتلوهم حيث
ثقفتموهم واخرجوهم من حيث اخرجوكم والفتنة اشد من القتل
ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فان
قاتلوكم فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين فان انتهوا فان الله
غفور رحيم وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله فان
انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين الشهر الحرام بالشهر الحرام
والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما
اعتدى عليكم واتقوا الله واعلموا ان الله مع المتقين وانفقوا
في سبيل الله ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة وأحسنوا ان الله
يحب المحسنين واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم فما
استيسر من الهدي ولا تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ الهدي محله
فمن كان منكم مريضا او به اذى من رأسه ففدية من صيام او
صدقة او نسك فاذا امنتم فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما
استيسر من الهدي فمن لم يجد فصيام ثلاثة ايام في الحج
وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن اهله حاضري
المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا ان الله شديد العقاب الحج
اشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا
جدال في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فان خير
الزاد التقوى واتقون يا اولي الالباب ليس عليكم جناح ان
تبتغوا فضلا من ربكم فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند
المشعر الحرام واذكروه كما هداكم وان كنتم من قبله لمن
الضالين ثم افيضوا من حيث افاض الناس واستغفروا الله ان
الله غفور رحيم فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله كذكركم
آباءكم او اشد ذكرا فمن الناس من يقول ربنا آتنا في الدنيا
وما له في الآخرة من خلاق ومنهم من يقول ربنا آتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اولئك لهم نصيب مما
كسبوا والله سريع الحساب واذكروا الله في ايام معدودات فمن
تعجل في يومين فلا اثم عليه ومن تأخر فلا اثم عليه لمن اتقى
واتقوا الله واعلموا انكم اليه تحشرون ومن الناس من يعجبك
قوله في الحياة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو الد
الخصام واذا تولى سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك الحرث
والنسل والله لا يحب الفساد واذا قيل له اتق الله اخذته العزة
بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد ومن الناس من يشري نفسه
ابتغاء مرضات الله والله رءوف بالعباد يا ايها الذين آمنوا
ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم
عدو مبين فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا ان
الله عزيز حكيم هل ينظرون الا ان يأتيهم الله في ظلل من
الغمام والملائكة وقضي الامر والى الله ترجع الامور سل بني
اسرائيل كم آتيناهم من آية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد
ما جاءته فان الله شديد العقاب زين للذين كفروا الحياة الدنيا
ويسخرون من الذين آمنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيامة
والله يرزق من يشاء بغير حساب كان الناس امة واحدة فبعث
الله النبيين مبشرين ومنذرين وانزل معهم الكتاب بالحق ليحكم
بين الناس فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه الا الذين اوتوه من
بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين آمنوا لما
اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء الى صراط
مستقيم ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يأتكم مثل الذين خلوا
من قبلكم مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول
والذين آمنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله قريب يسألونك
ماذا ينفقون قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين واليتامى
والمساكين وابن السبيل وما تفعلوا من خير فان الله به عليم
كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى ان تكرهوا شيئا وهو
خير لكم وعسى ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم لا
تعلمون يسألونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير
وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام واخراج اهله منه
اكبر عند الله والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى
يردوكم عن دينكم ان استطاعوا ومن يرتدد منكم عن دينه فيمت
وهو كافر فاولئك حبطت اعمالهم في الدنيا والآخرة واولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون ان الذين آمنوا والذين هاجروا
وجاهدوا في سبيل الله اولئك يرجون رحمت الله والله غفور
رحيم يسألونك عن الخمر والميسر قل فيهما اثم كبير ومنافع
للناس واثمهما اكبر من نفعهما ويسألونك ماذا ينفقون قل
العفو كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون في الدنيا
والآخرة ويسألونك عن اليتامى قل اصلاح لهم خير وان تخالطوهم
فاخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح ولو شاء الله لاعنتكم
ان الله عزيز حكيم ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن ولامة
مؤمنة خير من مشركة ولو اعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى
يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون
الى النار والله يدعو الى الجنة والمغفرة باذنه ويبين آياته
للناس لعلهم يتذكرون ويسألونك عن المحيض قل هو اذى
فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن فاذا
تطهرن فأتوهن من حيث امركم الله ان الله يحب التوابين
ويحب المتطهرين نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم انى شئتم
وقدموا لانفسكم واتقوا الله واعلموا انكم ملاقوه وبشر
المؤمنين ولا تجعلوا الله عرضة لايمانكم ان تبروا وتتقوا
وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم لا يؤاخذكم الله باللغو في
ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم
للذين يؤلون من نسائهم تربص اربعة اشهر فان فاءو فان الله
غفور رحيم وان عزموا الطلاق فان الله سميع عليم والمطلقات
يتربصن بانفسهن ثلاثة قروء ولا يحل لهن ان يكتمن ما خلق
الله في ارحامهن ان كن يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن
احق بردهن في ذلك ان ارادوا اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن
بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم الطلاق مرتان
فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تأخذوا مما
آتيتموهن شيئا الا ان يخافا ان لا يقيما حدود الله فان خفتم
ان لا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك
حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم
الظالمون فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره
فان طلقها فلا جناح عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود
الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون واذا طلقتم النساء
فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن بمعروف ولا
تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا
تتخذوا آيات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما انزل
عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا ان
الله بكل شيء عليم واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فلا
تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن اذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك
يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الآخر ذلكم ازكى لكم
واطهر والله يعلم وانتم لا تعلمون والوالدات يرضعن اولادهن
حولين كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن
وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة
بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك فان اراد
فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان
تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما آتيتم بالمعروف
واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون بصير والذين يتوفون
منكم ويذرون ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا فاذا
بلغن اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن بالمعروف
والله بما تعملون خبير ولا جناح عليكم فيما عرضتم به من
خطبة النساء او اكننتم في انفسكم علم الله انكم ستذكرونهن
ولكن لا تواعدوهن سرا الا ان تقولوا قولا معروفا ولا تعزموا
عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب اجله واعلموا ان الله يعلم ما في
انفسكم فاحذروه واعلموا ان الله غفور حليم لا جناح عليكم ان
طلقتم النساء ما لم تمسوهن او تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن
على الموسع قدره وعلى المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على
المحسنين وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن
فريضة فنصف ما فرضتم الا ان يعفون او يعفو الذي بيده عقدة
النكاح وان تعفوا اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم ان الله
بما تعملون بصير حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا
لله قانتين فان خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم فاذكروا الله
كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون والذين يتوفون منكم ويذرون
ازواجا وصية لازواجهم متاعا الى الحول غير اخراج فان خرجن
فلا جناح عليكم في ما فعلن في انفسهن من معروف والله عزيز
حكيم وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين كذلك يبين
الله لكم آياته لعلكم تعقلون الم تر الى الذين خرجوا من
ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احياهم ان
الله لذو فضل على الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون وقاتلوا
في سبيل الله واعلموا ان الله سميع عليم من ذا الذي يقرض
الله قرضا حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة والله يقبض ويبصط
واليه ترجعون الم تر الى الملا من بني اسرائيل من بعد موسى
اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل
عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا
نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب
عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم والله عليم بالظالمين وقال
لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون له
الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال
ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله
يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم وقال لهم نبيهم ان آية
ملكه ان يأتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك
آل موسى وآل هرون تحمله الملائكة ان في ذلك لآية لكم ان
كنتم مؤمنين فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم
بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من
اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو
والذين آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال
الذين يظنون انهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة
كثيرة باذن الله والله مع الصابرين ولما برزوا لجالوت وجنوده
قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم
الكافرين فهزموهم باذن الله وقتل داود جالوت وآتاه الله
الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم
ببعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين تلك
آيات الله نتلوها عليك بالحق وانك لمن المرسلين

21 78E ان الله يأمركم ان تذبحوا بقرة قالوا اتتخذنا هزوا قال
اعوذ بالله ان اكون من الجاهلين قالوا ادع لنا ربك يبين لنا
ما لونها قال انه يقول انها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين
ذلك فافعلوا ما تؤمرون قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها
قال انه يقول انها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين قالوا
ادع لنا ربك يبين لنا ما هي ان البقر تشابه علينا وانا ان شاء
الله لمهتدون قال انه يقول انها بقرة لا ذلول تثير الارض ولا
تسقي الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها
وما كادوا يفعلون وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج
ما كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى
ويريكم آياته لعلكم تعقلون ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي
كالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة لما يتفجر منه الانهار
وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من
خشية الله وما الله بغافل عما تعملون افتطمعون ان يؤمنوا
لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من
بعد ما عقلوه وهم يعلمون واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا
وإذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم
ليحاجوكم به عند ربكم افلا تعقلون اولا يعلمون ان الله يعلم
ما يسرون وما يعلنون ومنهم اميون لا يعلمون الكتاب الا
اماني وان هم الا يظنون فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم
ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم
مما كتبت ايديهم وويل لهم مما يكسبون وقالوا لن تمسنا النار
الا اياما معدودة قل اتخذتم

ומה [78F] מבחר הדברים שבכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש
הוא ספר משלי שלמה המלך עליו השלום שכל העולם כולו
נהנה מחכמתו ומכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש לא
נהנה העולם כולו כמו שנהנה מספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך מוסר והנהגה ודרך ארץ כמו שיש
בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך עצה
והדרכה לאדם איך יתנהג עם חבירו ועם כל אדם בין
בדברים שבינו לחבירו בין בדברים שבינו לעצמו כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר
מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
חכמה ובינה ודעת כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך יראת שמים וטהרת הלב כמו שיש
בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך אמת
וצדק כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן השקר ומן הכזב כמו שיש בספר
משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הגאוה ומן הגסות הרוח כמו שיש בספר משלי שלמה
המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו
בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הכעס ומן
הקנאה ומן התאוה ומן הכבוד ומן הבצע ומן הרדיפה
אחר הממון ומן הרדיפה אחר הכבוד ומן הרדיפה אחר
התאוה כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הלצון ומן הקלות ראש ומן
הקלות דעת ומן הבטלה ומן הדברים הבטלים כמו שיש
בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הרכילות ומן הלשון הרע ומן הדברים המגונים כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר
מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הנקמה ומן הנטירה ומן השנאה כמו שיש
בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הגנבה ומן הגזל ומן הרמיה ומן הדברים המגונים
כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך
ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הנאוף ומן הזנות ומן הדברים המגונים כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר
מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הרציחה ומן השפיכות דמים ומן הדברים
המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הגאוה ומן הגסות הרוח ומן
הקלות ראש ומן הקלות דעת ומן הבטלה ומן הדברים
הבטלים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הכעס ומן הקנאה ומן התאוה ומן
הכבוד ומן הבצע ומן הרדיפה אחר הממון ומן הרדיפה
אחר הכבוד ומן הרדיפה אחר התאוה כמו שיש בספר
משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הלצון ומן הקלות ראש ומן הקלות דעת ומן הבטלה
ומן הדברים הבטלים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הרכילות ומן הלשון
הרע ומן הדברים המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה
המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו
בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הנקמה ומן
הנטירה ומן השנאה כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הגנבה ומן הגזל ומן
הרמיה ומן הדברים המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה
המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו
בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הנאוף ומן
הזנות ומן הדברים המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה
המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו
בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הרציחה ומן
השפיכות דמים ומן הדברים המגונים כמו שיש בספר
משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הגאוה ומן הגסות הרוח ומן הקלות ראש ומן הקלות
דעת ומן הבטלה ומן הדברים הבטלים כמו שיש בספר
משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל
הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה
מן הכעס ומן הקנאה ומן התאוה ומן הכבוד ומן הבצע
ומן הרדיפה אחר הממון ומן הרדיפה אחר הכבוד ומן
הרדיפה אחר התאוה כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הלצון ומן הקלות ראש
ומן הקלות דעת ומן הבטלה ומן הדברים הבטלים כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר
מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הרכילות ומן הלשון הרע ומן הדברים
המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הנקמה ומן הנטירה ומן השנאה
כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך
ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הגנבה ומן הגזל ומן הרמיה ומן הדברים
המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הנאוף ומן הזנות ומן הדברים
המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום.
ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש
בו כל כך הרחקה מן הרציחה ומן השפיכות דמים ומן
הדברים המגונים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הגאוה ומן הגסות הרוח
ומן הקלות ראש ומן הקלות דעת ומן הבטלה ומן
הדברים הבטלים כמו שיש בספר משלי שלמה המלך
עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו בלשון
הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הכעס ומן הקנאה ומן
התאוה ומן הכבוד ומן הבצע ומן הרדיפה אחר הממון
ומן הרדיפה אחר הכבוד ומן הרדיפה אחר התאוה כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר
מכל הספרים שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך
הרחקה מן הלצון ומן הקלות ראש ומן הקלות דעת ומן
הבטלה ומן הדברים הבטלים כמו שיש בספר משלי שלמה
המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים שנתחברו
בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן הרכילות ומן
הלשון הרע ומן הדברים המגונים כמו שיש בספר משלי
שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים
שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן
הנקמה ומן הנטירה ומן השנאה כמו שיש בספר משלי
שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר מכל הספרים
שנתחברו בלשון הקודש שיש בו כל כך הרחקה מן
הגנבה ומן הגזל ומן הרמיה ומן הדברים המגונים כמו
שיש בספר משלי שלמה המלך עליו השלום. ואין לך ספר

ובני משה חנוך . ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר . אלה בני אהרן הכהנים המשוחים אשר מלא
את ידם לכהן . ויפגר נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם
אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם . ויאמר יהוה אל משה
לאמר הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו . ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן . ושמרו את כל
כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת
המשכן . ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתונם הם נתונם
לו מאת בני ישראל . ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו
את כהנתם . והזר הקרב יומת . ויאמר יהוה אל משה
והנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים . כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם ועד בהמה לי יהיו אני יהוה . וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני לאמר . פקד את בני לוי לבית
אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם .
ויפקד משה על פי יהוה כאשר צוה . ויהי אלה בני לוי
בשמתם לבני גרשון ולבני קהת ולבני מררי . ואלה שמות
בני גרשון לבני ולשמעי . ובני קהת עמרם ויצהר חברון
ועזיאל . ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי
לבית אבתם . לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי
אלה משפחת הגרשני . פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש
ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות . משפחת
הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה . ונשא הנשיא אליסף בן
לאל . ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל
מכסהו ומסך פתח אהל מועד . וקלעי החצר ואת מסך
פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו . ולגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי
אלה משפחת הגרשני . פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש
ומעלה שבעת אלפים וחמש מאות שומרי משמרת הקדש .
ומשפחת בני קהת חנו על ירכת המשכן תימנה . ונשיא
בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל . ומשמרתם
הארון והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו
בהם והמסך ועבדתו כל . ונשיא נשיאי הלוים אלעזר בן
אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש . ולמררי משפחת
המחלי ומשפחת המושי אלה משפחת מררי . פקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שלשת אלפים ומאתים .
ואלה פקדי משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה פקדי

ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܗܘ . ܐܡܪ ܠܗ ܡܪ ܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܒܗ ܕܬܫܐܠ
ܒܝܬ ܡܠܟܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܕܠܐ ܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܒܗ ܕܬܫܐܠ
ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܢܬ ܕܐ ܕܡܠܟܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܐܢܬ ܕܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܒܗ ܕܬܫܐܠ ܡܢ ܒܝܬ
ܡܠܟܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ
ܡܠܟܐ ܗܘ . ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܡܠܟܐ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܡܠܟ

ڪ ڪر وم ڪلڪوا: ٻوڪلڪوه ٻوڪلڪو وم ڪلڪوه
ڪوه وم ملڪوا: وم · ٿ ڪوڪ: ڪ ڪر ڪوڪوه:
ڪلڪو ٻڪر ڪلڪ ڪلڪوه: ٻوڪلڪو ڪلڪو ٿ. ڪلڪ ڪلڪ
ڪلڪوه: ٻوڪلڪو ڪ ڪر ڪوڪوه: ڪوڪوه ڪو

[80E] ...

...

...

ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما
وانا كتبنا له كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها بقوة
وامر قومك يأخذوا بأحسنها سأريكم دار الفاسقين ... 28 ثم
وجدنا فيها رجلا يجمع الحطب يوم السبت فقلنا له انك قد
عصيت الله يوم السبت فاوثقناه وقلنا لنذكرنه ما صنع
لعله يتقي او يحدث له ذكرا فلما طال عليه العهد فتح
باب داره وخرج يجمع الحطب كما كان يصنع فاخذناه
وقلنا له الم ننهك عن جمع الحطب يوم السبت فقال
قد ذكرني ربي ذكرا فقلنا له ما ذكرك ربك فقال
ذكرني انه قد غضب على قوم كانوا قبلي في السبت
فمسخهم قردة وخنازير فلعله قد غضب علي بعض
ما غضب عليهم فقلنا له ويحك انما قلنا ذلك لكي
تذكر ربك فقال اما اذ فعلتم ذلك لهذا فلا ارجع
الى شيء كنت عليه ابدا فتركناه ومضى فلما كان
من الغد خرجنا الى مدينتنا فاذا هو قد مسخ قردا
يتبعه قردة فلما عرفناه عرفنا انه قد غضب عليه
ربه فلما رأى ما نزل بنا من الحزن والبكاء على
ما اصابنا من المصيبة قال لنا الم ننهكم عن كذا
وكذا الم نقل لكم كذا وكذا فقلنا له بلى فقال
لنا فلا تحزنوا ولا تبكوا فان الله لا يعذبني ولا
يعذبكم ولكنه يمسخني قردا ويمسخكم قردة
وخنازير ولا يعذبنا ولا يعذبكم ولكنه يميتنا
ويميتكم ولا يعذبنا ولا يعذبكم ولكنه يدخلنا
ويدخلكم النار ولا يعذبنا ولا يعذبكم ولكنه
يدخلنا ويدخلكم الجنة فلما كان من الغد اتيناه
فاذا هو قد مسخ قردا يتبعه قردة فلما عرفناه
عرفنا انه قد غضب عليه ربه فلما رأى ما نزل بنا
من الحزن والبكاء على ما اصابنا من المصيبة قال
لنا الم ننهكم عن كذا وكذا الم نقل لكم كذا
وكذا فقلنا له بلى فقال لنا فلا تحزنوا ولا تبكوا
فان الله لا يعذبني ولا يعذبكم ولكنه يمسخني
قردا ويمسخكم قردة وخنازير ولا يعذبنا ولا
يعذبكم ولكنه يميتنا ويميتكم ولا يعذبنا ولا
يعذبكم ولكنه يدخلنا ويدخلكم النار ولا يعذبنا
ولا يعذبكم ولكنه يدخلنا ويدخلكم الجنة فلما
كان من الغد اتيناه فاذا هو قد مسخ قردا يتبعه
قردة فلما عرفناه عرفنا انه قد غضب عليه ربه
فلما رأى ما نزل بنا من الحزن والبكاء على ما
اصابنا من المصيبة قال لنا الم ننهكم عن كذا
وكذا الم نقل لكم كذا وكذا فقلنا له بلى فقال
لنا فلا تحزنوا ولا تبكوا فان الله لا يعذبني ولا
يعذبكم ولكنه يميتني فاميتت ثم اميتوا ثم
اميتوا ثم اميتت ثم اميتوا ثم اميتوا ثم اميتت
ثم اميتوا ثم اميتوا ثم ا

ومنها ينبت لا تحتاج الصلاة الى ان يكون لها حد كما ان الصوم
كذلك . والصلاة تحتاج الى ان يكون لها حد لانها عبادة مؤقتة
وكل عبادة مؤقتة لا بد ان يكون لها حد . والصوم ليس بعبادة
مؤقتة بل هو عبادة ممتدة . وانما يكون له حد لانه يتعلق
بالاكل والشرب . وهذا لا يتعلق بالصلاة . وايضا فان الصلاة
لما كانت عبادة مؤقتة كان من الواجب ان يكون لها حد
لان الوقت لا يعرف الا بالحد . والصوم لما كان عبادة ممتدة
لم يكن من الواجب ان يكون له حد

ولا يجوز أن يكون الحد الذي يقع به الفرق بين الحق والباطل
في الأمور العقلية مما يختلف باختلاف الأشخاص والأحوال
والأزمنة والأمكنة، بل يجب أن يكون واحداً في جميع
الأشخاص والأحوال والأزمنة والأمكنة، وإلا لم يكن
حداً ولا فرقاً. وإذا كان كذلك فالحد الذي يقع به الفرق
بين الحق والباطل في الأمور العقلية هو أن يكون الحق
ما يوجد في الأذهان مطابقاً لما في الأعيان، والباطل ما
يوجد في الأذهان غير مطابق لما في الأعيان. وهذا
الحد يجب أن يكون واحداً في جميع الأشخاص والأحوال
والأزمنة والأمكنة، وإلا لم يكن حداً ولا فرقاً. وإذا
كان كذلك فالحد الذي يقع به الفرق بين الحق والباطل
في الأمور العقلية هو أن يكون الحق ما يوجد في الأذهان
مطابقاً لما في الأعيان، والباطل ما يوجد في الأذهان
غير مطابق لما في الأعيان. وهذا الحد يجب أن يكون
واحداً في جميع الأشخاص والأحوال والأزمنة والأمكنة،
وإلا لم يكن حداً ولا فرقاً. وإذا كان كذلك فالحد الذي
يقع به الفرق بين الحق والباطل في الأمور العقلية هو
أن يكون الحق ما يوجد في الأذهان مطابقاً لما في
الأعيان، والباطل ما يوجد في الأذهان غير مطابق لما
في الأعيان. وهذا الحد

ما [32D] حكمت ان حدد مسمعه كمثل مما ذبحوها ام
كل ما ليس له ظلف · ظلف حديد هو · ذو ظلف
حكم ان ظبي مقلوب مصمصوه معصوبة مغلوبة
لحمه ظبي حديد ام هو · ظبي حديد هو ذو ظلف
ذو ظلف هو ظبي ام هو ليس له ظلف هو ظبي
حكم ان ظبي مقلوب مصمصوه معصوبة مغلوبة
ظبي حديد هو ذو ظلف · ظبي حديد هو ليس له
ظلف هو ظبي ام هو ذو ظلف هو ظبي حكم ان
ظبي مقلوب مصمصوه معصوبة مغلوبة ظبي حديد
هو ذو ظلف · ظبي حديد هو ليس له ظلف هو
ظبي ام هو ذو ظلف هو ظبي حكم ان ظبي مقلوب
مصمصوه معصوبة مغلوبة ظبي حديد هو ذو ظلف
· ظبي حديد هو ليس له ظلف هو ظبي ام هو
ذو ظلف هو ظبي حكم ان ظبي مقلوب مصمصوه
معصوبة مغلوبة ظبي حديد هو ذو ظلف · ظبي
حديد هو ليس له ظلف هو ظبي ام هو ذو ظلف
هو ظبي حكم ان ظبي مقلوب مصمصوه معصوبة
مغلوبة ظبي حديد هو ذو ظلف · ظبي حديد هو
ليس له ظلف هو ظبي ام هو ذو

ربيع الآخر سنة ثلاث وثلاثين وستمائة . قد انتهى
الجزء الثاني من كتاب الوافي بالوفيات . ويليه
الجزء الثالث وأوله ذكر من اسمه أحمد . قال
أحمد بن محمد بن أبي بكر بن خلكان [83C] رحمه الله
الحمد لله الذي جعل الإنسان مدني بالطبع ، لا
يمكنه أن يعيش وحده منفرداً عن بني نوعه ، بل
لا بد له من مخالطتهم ومعاشرتهم ليقضي كل
منهم حاجة صاحبه ، ويستعين به على أغراضه
في هذه الحياة الدنيا ، ويستكمل بالاجتماع
بهم ما يحتاج إليه من أمور دينه ودنياه ، ولا
يتم ذلك إلا بالتعاون والتعاضد ، ولا بد في
ذلك من المعاملة والمخالطة ، ولا بد في المعاملة
من الوقوع في الأمور المكروهة والأخلاق
الرديئة ، فمن سلم له دينه وعقله وأخلاقه
من الشوائب فقد فاز بالسعادة العظمى ، وهذا
أمر عزيز الوجود قليل الوقوع ، ولا سيما في
هذا الزمان الذي قد عمت فيه البلوى وطمت
وكثرت الأهواء وتشعبت ، وقد قال الشاعر
[83A] وهو أبو الطيب المتنبي :

ومن نكد الدنيا على الحر أن يرى
عدواً له ما من صداقته بد

وقال أبو العلاء المعري :

وإني وإن كنت الأخير زمانه
لآت بما لم تستطعه الأوائل

وقال أبو تمام الطائي :

لا تنكرن ضربة لدى أسد
شاكي السلاح في لبده

وقال أبو الطيب المتنبي :

ولم أر في عيوب الناس عيباً
كنقص القادرين على التمام

وقال أبو العلاء المعري :

وما أنا إلا من غزية إن غوت
غويت وإن ترشد غزية أرشد

وقال أبو تمام الطائي :

وما أنا إلا من معد بأوسط
من المجد منها والعديم المؤثل

وقال أبو الطيب المتنبي :

وما الدهر إلا من رواة قصائدي
إذا قلت شعراً أصبح الدهر منشدا

وقال أبو العلاء المعري :

وما أنا إلا من قبيلة لم تزل
تعد لأيام الوغى كل مرصد

وقال أبو تمام الطائي :

وما أنا إلا من معاشر لم يزل
يعد لأيام الوغى كل مرصد

Digitized by Google

ومعه الله من عبده الذي عليه وعلى آله وسلم وبارك وكرم
وشرف

ومن حديث عطية عن ابي سعيد الخدري ان
رسول الله صلعم قال ان الله عز وجل
خلق يوم القيامة ملكا له سبعون الف
رأس في كل رأس سبعون الف وجه في
كل وجه سبعون الف فم في كل فم
سبعون الف لسان يسبح الله بكل لسان
سبعين الف لغة يخلق الله من كل
تسبيحة ملكا يطير مع الغربان الى يوم
القيامة . وعن ابي هريرة قال قال
رسول الله صلعم ان لله ملكا لو قيل
له التقم السموات السبع والارضين
السبع بلقمة واحدة لفعل . وعن ابي
هريرة قال قال رسول الله صلعم ان
لله ملكا لو قيل له التقم السموات
السبع والارضين السبع بلقمة واحدة
لفعل

ואלה הנפשות הבאות עם יעקב מצרימה היוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל הנפשות שבע ושישים נפש׃ ובני יוסף אשר ילד לו בארץ מצרים נפשות שנים כל נפשות בית יעקב הבאה מצרימה׃ ויהודה שלח את יהודה לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי יניח אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

Digitized by Google

ومن هذا يعلم أن الأرض ليست بكروية. ومن أين لهم أن الأرض كروية
وأن الماء محيط بها من كل جهة. وهل رأوا ذلك بأعينهم أو علموه
بعقولهم. وإن كان رأوا ذلك بأعينهم فأين رأوه. وإن كان علموه
بعقولهم فما الذي علمهم ذلك. وهل يمكن أن يكون ذلك إلا
بالحس أو بالعقل. وليس في الحس ولا في العقل ما يدل على
ذلك. وقد بينا ذلك في كتاب الرد على أرسطاطاليس في السماء
والعالم. وبينا أن الأرض ليست بكروية. وأن الماء ليس بمحيط
بها. وأن الأرض والماء ليسا بكرويين. وأن الكرة التي تحيط
بالأرض والماء هي كرة الهواء. وأن الأرض والماء في وسط
الهواء. وأن الهواء محيط بالأرض والماء من كل جهة. وأن
الأرض والماء في وسط الهواء كالمركز في الدائرة. وأن الأرض
والماء ليسا بمتحركين بالطبع. وأن الأرض والماء ساكنان
بالطبع. وأن الأرض والماء لا يتحركان إلا بحركة قسرية. وأن
الأرض والماء لا يتحركان حركة قسرية إلا بمحرك. وأن المحرك
لا يحرك إلا وهو متحرك. وأن المحرك لا يحرك إلا بالمماسة.
وأن المحرك لا يحرك إلا بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك
إلا بالمماسة بالذات وهو متحرك. وأن المحرك لا يحرك إلا
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك
لا يحرك إلا بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك
لا يحرك إلا بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات
وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك لا يحرك إلا
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات وهو متحرك
بالمماسة بالذات وهو متحرك بالمماسة بالذات. وأن المحرك
لا يحرك إلا بالمماسة بالذات وهو متحرك

ומחוסרי אם · ואחד מהם לא יחפוץ שהאיר פלוני
בביתו שלא יש לו כלום ולמי לו לפלוני שהרי
שמעתי שהוא נותן כמה שהוא יכול ואינו · ומה
הוא אם אינו · ואמרו שהשואל בין הוא בין
שלוחו אינו חייב אלא משום פשיעה · ואם
אמר לו השואל לשלוחו שלח לי את הבהמה
ואמר לו שלחתי לך ולא הגיעה אליו הרי זה
משלם · ואם אמר לו שלחתי לך ואמר לו
לא שלחת לי אלא לאחר הרי זה משלם ·
ואם אמר לו שלחתי לך ואמר לו לא שלחת
לי אלא לאחר וא

ملاحظة على الأبيات التي تتضمن ذكر الأسماء الأعجمية. وقد ذكر ابن قتيبة في كتاب الشعر والشعراء أن الشعر العربي لا يتضمن أسماء أعجمية إلا نادرا. وقد ذكر ابن قتيبة

[illegible]
[illegible] 3000 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [

ملوك كي ملك . ملكستوه ومنه ملم دو مبارك
ملك . ملكستوه ومنه ملم دو مبارك ملك
ملك . ملكستوه ومنه ملم دو مبارك ملك
ملك . ملكستوه ومنه ملم دو مبارك مل

ربه ربعه تد ل مهم ل ربما ربه ربه ربعه ربه
ربه ربعه ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه
ربه رب

ما بيه · بهوده بابه مصطفى بهوه لمى بهاه
بيه · بهوده بابه مصطفى بهوه لمى بهاه 7 ••• بهوبيه لمى به بهوده
بهاه · بهه بهاه بهاه به · بيبه بهاه بى بهوه
بهه بى بهاه بهاه بهاه

ནང་ཁ་ཅིག་ · དེའི་ ཚེ་ དེའང་ སངས་རྒྱས་ ཐམས་ཅད་ ཀྱི་ ཐུགས་ རྗེ་ཡིས་ ཟིན་ཏོ ·
ཞེས་ བྱ་བ་ ལ་སོགས་པ་ ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ ཡང་ དག་པར་ ཟིན་ཏོ · ཞེས་ བྱ་བ་ ལ་སོགས་
པ་ ཡོན་ཏན་ གྱི་ ཆོས་ ཐམས་ཅད་ ཀྱང་ ཡོངས་སུ་ རྫོགས་ ཏེ་

ܒܪܝܫ ܐܝܬ ܠܗ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܠܐ ܒܫܥܬ ܡܘܬܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܠܐ ܒܫܥܬ ܡܘܬܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ

ולא ידעו שאול אחיו ולא ידעו · ויבכו וישקו אחיו את
שלמה [89B] . ויאמר אליהם יוסף אני יוסף אחיכם אשר
אתם מכרתם אותי · ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מחיה שלחני אלהים לפניכם · כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ . ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר
ולא יהיה מחיה לכם · ויאמר אלהים לפני לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה . ועתה לא
אתם שלחתם אותי הנה כי אם האלהים · ויעשני לאב
לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים .
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
שמני אלהים לאדון לכל מצרים · רד אלי אל תעמוד
ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני
בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך · ושם אכלכל אותך
כי עוד חמש שנים רעב · פן תורש אתה וביתך וכל
אשר לך · והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי
פי המדבר אליכם · והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם · ומהרתם והורדתם את
אבי הנה · ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין
בכה על צואריו · וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
כן דברו אחיו אתו · וקול הגיד בבית פרעה לאמר
באו אחי יוסף · וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו מאד
מאד · ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען · וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
מצרים ואכלו את חלב הארץ · ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את אביכם ובאתם · ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה · ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
לדרך · לכלם נתן לאיש חליפות שמלות ולבנימין נתן
שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלות · ולאביו שלח
כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות
נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך · וישלח את אחיו
ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך · ויעלו ממצרים
ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם · ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים · ויפג לבו
כי לא האמין להם · וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם · וירא את העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו · ותחי רוח יעקב אביהם · ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות · ויסע
ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק · ויאמר אלהים לישראל במראות
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני · ויאמר אנכי
האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול
אשים אותך שם · אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך
גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך · ויקם יעקב
מבאר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת
טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו ·
ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
ויבא יעקב מצרימה הוא וכל זרעו אתו · בניו ובני
בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה · ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו · בכור יעקב ראובן · ובני ראובן חנוך
ופלוא וחצרון וכרמי · ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית · ובני לוי גרשון
קהת ומררי · ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח
וימת ער ואונן בארץ כנען · ויהיו בני פרץ חצרון
וחמול · ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון · ובני
זבולון סרד ואלון ויחלאל · ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי גד ואשר · ובני לאה אשת יעקב אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ודינה בתו · כל נפשות בניו ובנותיו
שלשים ושלש · ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון
ועירי ואודי ואראלי · ובני אשר ימנה וישוה וישוי
ובריעה ושרח אחותם · ובני בריעה חבר ומלכיאל ·
אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה נפש · בני רחל אשת יעקב יוסף
ובנימין · ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים · ובני
בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ורוש מפים
וחופים וארד · אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל
נפש ארבעה עשר · ובני דן חשים · ובני נפתלי יחצאל
וגוני ויצר ושלם · אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה · כל הנפש
הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב
כל נפש שישים ושש · ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
שתי נפשות · כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים ·
ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן · ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך
על צואריו עוד · ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה
בפעם הזאת כי ראיתי את פניך כי עודך חי · ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי ·
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ומצאנם ובקרם
ובכל אשר להם באו · והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם · ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן · ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם בארץ גשן · ומקצה אחיו לקח
חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה · ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם · ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו · ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען · ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן · ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך · ארץ מצרים
לפניך היא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן · ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי · ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמידהו לפני פרעה · ויברך יעקב את פרעה · ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך · ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים
היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי
מגוריהם · ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ·
ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ·
ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף · ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב ·
ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית
פרעה · ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל
מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך
כי אפס כסף · ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף · ויביאו את מקנהם אל יוסף
ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים ויזנם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ·
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם כסף ומקנה הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני כי אם גויתינו ואדמתינו · למה
נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם · ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו
כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה · ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו ·
רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם · ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה ·
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות
יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל
לטפכם · ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה · ויהי לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש · רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה · וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו
בה ויפרו וירבו מאד · ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת
שנה ארבעים ושבע שנה · ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצרים · ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם · ויאמר אנכי אעשה כדברך · ויאמר
השבעה לי ויאשבע לו · וישתחו ישראל על ראש המטה
ויהי יוסף על ישראל אביו ויאמר אליו הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים · ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך · ויתחזק ישראל
וישב על המטה · ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי · ויאמר אלי הנני
מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם · ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי · ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ·
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם · וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
אלה · ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
בזה · ויאמר קחם נא אלי ואברכם · ועיני ישראל כבדו
מזקנה לא יוכל לראות · ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם · ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך · ויוצא יוסף אתם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה · ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו
משמאל ישראל ויגש אליו · וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש
מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור · ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי כל היום הזה · המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ · וירא יוסף כי
ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה · ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו · וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים · ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה · ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ·
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי · ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ·
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ·
ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז
פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת
יצועי עלה · שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם ·
בסדם אל תבא נפשי באספם אל תחד כבודי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור · ארור אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל · יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך ·
גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו · לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים · אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה ·
חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב · זבולן לחוף
ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתחו · יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים · וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד · דן
ידין עמו כאחד שבטי ישראל · יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור ·
לישועתך קויתי יהוה · גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב
· מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך · נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר · בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי שור · וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
חצים · ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל · מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת
תחת ברכות שדים ורחם · ברכות אביך גברו על ברכות
הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו · בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל · כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו
ברך אותם · ויצו אותם ויאמר אליהם אנכי נאסף אל
עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי · במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר · שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה ·
מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת · ויכל יעקב
מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו · ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו ·
ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים את אביו לחנט את
אביו ויחנטו הרופאים את ישראל · וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
יום · ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמר · אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובה · ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השביעך · ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים ·
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם
עזבו בארץ גשן · ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד · ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים · וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם
אבל מצרים אשר בעבר הירדן · ויעשו בניו לו כן כאשר
צום · וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרון החתי על פני ממרא · וישב יוסף מצרימה
הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו
את אביו · ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
גמלנוהו · ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר · כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ·
ויבך יוסף בדברם אליו · וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
ויאמרו הננו לך לעבדים · ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני · ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב · ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם · וינחם אותם
וידבר על לבם · וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים · וירא יוסף לאפרים בני
שלשים בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף · ויאמר
יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב · וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה · וימת
יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים · ויעל ישראל ממצרים ויבא הארצה אשר נשבע
ליעקב לאברהם ליצחק ולו ולזרעו אחריו · ויהי כל
הנפש הבאה ליעקב מצרימה ויצאי ירכו מלבד נשי בני
יעקב כל נפש שישים ושש · ובני יוסף אשר ילד לו
במצרים שתי נפשות · כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה
שבעים · ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו
גשנה ויבאו ארצה גשן · ויאסר יוסף מרכבתו ויעל
לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד · ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה
בפעם הזאת כי ראיתי את פניך כי עודך חי · ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי ·
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ומצאנם ובקרם
ובכל אשר להם באו · והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם · ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן · ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם בארץ גשן · ומקצה אחיו לקח
חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה · ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם · ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו · ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען · ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן · ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך · ארץ מצרים
לפניך היא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן · ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי · ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמידהו לפני פרעה · ויברך יעקב את פרעה · ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך · ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים
היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי
מגוריהם · ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ·
ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ·
ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף · ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב ·
ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית
פרעה · ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל
מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך
כי אפס כסף · ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף · ויביאו את מקנהם אל יוסף
ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים ויזנם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ·
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם כסף ומקנה הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני כי אם גויתינו ואדמתינו · למה
נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם · ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו
כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה · ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו ·
רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם · ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה ·
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות
יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל
לטפכם · ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה · ויהי לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש · רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה · וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו
בה ויפרו וירבו מאד · ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת
שנה ארבעים ושבע שנה · ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצרים · ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם · ויאמר אנכי אעשה כדברך · ויאמר
השבעה לי ויאשבע לו · וישתחו ישראל על ראש המטה
ויהי יוסף על ישראל אביו ויאמר אליו הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים · ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך · ויתחזק ישראל
וישב על המטה · ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי · ויאמר אלי הנני
מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם · ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי · ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ·
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם · וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
אלה · ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
בזה · ויאמר קחם נא אלי ואברכם · ועיני ישראל כבדו
מזקנה לא יוכל לראות · ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם · ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך · ויוצא יוסף אתם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה · ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו
משמאל ישראל ויגש אליו · וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש
מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור · ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי כל היום הזה · המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ · וירא יוסף כי
ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה · ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו · וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים · ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה · ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ·
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי · ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ·
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ·
ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז
פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת
יצועי עלה · שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם ·
בסדם אל תבא נפשי באספם אל תחד כבודי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור · ארור אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל · יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך ·
גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו · לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים · אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה ·
חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב · זבולן לחוף
ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתחו · יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים · וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד · דן
ידין עמו כאחד שבטי ישראל · יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור ·
לישועתך קויתי יהוה · גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב
· מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך · נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר · בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי שור · וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
חצים · ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל · מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת
תחת ברכות שדים ורחם · ברכות אביך גברו על ברכות
הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו · בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל · כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו
ברך אותם · ויצו אותם ויאמר אליהם אנכי נאסף אל
עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי · במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר · שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה ·
מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת · ויכל יעקב
מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו · ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו ·
ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים את אביו לחנט את
אביו ויחנטו הרופאים את ישראל · וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
יום · ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמר · אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובה · ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השביעך · ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים ·
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם
עזבו בארץ גשן · ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד · ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים · וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם
אבל מצרים אשר בעבר הירדן · ויעשו בניו לו כן כאשר
צום · וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרון החתי על פני ממרא · וישב יוסף מצרימה
הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו
את אביו · ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
גמלנוהו · ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר · כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ·
ויבך יוסף בדברם אליו · וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
ויאמרו הננו לך לעבדים · ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני · ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב · ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם · וינחם אותם
וידבר על לבם · וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים · וירא יוסף לאפרים בני
שלשים בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף · ויאמר
יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב · וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה · וימת
יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים · ויעל ישראל ממצרים ויבא הארצה אשר נשבע
ליעקב לאברהם ליצחק ולו ולזרעו אחריו · ויהי כל
הנפש הבאה ליעקב מצרימה ויצאי ירכו מלבד נשי בני
יעקב כל נפש שישים ושש · ובני יוסף אשר ילד לו
במצרים שתי נפשות · כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה
שבעים · ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו
גשנה ויבאו ארצה גשן · ויאסר יוסף מרכבתו ויעל
לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד · ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה
בפעם הזאת כי ראיתי את פניך כי עודך חי · ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי ·
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ומצאנם ובקרם
ובכל אשר להם באו · והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם · ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן · ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם בארץ גשן · ומקצה אחיו לקח
חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה · ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם · ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינ

Digitized by Google

ومن ذلك ما ذكره الشيخ ابو الحسن الاشعري في كتاب مقالات الاسلاميين
واختلاف المصلين وهو من اجل ما صنف في هذا الباب وابسطه وقد
ذكرت منه ما ذكرت في كتاب التبصرة وغيره وذكر ابو الحسن
الاشعري في كتابه المذكور ان الناس اختلفوا بعد نبيهم في
اشياء كثيرة حتى كفر بعضهم بعضا وتبرأ منه وذكر ان اول
ما وقع الاختلاف بينهم في امر الامامة وذكر ان اول من
قال بالامامة من الشيعة هشام بن الحكم الرافضي وذكر
ان هشاما قال ان الامامة لا تكون الا بالنص الجلي
والنص الخفي وان النص الجلي على ضربين احدهما
ان يقول الامام لمن بعده انت امامي بعدي والثاني
ان يقول لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
فاما النص الخفي فهو ان يقول الامام لمن بعده
انت امامي بعدي وامام من بعدك وذكر ان هشاما
قال ان الامامة لا تكون الا بالنص الجلي والنص
الخفي وان النص الجلي على ضربين احدهما ان
يقول الامام لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك والثاني ان يقول لمن بعده انت امامي بعدي
وامام من بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول
الامام لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
وذكر ان هشاما قال ان الامامة لا تكون الا بالنص
الجلي والنص الخفي وان النص الجلي على ضربين
احدهما ان يقول الامام لمن بعده انت امامي بعدي
وامام من بعدك والثاني ان يقول لمن بعده انت
امامي بعدي وامام من بعدك فاما النص الخفي
فهو ان يقول الامام لمن بعده انت امامي بعدي
وامام من بعدك وذكر ان هشاما قال ان الامامة
لا تكون الا بالنص الجلي والنص الخفي وان
النص الجلي على ضربين احدهما ان يقول الامام
لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
والثاني ان يقول لمن بعده انت امامي بعدي
وامام من بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول
الامام لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك وذكر ان هشاما قال ان الامامة لا تكون
الا بالنص الجلي والنص الخفي وان النص الجلي
على ضربين احدهما ان يقول الامام لمن بعده
انت امامي بعدي وامام من بعدك والثاني ان
يقول لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول الامام
لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
وذكر ان هشاما قال ان الامامة لا تكون الا
بالنص الجلي والنص الخفي وان النص الجلي
على ضربين احدهما ان يقول الامام لمن بعده
انت امامي بعدي وامام من بعدك والثاني ان
يقول لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول الامام
لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
وذكر ان هشاما قال ان الامامة لا تكون الا
بالنص الجلي والنص الخفي وان النص الجلي
على ضربين احدهما ان يقول الامام لمن بعده
انت امامي بعدي وامام من بعدك والثاني ان
يقول لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول الامام
لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك
وذكر ان هشاما قال ان الامامة لا تكون الا
بالنص الجلي والنص الخفي وان النص الجلي
على ضربين احدهما ان يقول الامام لمن بعده
انت امامي بعدي وامام من بعدك والثاني ان
يقول لمن بعده انت امامي بعدي وامام من
بعدك فاما النص الخفي فهو ان يقول الامام
لمن بعده انت امامي بعدي وامام من بعدك

Digitized by Google

ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﺍﻟﺒﺮﻛﺔ ﻭﺍﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻭﺍﻟﺮﺿﻮﺍﻥ ﻭﺍﻟﻌﻔﻮ ﻭﺍﻟﻌﺎﻓﻴﺔ ﻭﺍﻟﻨﺠﺎﺓ ﻭﺍﻟﻔﻮﺯ ﻭﺍﻟﻔﻼﺡ ﻭﺍﻟﻨﺠﺢ ﻭﺍﻟﻐﻨﻰ ﻭﺍﻟﻴﺴﺮ ﻭﺍﻟﺴﻌﺔ ﻭﺍﻟﺮﻓﻌﺔ ﻭﺍﻟﻌﺰ ﻭﺍﻟﻘﻮﺓ ﻭﺍﻟﻨﺼﺮ ﻭﺍﻟﻈﻔﺮ ﻭﺍﻟﺴﻠﻄﺎﻥ ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﺍﻟﺪﻭﻟﺔ ﻭﺍﻟﺴﻌﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﺪﻳﻤﻮﻣﻴﺔ ﻭﺍﻟﺒﻘﺎﺀ ﻭﺍﻟﺪﻫﺮ ﻭﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺍﻟﺴﺮﻭﺭ ﻭﺍﻟﻔﺮﺡ ﻭﺍﻟﺴﻼﻣﺔ ﻭﺍﻟﺼﺤﺔ ﻭﺍﻟﻌﺎﻓﻴﺔ ﻭﺍﻟﺮﺍﺣﺔ ﻭﺍﻟﻨﻌﻤﺔ ﻭﺍﻟﺮﺧﺎﺀ

ܘܐܡ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܡܠܟ ܕܐܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܒܐܝ ܕܐܢ ܐܬ ܒܗ ܐܢ ܐܬ ܒܗ ܐܢ ܐܬ ܒܗ

ובתר אדין אתי מלכא דלא ידעין לחדא מנהון
ואינון לא ידעין מלכותא דלהון אלהין מלכותא
דלא מתחבלא ומלכא דלא מתקטל ומלכא דלא
אתי לעלמין[91D] ואתי מלכא
דלא מתחבלא ומלכותא דלא מתקטלא ומלכא
דלא אתי לעלמין ומלכותא דלא מתיהבא לעם
אחרן ומלכא דלא מתחלף ומלכותא דלא מתבדלא
מן אתרהא ומלכא דלא מתבדל מן מלכות

ཀུན་རིག་པ་ནི་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ཐོབ་པའོ། །ཐོབ་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཀྱ

ڪڏهن ڪٿي ٻڌل ٿيندا آهن ۽ ٻڌڻ ڪرڻ سڀڪجهه ملي ڪري ڪل ۽ ڪڏهن ڪڏهن 21 ۰ ۰ ۰ ڪيو ويندو آهي ۽ ڪڏهن ڪڏهن ڪنهن ڪنهن ڪم ۾ ڪيو ڪرايو

ومن قبل ذكره لكم. ولم تكونوا منذ البدء معي. وأنا الآن ذاهب إلى الذي أرسلني. ولا يسأل أحد منكم أين تذهب. لكن لأني قلت لكم هذه الأشياء امتلأت قلوبكم حزنا. لكني أقول لكم الحق إنه خير لكم أن أذهب. لأنه إن لم أذهب لا يأتيكم المعزي. وإن ذهبت أرسله إليكم. وإذا جاء ذاك يوبخ العالم على خطية وعلى بر وعلى دينونة. على خطية لأنهم لا يؤمنون بي. وعلى بر لأني ذاهب إلى أبي ولا ترونني بعد. وعلى دينونة لأن رئيس هذا العالم قد دين. ولي أشياء كثيرة أيضا لأقول لكم لكنكم لا تستطيعون أن تحملوها الآن. وأما متى جاء ذاك روح الحق فهو يرشدكم إلى جميع الحق. لأنه لا يتكلم من نفسه بل كل ما يسمع يتكلم به ويخبركم بأمور آتية. ذاك يمجدني لأنه يأخذ مما لي ويخبركم. كل ما للآب هو لي. لهذا قلت إنه يأخذ مما لي ويخبركم. بعد قليل لا تبصرونني ثم أيضا بعد قليل تبصرونني لأني ذاهب إلى الآب. فقال بعض تلاميذه بعضهم لبعض ما هذا الذي يقوله لنا بعد قليل لا تبصرونني ثم أيضا بعد قليل تبصرونني ولأني ذاهب إلى الآب. فقالوا ما هذا الذي يقوله بعد قليل. لسنا نعلم ما يتكلم. فعلم يسوع أنهم يريدون أن يسألوه فقال لهم أعن هذا تسألون بعضكم بعضا لأني قلت بعد قليل لا تبصرونني ثم أيضا بعد قليل تبصرونني. الحق الحق أقول لكم إنكم تبكون وتنوحون وأما العالم فيفرح. أنتم تحزنون ولكن حزنكم يصير فرحا. المرأة عندما تلد تحزن لأن ساعتها قد جاءت. ولكن متى ولدت الطفل لا تعود تذكر الشدة من الفرح لأن إنسانا ولد في العالم. فأنتم أيضا الآن عندكم حزن ولكني سأراكم أيضا فتفرح قلوبكم وفرحكم لا ينزع أحد منكم. وفي ذلك اليوم لا تسألونني شيئا. الحق الحق أقول لكم إن كل ما سألتم الآب باسمي يعطيكم. إلى الآن لم تسألوا شيئا باسمي. اسألوا تأخذوا ليكون فرحكم كاملا. قد كلمتكم بهذا بأمثال. ولكن تأتي ساعة حين لا أكلمكم أيضا بأمثال بل أخبركم عن الآب جهارا. في ذلك اليوم تطلبون باسمي. ولست أقول لكم إني أنا أسأل الآب من أجلكم. لأن الآب نفسه يحبكم لأنكم قد أحببتموني وآمنتم أني من عند الله خرجت. خرجت من عند الآب وقد أتيت إلى العالم. وأيضا أترك العالم وأذهب إلى الآب. قال له تلاميذه هوذا الآن تتكلم جهارا ولست تقول مثلا واحدا. الآن نعلم أنك تعلم كل شيء ولست تحتاج أن يسألك أحد. لهذا نؤمن أنك من الله خرجت. أجابهم يسوع ألآن تؤمنون. هوذا تأتي ساعة وقد أتت الآن حتى تتفرقوا كل واحد إلى خاصته وتتركوني وحدي. ولست وحدي لأن الآب معي. قد كلمتكم بهذا لكي يكون لكم في سلام. في العالم سيكون لكم ضيق. ولكن ثقوا أنا قد غلبت العالم.

Digitized by Google

[illegible]

[illegible] 93C [illegible]

22 [illegible] [illegible] . . . [illegible]

[illegible]

[illegible] 93E [illegible]

[illegible] 93D [illegible]

[illegible]

Digitized by Google

ما هو . ماي مندا مد مهدد ماد دي مد مهلي سمد
مدم مد مهدد ماد . مد ماد مدمد مدمدلد . مدا مهمد
مدمه . مد ماسد مدم ماد مد ما مد . مد ماد مدمد مد
مدد ما مدمدد مد مادمد . مدمد مادد مد مهلي مد
مدمدد مدمدد مهلي مدمد . مدمد مدمد مهلي مادمدد 5
مهد مدد مد مد . مدمدلد مدمدمد ما مد . مدمد
مادد مدم . مد مدمد مدم مد مدمد مدمد مدم مدمد
مدم مد مدمد مدم مد مدمد مدمد مدم مدمد مدم
مدمد مدمدد مد مدمد مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مد مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 10
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 15
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 20
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 25
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 30
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد
مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد مدم مدمد 35

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܕܬܒܥ ܐܢ ܐܙܠ ܘܙܒܢ ܠܥܢܝܐ ܘܗܒ ܠܡܣܟܝܢ ܘܬܗܘܐ ܠܟ ܐܘܨܪܐ ܒܫܡܝܐ ܘܐܬܐ ܗܠܟ ܘܥܠ ܠܝ ܫܒܘܩ ܠܟ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܘܠܐ ܡܢ ܗܕܐ ܒܠܚܘܕ ܐܦ ܠܐ ܡܢ ܗܕܐ ܒܠܚܘܕ ܐܠܐ

ولما رأى الملك ذلك أمر بقتل الرجل وصلبه على باب المدينة وأمر بأن يطاف به في جميع البلد ويقال هذا جزاء من يخون سيده ويغدر بمن أحسن إليه فلما سمع الوزير كلام الملك خاف على نفسه وقال في نفسه إن الملك قد أمر بقتل الرجل الذي أحسن إليه وأكرمه فكيف يكون حالي وأنا قد خنته وأخذت ماله وأهلكته فلما أصبح الصباح جاء الوزير إلى الملك وقبل الأرض بين يديه وقال أيها الملك السعيد والأسد الصنديد إن الله تعالى قد أنعم عليك بالملك والسعادة وأيدك بالعز والسيادة وأعطاك الحكمة والعلم وجعلك ملجأ للأنام وأمرك على الخاص والعام وأنت أحق بالحكمة من كل أحد لأنك ملك الزمان وسيد الأوان وقد قيل في المثل السائر إن الحكمة ضالة المؤمن فأينما وجدها فهو أحق بها وقد قيل أيضا إن الحكمة تزيد الشريف شرفا وترفع العبد المملوك حتى تجلسه مع الملوك وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من المال لأن المال يفنى والحكمة تبقى وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من الجاه لأن الجاه يزول والحكمة تدوم وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من الغنى لأن الغنى يذهب والحكمة تنفع وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من الجمال لأن الجمال يفنى والحكمة تبقى وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من الشجاعة لأن الشجاعة ربما تكون سببا لهلاك صاحبها والحكمة تكون سببا لنجاته وقد قيل أيضا إن الحكمة خير من الفصاحة لأن الفصاحة ربما تكون سببا لهلاك صاحبها والحكمة تكون سببا لنجاته

ملك بلغنا ومن بلغه. ملك بلغنا انه لا يدخل الجنة
الا من كان على ملة ابراهيم. وكان ابراهيم يضيف
الناس ويحسن اليهم فلما نزل عليه الضيف امر
بالعجل فذبح ثم شواه ثم قدمه اليهم. فلما رأى
ايديهم لا تصل اليه انكرهم وخافهم. فقالوا له
لا تخف انا ارسلنا الى قوم لوط. وكانت امرأته
قائمة فضحكت. فقال بعض العلماء ضحكت من
سوء رأي قومها. وقال بعضهم ضحكت من
البشارة بالولد. وقال بعضهم ضحكت من
الامن. وقال بعضهم ضحكت من الخوف. وقال
بعضهم ضحكت من الفرح. وقال بعضهم
ضحكت من الغم. وقال بعضهم ضحكت من
الحزن. وقال بعضهم ضحكت من الموت.
وقال بعضهم ضحكت من الحياة. وقال
بعضهم ضحكت من الدنيا. وقال بعضهم
ضحكت من الآخرة. وقال بعضهم ضحكت
من الجنة. وقال بعضهم ضحكت من النار.
وقال بعضهم ضحكت من الصراط. وقال
بعضهم ضحكت من الميزان. وقال بعضهم
ضحكت من الحساب. وقال بعضهم ضحكت
من العرض. وقال بعضهم ضحكت من
الشفاعة. وقال بعضهم ضحكت من
الكرامة. وقال بعضهم ضحكت من
الهوان. وقال بعضهم ضحكت من
الرحمة. وقال بعضهم ضحكت من
العذاب. وقال بعضهم ضحكت من
الثواب. وقال بعضهم ضحكت من
العقاب. وقال بعضهم ضحكت من
الرضوان. وقال بعضهم ضحكت من
السخط. وقال بعضهم ضحكت من
الغفران. وقال بعضهم ضحكت من
الحرمان. وقال بعضهم ضحكت من
الفوز. وقال بعضهم ضحكت من
الخسران. وقال بعضهم ضحكت من
الربح. وقال بعضهم ضحكت من
الخسارة. وقال بعضهم ضحكت من
التجارة. وقال بعضهم ضحكت من
البيع. وقال بعضهم ضحكت من
الشراء. وقال بعضهم ضحكت من
الاجارة. وقال بعضهم ضحكت من
الكراء. وقال بعضهم ضحكت من
الاكتساب. وقال بعضهم ضحكت من
الاكتساب. وقال بعضهم ضحكت من
الاكتساب. وقال بعضهم ضحكت من

ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﻓﻮﻗﻬﺎ ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺟﻮﺍﻧﺒﻬﺎ ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻫﺎ
ﻣﻦ ﻏﻴﺮ ﺃﻥ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﻣﺎﺀ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﺎﻝ ﺍﻟﺘﻲ ﻫﻲ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﻣﺎﺀ
ﻣﻦ ﻓﻮﻗﻬﺎ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺟﻮﺍﻧﺒﻬﺎ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻫﺎ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﺷﺠﺮ
ﻭﻻ ﻧﺒﺎﺕ ﻭﻻ ﺣﻴﻮﺍﻥ ﻭﻻ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﻴﻮﺍﻥ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻨﺎﺀ
ﻭﻻ ﻏﻴﺮﻩ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﻨﺎﻙ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺪﻳﺪ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺤﺎﺱ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﺻﺎﺹ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻔﻀﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻫﺐ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺰﺟﺎﺝ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻄﻴﻦ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺨﺸﺐ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﻄﻦ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺼﻮﻑ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﻌﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻮﺑﺮ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻠﺪ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻈﻢ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺼﺐ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻳﺶ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﺮﻥ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻔﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻡ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﺤﻢ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻴﺾ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺮﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻠﻐﻢ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺼﻔﺮﺍﺀ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻮﺩﺍﺀ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﺮﻭﺡ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻔﺲ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻘﻞ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻌﺮﻓﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻬﻞ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﻘﺪﺭﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺠﺰ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺮﻛﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻜﻮﻥ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺸﻲ ﻭﻻ
ﻣﻦ ﺍﻟﻘﻌﻮﺩ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﻴﺎﻡ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻛﻮﺏ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻠﻮﺱ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻮﻡ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻴﻘﻈﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﺮﻭﺭ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺰﻥ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﺿﺎ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﺨﻂ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺐ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻐﺾ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺨﻮﻑ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﺮﺃﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﻴﺎﺀ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺴﺪ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻐﻴﺮﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﻬﻮﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﻤﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﺒﻊ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻮﻉ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﺒﻊ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻱ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻄﺶ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﺒﺮﺩ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻳﺢ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺜﻠﺞ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮﺩ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﺴﺤﺎﺏ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻀﺒﺎﺏ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﺘﺎﻡ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻋﺪ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﺒﺮﻕ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻜﻮﺍﻛﺐ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﻤﺲ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﻤﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻀﻮﺀ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﺧﺎﻥ ﻭﻻ ﻣﻦ
ﺍﻟﺮﻣﺎﺩ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﺮﺍﺏ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺼﻰ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺼﺎﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻭﻻ
ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻬﻮﻝ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻮﺩﻳﺎﻥ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺎﺭ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻔﺎﺯﺓ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻴﻮﻥ
ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺌﺎﺭ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺜﻠﺞ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮﺩ ﻭﻻ
ﻣﻦ

ﻣﺎﺭﻳﺎ ﺍﻟﻌﺬﺭﺍﺀ ﺍﻟﺘﻲ ﻭﻟﺪﺕ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺨﻠﺺ ﻟﻠﻌﺎﻟﻢ ﺃﺟﻤﻊ ﻭﺍﻟﺪﺓ ﺍﻹﻟﻪ ﺍﻟﻜﻠﻤﺔ ﺍﻟﻤﺘﺠﺴﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﻭﻣﻦ ﺩﻣﻬﺎ ﺍﻟﻄﺎﻫﺮ ﺍﻟﻜﺮﻳﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﺳﻔﻚ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺼﻠﻴﺐ ﻟﺨﻼﺻﻨﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻘﺎﺋﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺰﻣﻮﺭ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﺑﻨﻲ ﺃﻧﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻭﻟﺪﺗﻚ

ملك سليمان عليه السلام . ما سمعت بهذا قط . ولا ظننت ان احدا يقدر على ان يفعل مثل هذا . فقال له سليمان ان ملك سليمان عليه السلام كان اعظم من هذا بكثير . وان الله تعالى قد سخر له الريح تجري بامره حيث اراد . وكان له جنود من الانس والجن والطير والوحش . وكان يعلم منطق الطير والوحش . وكان الله تعالى قد اعطاه ملكا لا ينبغي لاحد من بعده . فقال له الرجل ما اظن ان احدا يقدر على ان يفعل مثل هذا . ولا ان احدا يقدر على ان يعلم منطق الطير والوحش . ولا ان احدا يقدر على ان يسخر له الريح تجري بامره حيث اراد . ولا ان احدا يقدر على ان يعطيه الله ملكا لا ينبغي لاحد من بعده . فقال له سليمان ان الله تعالى قد اعطى ملك سليمان عليه السلام ما لم يعط احدا من الناس . وقد سخر له الريح تجري بامره حيث اراد . وسخر له الجن والانس والطير والوحش . وعلمه منطق الطير والوحش . وا

ومن يكون . وعلى الذين يتبعون شهوة النجاسة
والذين يحتقرون السيادة . وهم جسورون معجبون
بآرائهم لا يخافون أن يجدفوا على ذوي الأمجاد .
حيث الملائكة الذين هم أعظم قوة وقدرة لا يأتون
بدينونة مجدفة عليهم عند الرب . ولكن هؤلاء
كالبهائم غير الناطقة التي هي طبيعية ومخلوقة
للذبح يجدفون على ما لا يعلمون . وفي فسادهم
سيهلكون . وسيأخذون أجرة الظلم كما حسبوا
أن التنعم في النهار لذة . هم أدناس وعيوب
يتنعمون في خداعهم وهم يأكلون معكم . لهم
أعين مملوءة فسقا لا تكف عن الخطية . وهي
تخدع النفوس غير الثابتة . ولها قلب متمرن
على الطمع . هي أولاد اللعنة . الذين تركوا
الطريق المستقيم وضلوا متبعين طريق بلعام
بن بصور الذي أحب أجرة الظلم . ولكن كان
له توبيخ على تعديه . لأن أتانا غير ناطقة
متكلمة بصوت إنسان منعت حماقة النبي .
هؤلاء هم ينابيع بلا ماء وسحب يسوقها النوء .
الذين لهم قتام الظلام إلى الأبد . لأنهم
يتكلمون بأقوال متكبرة باطلة . ويخدعون
بشهوات الجسد وبالدعارة الذين هم قليلا
قليلا يهربون من الذين هم في الضلال .
وهم يعدونهم الحرية وهم أنفسهم عبيد
الفساد . لأن ما انغلب أحد منه فهو له
عبد . فإنه إن كانوا بعد ما هربوا من نجاسات
العالم بمعرفة الرب والمخلص يسوع المسيح
يرتبكون فيها أيضا ويغلبون فقد صارت لهم
الأواخر أشر من الأوائل . لأنه كان خيرا لهم
أن لا يكونوا قد عرفوا طريق البر من أن
بعد ما عرفوا يرتدون إلى الوراء عن الوصية
المقدسة المسلمة لهم . وقد أصابهم ما قيل
في المثل الصادق الكلب قد رجع إلى قيئه
والخنزيرة المغتسلة إلى مراغة الحمأة .

ولا يقدر أحد أن يقول إن هذه الأشياء ليست كذلك. وإن
أحد من الناس يقول إن هذه الأشياء ليست كذلك فإنه
يكذب على الله ويجحد الحق. وإن أحد من الناس
يقول إن هذه الأشياء ليست كذلك فإنه يكذب على
الله ويجحد الحق. وإن أحد من الناس يقول إن هذه
الأشياء ليست كذلك فإنه يكذب على الله ويجحد
الحق. وإن أحد من الناس يقول إن هذه الأشياء
ليست كذلك فإنه يكذب على الله ويجحد الحق.
وإن أحد من الناس يقول إن هذه الأشياء ليست
كذلك فإنه يكذب على الله ويجحد الحق. وإن

ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما. 98B ان. وكذلك انزلناه قرآنا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون او يحدث لهم ذكرا. فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرآن من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما. ولقد عهدنا الى آدم من قبل فنسي ولم نجد له عزما. واذ قلنا للملئكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس ابى. فقلنا يا آدم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما من الجنة فتشقى. ان لك ألا تجوع فيها ولا تعرى. وانك لا تظمؤا فيها ولا تضحى. فوسوس اليه الشيطان قال يا آدم هل ادلك على شجرة الخلد وملك لا يبلى. فاكلا منها فبدت لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة وعصى آدم ربه فغوى. ثم اجتباه ربه فتاب عليه وهدى. قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو فاما يأتينكم مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل ولا يشقى. ومن اعرض عن ذكري فان له معيشة ضنكا ونحشره يوم القيمة اعمى. قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت بصيرا. قال كذلك اتتك آياتنا فنسيتها وكذلك اليوم تنسى. وكذلك نجزي من اسرف ولم يؤمن بآيات ربه ولعذاب الآخرة اشد وابقى. افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ان في ذلك لآيات لاولي النهى. ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما واجل مسمى. فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن آناء الليل فسبح واطراف النهار لعلك ترضى. ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحياة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى. وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى. وقالوا لولا يأتينا بآية من ربه اولم تأتهم بينة ما في الصحف الاولى. ولو انا اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع آياتك من قبل ان نذل ونخزى. قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحب الصراط السوي ومن اهتدى.

Digitized by Google

ومنهم المتعبدون المتهجدون ربنا وهبنا حبهم وهبهم
حبنا وهب لنا حبك وحب من يحبك وحب كل عمل
يقربنا اليك اللهم اجعل حبك احب الاشياء الينا
وخشيتك اخوف المخاوف عندنا واقطع عنا حبائل
الدنيا بحبائل الشوق اليك حتى لا يكون لنا هم
غيرك ولا شغل الا ما يقربنا اليك ولا فرار الا
منك ولا طلب الا رضاك ولا ارادة الا ارادتك
ولا حب الا حبك ولا خوف الا خوفك ولا رجاء
الا رجاؤك ولا يأس الا يأس من سواك ولا
انس الا بك ولا وحشة الا وحشة من لا يؤنسه
غيرك ولا ضيق الا ضيق من لا يوسعه فضلك
ولا حزن الا حزن من لا يسعه عفوك ولا
تعزية الا تعزية من لا يثبته الا رجاؤك ولا
ذل الا ذل من لا يعزه الا قربك ولا عز الا
عز من يطلب اليك ولا غنى الا غنى من
يطلب اليك ولا فقر الا فقر من لا يطلب
اليك ولا شقاء الا شقاء من لا يتوب اليك
ولا عسر الا عسر من لا يسهله الا امرك
ولا ظلمة الا ظلمة من لا يستنير بنورك
ولا ضلالة الا ضلالة من لا يهديه الا
ذكرك ولا سقم الا سقم من لا يشفيه الا
حبك ولا ظمأ الا ظمأ من لا يرويه الا
لقاؤك ولا عذاب الا عذاب من يحجبه
عنك ولا نعيم الا نعيم من ادناه منك
وانسه بك ولا راحة الا راحة من اراحه
فيك ولا سرور الا سرور من اشرح صدره
لك ولا طمأنينة الا طمأنينة من اطمأن
اليك ولا ثقة الا ثقة من توكل عليك
ولا كفاية الا كفاية من اكتفى بك ولا
امن الا امن من خافك ولا هدى الا هدى
من اهتدى بك ولا عصمة الا عصمة من
اعتصم بك ولا قوة الا قوة من استمد
منك ولا حول الا حول من التجأ اليك
ولا اعتصام الا اعتصام من لاذ بك ولا
استكانة الا استكانة من خضع لك ولا
تواضع الا تواضع من ذل لك ولا خشوع
الا خشوع من استكان لك ولا ذلة الا
ذلة من عصاك ولا استكبار الا استكبار
من خالف امرك ولا جرأة الا جرأة من
عصاك ولا جحود الا جحود من كفر بك
ولا غفلة الا غفلة من اعرض عنك ولا
فترة الا فترة من ونى عن طاعتك ولا
كسل الا كسل من تهاون بعبادتك ولا
قسوة الا قسوة من قست عليه قلبه
ولا ران الا ران من غشى بصره ولا
حجاب الا حجاب من حجب عن رؤيتك
ولا ظلمة الا ظلمة من لا يستنير بنورك
ولا ضلالة الا ضلالة من لا يهديه الا
ذكرك ولا سقم الا سقم من لا يشفيه الا
حبك ولا ظمأ الا ظمأ من لا يرويه الا
لقاؤك ولا عذاب الا عذاب من يحجبه
عنك ولا نعيم الا نعيم من ادناه منك
وانسه بك ولا راحة الا راحة من اراحه
فيك ولا سرور الا سرور من اشرح صدره
لك ولا طمأنينة الا طمأنينة من اطمأن
اليك ولا ثقة الا ثقة من توكل عليك
ولا كفاية الا كفاية من اكتفى بك ولا
امن الا امن من خافك ولا هدى الا هدى
من اهتدى بك ولا عصمة الا عصمة من
اعتصم بك ولا قوة الا قوة من استمد
منك ولا حول الا حول من التجأ اليك
ولا اعتصام الا اعتصام من لاذ بك ولا
استكانة الا استكانة من خضع لك ولا
تواضع الا تواضع من ذل لك ولا خشوع
الا خشوع من استكان لك ولا ذلة الا
ذلة من عصاك ولا استكبار الا استكبار
من خالف امرك ولا جرأة الا جرأة من
عصاك ولا جحود الا جحود من كفر بك
ولا غفلة الا غفلة من اعرض عنك ولا
فترة الا فترة من ونى عن طاعتك ولا
كسل الا كسل من تهاون بعبادتك ولا
قسوة الا قسوة من قست عليه قلبه
ولا ران الا ران من غشى بصره ولا
حجاب الا حجاب من حجب عن رؤيتك

Digitized by Google

ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابراهيم حنيفا واتخذ الله ابراهيم خليلا ولله ما في السموات وما في الارض وكان الله بكل شيء محيطا ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وان تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فان الله كان به عليما وان امرأة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير واحضرت الانفس الشح وان تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ولن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وان تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما وان يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ولله ما في السموات وما في الارض ولقد وصينا الذين اوتوا الكتاب من قبلكم واياكم ان اتقوا الله وان تكفروا فان لله ما في السموات وما في الارض وكان الله غنيا حميدا ولله ما في السموات وما في الارض وكفى بالله وكيلا ان يشأ يذهبكم ايها الناس ويأت بآخرين وكان الله على ذلك قديرا من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا بصيرا يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم او الوالدين والاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما فلا تتبعوا الهوى ان تعدلوا وان تلووا او تعرضوا فان الله كان بما تعملون خبيرا يا ايها الذين آمنوا آمنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي انزل من قبل ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر فقد ضل ضلالا بعيدا ان الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا بشر المنافقين بان لهم عذابا اليما الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ايبتغون عندهم العزة فان العزة لله جميعا وقد نزل عليكم في الكتاب ان اذا سمعتم آيات الله يكفر بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره انكم اذا مثلهم ان الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا الذين يتربصون بكم فان كان لكم فتح من الله قالوا الم نكن معكم وان كان للكافرين نصيب قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم واذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى يراءون الناس ولا يذكرون الله الا قليلا مذبذبين بين ذلك لا الى هؤلاء ولا الى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء من دون المؤمنين اتريدون ان تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ان المنافقين في الدرك الاسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا الا الذين تابوا واصلحوا واعتصموا بالله واخلصوا دينهم لله فاولئك مع المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين اجرا عظيما ما يفعل الله بعذابكم ان شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما لا يحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم وكان الله سميعا عليما ان تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا عن سوء فان الله كان عفوا قديرا ان الذين يكفرون بالله ورسله ويريدون ان يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون ان يتخذوا بين ذلك سبيلا اولئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين عذابا مهينا والذين آمنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين احد منهم اولئك سوف يؤتيهم اجورهم وكان الله غفورا رحيما يسئلك اهل الكتاب ان تنزل عليهم كتابا من السماء فقد سألوا موسى اكبر من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك واتينا موسى سلطانا مبينا ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت واخذنا منهم ميثاقا غليظا فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات الله وقتلهم الانبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن وما قتلوه يقينا بل رفعه الله اليه وكان الله عزيزا حكيما وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيامة يكون عليهم شهيدا فبظلم من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا اليما لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين الصلوة والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الآخر اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما انا اوحينا اليك كما اوحينا الى نوح والنبيين من بعده واوحينا الى ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمان وآتينا داود زبورا ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى تكليما رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما لكن الله يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملائكة يشهدون وكفى بالله شهيدا ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا ضلالا بعيدا ان الذين كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا الا طريق جهنم خالدين فيها ابدا وكان ذلك على الله يسيرا يا ايها الناس قد جاءكم الرسول بالحق من ربكم فآمنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله ما في السموات والارض وكان الله عليما حكيما يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه فآمنوا بالله ورسله ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه ان يكون له ولد له ما في السموات وما في الارض وكفى بالله وكيلا لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم اليه جميعا فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله واما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم عذابا اليما ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا يا ايها الناس قد جاءكم برهان من ربكم وانزلنا اليكم نورا مبينا فاما الذين آمنوا بالله واعتصموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل ويهديهم اليه صراطا مستقيما يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة ان امرؤا هلك ليس له ولد وله اخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها ان لم يكن لها ولد فان كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك وان كانوا اخوة رجالا ونساء فللذكر مثل حظ الانثيين يبين الله لكم ان تضلوا والله بكل شيء عليم

Digitized by Google

ཀཱ་ཤི་ཡཱ་ཡཱ་ཏི་ཏཱ་ནཱ་ཏི་ཀྲ་མ་ཏི་ཀྲ་མ་ཏི་ཀྲ་མ

ﻟﻪ ﻣﺤﺘﺎﺟﺎ ﻣﻦ ﻣﺤﺘﺎﺟﻪ ﻣﺤﻤﺪ ﻣﺤﻤﺪ ﻟﻪ ﻟﻪ ﻣﺤﻤﺪ ﻣﻦ ﻣﺤﻤ

ཐུབ་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་སྤྱན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཡན་ལག་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཚོགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཕྱག་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཞབ

ومن هو الذي يعرف ما في نفس الانسان الا روح الانسان الذي فيه كذلك ما يعرف احد امور الله الا روح الله ونحن لم نقبل روح العالم بل الروح الذي من الله لكي نعرف ما قد وهبنا الله ونتكلم بذلك ليس بكلام تعلمه حكمة انسانية بل بما علمنا الروح القدس مقابلين امورا روحانية بروحانيين. فالانسان الطبيعي لا يقبل ما لروح الله لانه عنده جهالة ولا يقدر ان يعرفه لان فحصه روحاني. واما الروحاني فيحكم في كل شيء وهو لا يحكم فيه من احد. لان من عرف فكر الرب فيعلمه. ونحن عندنا فكر المسيح. وانا ايها الاخوة لم اقدر ان اكلمكم كروحانيين بل كجسديين كاطفال في المسيح. سقيتكم لبنا لا طعاما لانكم لم تكونوا بعد تستطيعون بل ولا الان انكم بعد جسديون. فانه اذ فيكم حسد وخصام وانشقاق ألستم جسديين وتسلكون بحسب البشر. فانه اذا قال واحد انا لبولس وآخر انا لابلوس ألستم بشرا. فمن هو بولس ومن هو ابلوس بل خادمان آمنتم بهما وكما اعطى الرب لكل واحد. انا غرست وابلوس سقى لكن الله كان ينمي. اذا ليس الغارس شيئا ولا الساقي بل الله الذي ينمي. والغارس والساقي هما واحد وسيأخذ كل واحد اجرته كتعبه. لاننا نحن عاملان مع الله وانتم حراثة الله بناء الله. انا كحكيم بنّاء وضعت اساسا وآخر يبني عليه ولكن فلينظر كل واحد كيف يبني عليه. فان اساسا آخر لا يقدر احد ان يضع غير الذي وضع الذي هو يسوع المسيح. ولكن ان بنى احد على الاساس ذهبا فضة حجارة كريمة خشبا عشبا قشا. فعمل كل واحد سيصير ظاهرا لان اليوم سيبينه لانه بنار يستعلن. وستمتحن نار عمل كل واحد ما هو. ان بقي عمل احد قد بناه عليه فسينال اجرة. ان احترق عمل احد فسيخسر وهو سيخلص ولكن كما بنار. أما علمتم انكم هيكل الله وروح الله يسكن فيكم. ان احد يفسد هيكل الله فسيفسده الله لان هيكل الله مقدس الذي انتم هو. لا يغوين احد نفسه ان ظن احد منكم انه حكيم في هذا الدهر فليصر جاهلا لكي يصير حكيما. لان حكمة هذا العالم هي جهالة عند الله لانه مكتوب الآخذ الحكماء بمكرهم. وايضا الرب يعلم افكار الحكماء انها باطلة. فلا يفتخر احد بالناس لان كل شيء لكم. ان بولس او ابلوس او صيفا او العالم او الحياة او الموت او الاشياء الحاضرة او المستقبلة كل شيء لكم. وانتم للمسيح والمسيح لله. هكذا يحسبنا الانسان كخدام لله ووكلاء على سرائر الله. وهذا يطلب في الوكلاء ان يوجد كل واحد امينا. واما انا فلا اهتم لاجل ان احكم فيّ من يوم انسان بل انا ايضا لا احكم في نفسي. لاني لست اشعر بشيء في نفسي لكني لست بهذا مبررا. والذي يحكم فيّ هو الرب. اذا لا تحكموا في شيء قبل الوقت حتى يأتي الرب الذي سينير خفايا الظلمة ويظهر اقوال القلوب وحينئذ يكون المدح لكل واحد من الله. ٠٠٠ 44 واما انا ايها الاخوة فقد غيرت هذه الامور والاقوال لاجلكم لكي تتعلموا فينا ان لا يفتخر احد لاجل واحد على آخر فوق ما هو مكتوب. لان من يميزك ومن ما الذي عندك لم تأخذه. فان كنت قد اخذت فلماذا تفتخر كأنك لم تأخذ. قد شبعتم الآن قد استغنيتم بدون ان نملك. ليتكم ملكتم لكي نملك نحن ايضا معكم. فاني اظن ان الله قد اظهرنا نحن الرسل آخرين كأننا محكوم علينا بالموت. لانا صرنا منظرا للعالم والملائكة والناس. نحن جهلاء من اجل المسيح واما انتم فحكماء في المسيح. نحن ضعفاء واما انتم اقوياء. انتم مكرمون واما نحن فبلا كرامة. الى هذه الساعة نجوع ونعطش ونتعرى ونلكم ولا اقامة لنا. ونتعب عاملين بايدينا. نشتم فنبارك. نضطهد فنحتمل. يفترى علينا فنعظ. صرنا كأقذار العالم وكوسخ الجميع الى الآن. لست اكتب هذا لاخزيكم بل انذركم كأولادي احباء. لانه وان كان لكم ربوات من المعلمين في المسيح لكن ليس آباء كثيرون. لاني انا ولدتكم في المسيح يسوع بالانجيل. فاطلب اليكم كونوا متمثلين بي. لهذا السبب ارسلت اليكم تيموثاوس الذي هو ابني الحبيب والامين في الرب الذي يذكركم طرقي التي في المسيح كما اعلم في كل كنيسة اني آتي اليكم. وقوم قد انتفخوا كأني لست آتي اليكم. ولكني آتي اليكم عن قريب ان شاء الرب. فسأعلم ليس كلام المنتفخين بل قوتهم. لان ملكوت الله ليس بكلام بل بقوة. ماذا تريدون آجيء اليكم بقضيب او بمحبة وروح وداعة.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܦ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫ ܘܐܦ ܗܘ

ملحم ملحم ملحم

ومن الذي يقدر ان يقول ان الله لم يعلم ما يكون قبل ان يكون ولم يعلم ما يكون في كل وقت ولم يعلم ما يكون في كل ساعة ولم يعلم ما يكون في كل يوم ولم يعلم ما يكون في كل شهر ولم يعلم ما يكون في كل سنة ولم يعلم ما يكون في كل دهر ولم يعلم ما يكون في كل زمان ولم يعلم ما يكون في كل مكان ولم يعلم ما يكون في كل شيء ولم يعلم ما يكون في كل نفس ولم يعلم ما يكون في كل قلب ولم يعلم ما يكون في كل فكر ولم يعلم ما يكون في كل رأي ولم يعلم ما يكون في كل قول ولم يعلم ما يكون في كل فعل ولم يعلم ما يكون في كل حركة ولم يعلم ما يكون في كل سكون ولم يعلم ما يكون في كل صمت ولم يعلم ما يكون في كل كلام ولم يعلم ما يكون في كل صوت ولم يعلم ما يكون في كل نغمة ولم يعلم ما يكون في كل لحن ولم يعلم ما يكون في كل ايقاع ولم يعلم ما يكون في كل وزن ولم يعلم ما يكون في كل قافية ولم يعلم ما يكون في كل بيت ولم يعلم ما يكون في كل قصيدة ولم يعلم ما يكون في كل ديوان ولم يعلم ما يكون في كل كتاب ولم يعلم ما يكون في كل مكتبة ولم يعلم ما يكون في كل مدرسة ولم يعلم ما يكون في كل جامعة ولم يعلم ما يكون في كل معهد ولم يعلم ما يكون في كل مختبر ولم يعلم ما يكون في كل مصنع ولم يعلم ما يكون في كل مزرعة ولم يعلم ما يكون في كل بستان ولم يعلم ما يكون في كل حديقة ولم يعلم ما يكون في كل غابة ولم يعلم ما يكون في كل جبل ولم يعلم ما يكون في كل وادي ولم يعلم ما يكون في كل نهر ولم يعلم ما يكون في كل بحر ولم يعلم ما يكون في كل محيط ولم يعلم ما يكون في كل سماء ولم يعلم ما يكون في كل أرض ولم يعلم ما يكون في كل كوكب ولم يعلم ما يكون في كل مجرة ولم يعلم ما يكون في كل كون ولم يعلم ما يكون في كل عالم ولم يعلم ما يكون في كل دنيا ولم يعلم ما يكون في كل آخرة ولم يعلم ما يكون في كل جنة ولم يعلم ما يكون في كل نار ولم يعلم ما يكون في كل عذاب ولم يعلم ما يكون في كل نعيم ولم يعلم ما يكون في كل رحمة ولم يعلم ما يكون في كل مغفرة ولم يعلم ما يكون في كل توبة ولم يعلم ما يكون في كل استغفار ولم يعلم ما يكون في كل دعاء ولم يعلم ما يكون في كل صلاة ولم يعلم ما يكون في كل صيام ولم يعلم ما يكون في كل زكاة ولم يعلم ما يكون في كل حج ولم يعلم ما يكون في كل عمرة ولم يعلم ما يكون في كل جهاد ولم يعلم ما يكون في كل شهادة ولم يعلم ما يكون في كل استشهاد ولم يعلم ما يكون في كل مقاومة ولم يعلم ما يكون في كل ثورة ولم يعلم ما يكون في كل انتفاضة ولم يعلم ما يكون في كل حرب ولم يعلم ما يكون في كل سلام ولم يعلم ما يكون في كل هدنة ولم يعلم ما يكون في كل اتفاق ولم يعلم ما يكون في كل معاهدة ولم يعلم ما يكون في كل ميثاق ولم يعلم ما يكون في كل دستور ولم يعلم ما يكون في كل قانون ولم يعلم ما يكون في كل نظام ولم يعلم ما يكون في كل حكومة ولم يعلم ما يكون في كل دولة ولم يعلم ما يكون في كل أمة ولم يعلم ما يكون في كل شعب ولم يعلم ما يكون في كل قبيلة ولم يعلم ما يكون في كل عشيرة ولم يعلم ما يكون في كل أسرة ولم يعلم ما يكون في كل بيت ولم يعلم ما يكون في كل فرد ولم يعلم ما يكون في كل إنسان ولم يعلم ما يكون في كل مخلوق ولم يعلم ما يكون في كل شيء ولم يعلم ما يكون في كل شيء ولم يعلم ما يكون في كل شيء

ولا يقدر أن يقول إنه لا يعلم أن الله يعلم كل شيء. وإن قال إنه يعلم أن الله يعلم كل شيء فقد أقر بأن الله يعلم كل شيء. وإن قال إنه لا يعلم أن الله يعلم كل شيء فقد أقر بأن الله لا يعلم كل شيء. وإن قال إنه لا يعلم أن الله لا

ܐܘ ܕܐܫܬܐ ܐܘ ܕܡܠܝܘܬܐ ܕܠܐ ܚܝܠܐ ܐܘ ܕܠܡܘܩܠܐ ܕܚܫܝܐ ܐܘ
ܕܡܘܪܫܐ ܐܘ ܕܣܘܡܐ ܐܘ ܕܛܘܪܙܐ ܐܘ ܕܪܓܘܡܝܐ ܐܘ ܕܣܝܦܐ ܐܘ
ܕܒܢܘܪܐ ܐܘ ܕܒܡܝܐ ܐܠܐ ܒܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܚܕ ܗܘ ܗܘ ܕܓܕܫ
ܘܡܫܬܡܠܠ · ܘܡܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܢܐ ܐܠܐ ܗܘ ܕܡܢ ܒܪܘܝܐ
ܫܦܝܪ ܘܒܠܝܬܐ ܐܬܓܙܪ ܥܠ ܟܠܗ ܓܢܣܐ ܘܘܘ 48 ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ
ܐܦ ܒܐܣܟܡܐ ܐܚܪܢܐ ܣܓܝܐܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܝ ܕܠܝܬ ܡܕܡ ܒܒܪܝܬܐ
ܕܒܝܫܐ ܗܘ · ܘܐܦܠܐ ܡܕܡ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܕܥܕܠܐ
ܗܘ ܐܠܐ ܥܠ ܡܕܡ ܒܣܟܡܬܐ ܥܒܝܕܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ ܗܘܐ
ܘܐܬܒܪܝ ܘܒܛܝܠܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ ܡܬܕܒܪ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܬܗܘܐ
ܕܠܝܠܐ ܕܬܕܪܟ ܝܕܥܬܐ ܕܗܢܝܢ ܛܒܬܐ ܘܕܗܢܝܢ ܕܡܣܬܒܪܢ ܡܟܐܒܢܝܬܐ
ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܙܕܩ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܕܡܝܐ ܕܠܟܠܡܕܡ ܐܬܘܬܐ ܘܢܝܫܐ
ܕܣܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܢܬܕܪܟ · ܘܗܝ ܝܕܥܬܐ [102F] ܟܣܝܬܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܐ
ܘܠܐ ܡܬܡܠܠܐ ܒܟܠܡܕܡ ܒܪܛܠܝܬܐ ܡܕܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܬܗܘܐ
ܐܝܬܝܗ · ܡܐ ܕܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܡܠܟܐ ܐܘ ܡܕܒܪܢܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܒܪܝܟ ܣܓܝܐܐ ܣܘܥܪܐ ܘܡܪܝܢܐ ܕܟܣܝܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܝ ܕܡܣܬܒܪܐ
ܠܐ ܬܗܘܐ ܐܝܬܝܗ ܓܠܝܐܝܬ ܒܐܝܕܐ ܡܠܬܐ ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܡܣܬܒܪܐ
ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܬܡܘܪܬܐ ܗܝ ܗܟܝܠ ܗܕܐ . ܕܐܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܐ
ܣܦܩܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܗܢܝܢ ܕܙܕܩ ܠܗܘܢ
ܕܐܦ ܕܠܐ ܒܘܡܒܐ ܣܓܝܐܐ ܢܬܒܪܟܘܢ ܘܢܬܩܘܢ ܘܠܐ ܠܓܡܪ
ܢܡܪܕܘܢ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܟܣܝܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ . ܘܒܢܝܬܐ ܓܝܪ
ܣܓܝܐܬܐ ܐܦ ܠܐ ܠܐܘܡܢܐ ܐܘ ܕܒܢܝܘܬܐ ܐܘ ܕܬܘܩܢܐ ܕܐܠܦܐ
ܐܘ ܕܩܝܢܝܘܬܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܕܥܬܐ ܡܛܠ ܕܢܟܦܝܢ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗ
ܡܥܩܒܝܢ ܐܢܫܝܢ ܠܗ ܡܐ ܕܒܟܬ ܫܕܐ ܫܕܐ ܡܢ ܗܢܝܢ ܕܗܘ ܝܕܥ ܐܠܐ
ܡܗܝܡܢܝܢ ܐܢܫܝܢ ܠܢܣܝܢܐ ܘܡܚܕܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܠܗ ܠܒܕܐ ܢܫܪܐ ·
ܘܡܥܒܪܢܐ ܕܒܪܝܟ ܐܦ ܢܬܒܪܟ ܐܢܫܝܢ [103A] ܠܐ ܡܙܕܩܝܢ ܐܢܫܝܢ · ܡܢܐ
ܗܟܝܠ ܢܐܡܪ ܥܠ ܗܝ ܣܟܡܬܐ ܕܐܠܗܐ · ܕܙܕܩ ܘܡܥܠܝܐ ܡܢ ܟܠܗ
ܝܕܥܬܐ ܗܝ ܕܙܕܩ ܠܝ ܕܐܢ ܝܕܥܝܢ ܐܢܫܝܢ ܘܡܕܪܟܝܢ ܐܢܫܝܢ . ܘܐܢ ܠܐ
ܝܕܥܝܢ ܐܢܫܝܢ ܘܠܐ ܡܕܪܟܝܢ ܐܢܫܝܢ ܢܬܗܪ ܒܗ ܘܢܬܕܪܟ ܘܢܬܩܪܝܗ · ܘܘܘ
49 ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܫ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܕܪܟ ܡܠܬܐ ܕܥܠ ܣܓܝܐܬܐ ܗܢܝܢ
ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘܝܢ · ܢܣܬܟܠ ܘܢܦܠ ܒܡܣܡ ܒܪܥܝܢܐ ܒܝܫܐ ܕܛܘܥܝܢ
ܕܠܘܩܒܠ ܐܠܗܐ · ܕܘܝܐ ܗܘ ܡܢ ܟܠ ܗܢܐ ܘܣܓܝ ܕܠܐ ܪܥܝܢܐ ܗܘ ·
ܕܒܗ ܒܣܡܝܘܬܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܗ ܐܝܟ ܗܕܐ ܡܬܚܫܚ ܐܪܥܝܢܐ ܕܐܦ
ܗܢܐ ܡܢܝ ܕܥܢܝܘܬܐ ܡܥܢܝܬܐ ܘܡܪܝܪܬܐ ܠܘܩܒܠ ܗܢܘܢ ܕܡܬܛܦܣܝܢ
ܠܗ ܐܬܦܪܣ ܕܡܛܠ ܕܠܐ ܐܕܪܟ ܒܐܝܢܐ ܐܣܟܡܐ ܨܒܘܬܐ ܕܝܠܢ
ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܬܕܒܪܢ ܪܥܝܢܘܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܠܐ ܫܘܪܝ ܕܒܝܫܬܐ ܒܕܐ

[103B] ... ...

ومن الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا بألسنتهم وطعنا في الدين ولو أنهم قالوا سمعنا وأطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم وأقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا يا أيها الذين أوتوا الكتاب آمنوا بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل أن نطمس وجوها فنردها على أدبارها أو نلعنهم كما لعنا أصحاب السبت وكان أمر الله مفعولا إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى إثما عظيما ألم تر إلى الذين يزكون أنفسهم بل الله يزكي من يشاء ولا يظلمون فتيلا انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به إثما مبينا ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء أهدى من الذين آمنوا سبيلا أولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا أم لهم نصيب من الملك فإذا لا يؤتون الناس نقيرا أم يحسدون الناس على ما آتاهم الله من فضله فقد آتينا آل إبراهيم الكتاب والحكمة وآتيناهم ملكا عظيما فمنهم من آمن به ومنهم من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا إن الذين كفروا بآياتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب إن الله كان عزيزا حكيما والذين آمنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا لهم فيها أزواج مطهرة وندخلهم ظلا ظليلا إن الله يأمركم أن تؤدوا الأمانات إلى أهلها وإذا حكمتم بين الناس أن تحكموا بالعدل إن الله نعما يعظكم به إن الله كان سميعا بصيرا يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرسول وأولي الأمر منكم فإن تنازعتم في شيء فردوه إلى الله والرسول إن كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر ذلك خير وأحسن تأويلا ألم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت وقد أمروا أن يكفروا به ويريد الشيطان أن يضلهم ضلالا بعيدا وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله وإلى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك صدودا فكيف إذا أصابتهم مصيبة بما قدمت أيديهم ثم جاءوك يحلفون بالله إن أردنا إلا إحسانا وتوفيقا أولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فأعرض عنهم وعظهم وقل لهم في أنفسهم قولا بليغا وما أرسلنا من رسول إلا ليطاع بإذن الله ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ولو أنا كتبنا عليهم أن اقتلوا أنفسكم أو اخرجوا من دياركم ما فعلوه إلا قليل منهم ولو أنهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا لهم وأشد تثبيتا وإذا لآتيناهم من لدنا أجرا عظيما ولهديناهم صراطا مستقيما ومن يطع الله والرسول فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا ذلك الفضل من الله وكفى بالله عليما يا أيها الذين آمنوا خذوا حذركم فانفروا ثبات أو انفروا جميعا وإن منكم لمن ليبطئن فإن أصابتكم مصيبة قال قد أنعم الله علي إذ لم أكن معهم شهيدا ولئن أصابكم فضل من الله ليقولن كأن لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت معهم فأفوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل الله الذين يشرون الحياة الدنيا بالآخرة ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل أو يغلب فسوف نؤتيه أجرا عظيما وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون ربنا أخرجنا من هذه القرية الظالم أهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا الذين آمنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت فقاتلوا أولياء الشيطان إن كيد الشيطان كان ضعيفا ألم تر إلى الذين قيل لهم كفوا أيديكم وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة فلما كتب عليهم القتال إذا فريق منهم يخشون الناس كخشية الله أو أشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا أخرتنا إلى أجل قريب قل متاع الدنيا قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا أينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وإن تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند الله وإن تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ما أصابك من حسنة فمن الله وما أصابك من سيئة فمن نفسك وأرسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا من يطع الرسول فقد أطاع الله ومن تولى فما أرسلناك عليهم حفيظا أفلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا وإذا جاءهم أمر من الأمن أو الخوف أذاعوا به ولو ردوه إلى الرسول وإلى أولي الأمر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان إلا قليلا فقاتل في سبيل الله لا تكلف إلا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله أن يكف بأس الذين كفروا والله أشد بأسا وأشد تنكيلا من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها وكان الله على كل شيء مقيتا وإذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن منها أو ردوها إن الله كان على كل شيء حسيبا الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه ومن أصدق من الله حديثا فما لكم في المنافقين فئتين والله أركسهم بما كسبوا أتريدون أن تهدوا من أضل الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم أولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فإن تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا منهم وليا ولا نصيرا إلا الذين يصلون إلى قوم بينكم وبينهم ميثاق أو جاءوكم حصرت صدورهم أن يقاتلوكم أو يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم عليكم فلقاتلوكم فإن اعتزلوكم فلم يقاتلوكم وألقوا إليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ستجدون آخرين يريدون أن يأمنوكم ويأمنوا قومهم كلما ردوا إلى الفتنة أركسوا فيها فإن لم يعتزلوكم ويلقوا إليكم السلم ويكفوا أيديهم فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأولئكم جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا وما كان لمؤمن أن يقتل مؤمنا إلا خطأ ومن قتل مؤمنا خطأ فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة إلى أهله إلا أن يصدقوا فإن كان من قوم عدو لكم وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وإن كان من قوم بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة إلى أهله وتحرير رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين توبة من الله وكان الله عليما حكيما ومن يقتل مؤمنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه وأعد له عذابا عظيما يا أيها الذين آمنوا إذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن ألقى إليكم السلام لست مؤمنا تبتغون عرض الحياة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا إن الله كان بما تعملون خبيرا لا يستوي القاعدون من المؤمنين غير أولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله بأموالهم وأنفسهم فضل الله المجاهدين بأموالهم وأنفسهم على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين أجرا عظيما درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما إن الذين توفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الأرض قالوا ألم تكن أرض الله واسعة فتهاجروا فيها فأولئك مأواهم جهنم وساءت مصيرا إلا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا فأولئك عسى الله أن يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الأرض مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا إلى الله ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع أجره على الله وكان الله غفورا رحيما وإذا ضربتم في الأرض فليس عليكم جناح أن تقصروا من الصلاة إن خفتم أن يفتنكم الذين كفروا إن الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا وإذا كنت فيهم فأقمت لهم الصلاة فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا أسلحتهم فإذا سجدوا فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة أخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم وأسلحتهم ودوا الذين كفروا لو تغفلون عن أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد للكافرين عذابا مهينا فإذا قضيتم الصلاة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلاة إن الصلاة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا ولا تهنوا في ابتغاء القوم إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليما حكيما إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما أراك الله ولا تكن للخائنين خصيما واستغفر الله إن الله كان غفورا رحيما ولا تجادل عن الذين يختانون أنفسهم إن الله لا يحب من كان خوانا أثيما يستخفون من الناس ولا يستخفون من الله وهو معهم إذ يبيتون ما لا يرضى من القول وكان الله بما يعملون محيطا هاأنتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحياة الدنيا فمن يجادل الله عنهم يوم القيامة أم من يكون عليهم وكيلا ومن يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه وكان الله عليما حكيما ومن يكسب خطيئة أو إثما ثم يرم به بريئا فقد احتمل بهتانا وإثما مبينا ولولا فضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم أن يضلوك وما يضلون إلا أنفسهم وما يضرونك من شيء وأنزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما لا خير في كثير من نجواهم إلا من أمر بصدقة أو معروف أو إصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه أجرا عظيما ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيرا إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا إن يدعون من دونه إلا إناثا وإن يدعون إلا شيطانا مريدا لعنه الله وقال لأتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ولأضلنهم ولأمنينهم ولآمرنهم فليبتكن آذان الأنعام ولآمرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان إلا غرورا أولئك مأواهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا والذين آمنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا وعد الله حقا ومن أصدق من الله قيلا ليس بأمانيكم ولا أماني أهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ومن يعمل من الصالحات من ذكر أو أنثى وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ومن أحسن دينا ممن أسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة إبراهيم حنيفا واتخذ الله إبراهيم خليلا ولله ما في السماوات وما في الأرض وكان الله بكل شيء محيطا ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون أن تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وأن تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فإن الله كان به عليما وإن امرأة خافت من بعلها نشوزا أو إعراضا فلا جناح عليهما أن يصلحا بينهما صلحا والصلح خير وأحضرت الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن الله كان بما تعملون خبيرا ولن تستطيعوا أن تعدلوا بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وإن تصلحوا وتتقوا فإن الله كان غفورا رحيما وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ولله ما في السماوات وما في الأرض ولقد وصينا الذين أوتوا الكتاب من قبلكم وإياكم أن اتقوا الله وإن تكفروا فإن لله ما في السماوات وما في الأرض وكان الله غنيا حميدا ولله ما في السماوات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين وكان الله على ذلك قديرا من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا بصيرا يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم أو الوالدين والأقربين إن يكن غنيا أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا الهوى أن تعدلوا وإن تلووا أو تعرضوا فإن الله كان بما تعملون خبيرا يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي أنزل من قبل ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر فقد ضل ضلالا بعيدا إن الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا بشر المنافقين بأن لهم عذابا أليما الذين يتخذون الكافرين أولياء من دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة فإن العزة لله جميعا وقد نزل عليكم في الكتاب أن إذا سمعتم آيات الله يكفر بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا الذين يتربصون بكم فإن كان لكم فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن كان للكافرين نصيب قالوا ألم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا إن المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا كسالى يراءون الناس ولا يذكرون الله إلا قليلا مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين أولياء من دون المؤمنين أتريدون أن تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا إن المنافقين في الدرك الأسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا بالله وأخلصوا دينهم لله فأولئك مع المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين أجرا عظيما ما يفعل الله بعذابكم إن شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما لا يحب الله الجهر بالسوء من القول إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا إن الذين يكفرون بالله ورسله ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون أن يتخذوا بين ذلك سبيلا أولئك هم الكافرون حقا وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا والذين آمنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين أحد منهم أولئك سوف يؤتيهم أجورهم وكان الله غفورا رحيما يسألك أهل الكتاب أن تنزل عليهم كتابا من السماء فقد سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا أرنا الله جهرة فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك وآتينا موسى سلطانا مبينا ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم ميثاقا غليظا فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات الله وقتلهم الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما وقولهم إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن وما قتلوه يقينا بل رفعه الله إليه وكان الله عزيزا حكيما وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيامة يكون عليهم شهيدا فبظلم من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات أحلت لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا وأخذهم الربا وقد نهوا عنه وأكلهم أموال الناس بالباطل وأعتدنا للكافرين منهم عذابا أليما لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك والمقيمين الصلاة والمؤتون الزكاة والمؤمنون بالله واليوم الآخر أولئك سنؤتيهم أجرا عظيما إنا أوحينا إليك كما أوحينا إلى نوح والنبيين من بعده وأوحينا إلى إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وعيسى وأيوب ويونس وهارون وسليمان وآتينا داود زبورا ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى تكليما رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما لكن الله يشهد بما أنزل إليك أنزله بعلمه والملائكة يشهدون وكفى بالله شهيدا إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا ضلالا بعيدا إن الذين كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا إلا طريق جهنم خالدين فيها أبدا وكان ذلك على الله يسيرا يا أيها الناس قد جاءكم الرسول بالحق من ربكم فآمنوا خيرا لكم وإن تكفروا فإن لله ما في السماوات والأرض وكان الله عليما حكيما يا أهل الكتاب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله إلا الحق إنما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه فآمنوا بالله ورسله ولا تقولوا ثلاثة انتهوا خيرا لكم إنما الله إله واحد سبحانه أن يكون له ولد له ما في السماوات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا لن يستنكف المسيح أن يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم إليه جميعا فأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم أجورهم ويزيدهم من فضله وأما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم عذابا أليما ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا يا أيها الناس قد جاءكم برهان من ربكم وأنزلنا إليكم نورا مبينا فأما الذين آمنوا بالله واعتصموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل ويهديهم إليه صراطا مستقيما يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة إن امرؤ هلك ليس له ولد وله أخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها إن لم يكن لها ولد فإن كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك وإن كانوا إخوة رجالا ونساء فللذكر مثل حظ الأنثيين يبين الله لكم أن تضلوا والله بكل شيء عليم

Digitized by Google

ومن اسمه عبد الله بن محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله بن محمد بن

ومن معهم من عدد اخرى لم تعد . ملك بطليموس
من مدينة مرسى عدد من اخرى 104D معه لم يجد
معلم من عدد اخرى عدد . عدد من معهم هذا
هذا عدد اخرى . عدد لا من عدد عدد عدد .
. معهم عدد عدد هذا عدد عدد لم عدد عدد
معهم معدد معهم معهم عدد لا عدد عدد
لا عدد هذا عدد عدد لم عدد عدد عدد عدد
عدد لم عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد
معهم عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد
عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد
عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد عدد
عدد

ﻟﻪ ﺳﻴﺪﻧﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺻﻠﻰ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻟﻤﺎ ﺃﺭﺍﺩ ﺍﻟﻬﺠﺮﺓ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﺪﻳﻨﺔ
ﻭﻛﺎﻥ ﻣﻌﻪ ﺃﺑﻮ ﺑﻜﺮ ﺍﻟﺼﺪﻳﻖ ﺭﺿﻲ ﷲ ﻋﻨﻪ ﻓﺎﺳﺘﺄﺟﺮﺍ ﺭﺟﻼ ﻣﺸﺮﻛﺎ
ﻳﺪﻟﻬﻤﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﻭﻫﻮ ﻋﺒﺪ ﷲ ﺑﻦ ﺃﺭﻳﻘﻂ ﻭﻛﺎﻥ ﻫﺎﺩﻳﺎ ﺧﺮﻳﺘﺎ
ﻓﺪﻓﻌﺎ ﺇﻟﻴﻪ ﺭﺍﺣﻠﺘﻴﻬﻤﺎ ﻭﻭﻋﺪﺍﻩ ﻏﺎﺭ ﺛﻮﺭ ﺑﻌﺪ ﺛﻼﺙ ﻟﻴﺎﻝ ﻓﺄﺗﺎﻫﻤﺎ
ﺑﺮﺍﺣﻠﺘﻴﻬﻤﺎ ﺻﺒﻴﺤﺔ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺜﻼﺙ ﻓﺎﺭﺗﺤﻠﻮﺍ ﻭﺍﺭﺗﺤﻞ ﻣﻌﻬﻢ ﻋﺎﻣﺮ ﺑﻦ
ﻓﻬﻴﺮﺓ ﻣﻮﻟﻰ ﺃﺑﻲ ﺑﻜﺮ ﻭﺩﻟﻬﻢ ﻋﻠﻰ ﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﺴﻮﺍﺣﻞ ﻓﻤﺮ ﺑﻬﻢ ﻋﻠﻰ
ﺃﺳﻔﻞ ﻣﻜﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﻗﺪﻳﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺤﻔﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﻣﺪﻟﺞ ﺍﻟﻨﻤﺮﺓ ﺛﻢ
ﻋﻠﻰ ﻟﻘﻒ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﻋﺴﻔﺎﻥ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻣﺞ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﻗﺪﻳﺪ ﺛﻢ ﺳﻠﻜﻮﺍ ﺑﻬﻢ
ﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﺴﻨﺪﺍﻥ ﺛﻢ ﻫﺒﻄﻮﺍ ﺑﻬﻢ ﺃﺳﻔﻞ ﺍﻟﻤﺮﺓ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺝ ﺛﻢ ﺑﻄﻦ
ﺭﺋﻢ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻘﻴﺎ ﻣﻦ ﺟﺪﺍﺟﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﻣﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻧﺎﺋﺐ
ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺒﺎﺑﻴﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺎﺭﻉ ﻓﺄﺟﺎﺯ ﻭﺍﺩﻱ ﺍﻟﺮﻣﺎﺡ ﺑﺎﻟﻘﺮﺏ ﻣﻦ
ﺍﻟﻌﺮﺝ ﺛﻢ ﺑﻄﻦ ﺍﻟﺘﻌﻬﻦ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻠﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺪﺭ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﺮﻭﺣﺎﺀ ﻣﻦ ﻧﺎﺣﻴﺔ ﺍﻟﻌﺮﻕ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﻣﻠﻜﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺝ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺼﻔﺮﺍﺀ
ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺒﺪﻳﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺪﻳﺪﺓ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻴﺎﻝ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﺣﺒﺔ ﺛﻢ
ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺝ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺜﻨﻴﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺎﺭﻉ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺒﺎﺑﻴﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﺬﻧﺎﺋﺐ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﻣﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻘﻴﺎ ﻣﻦ ﺟﺪﺍﺟﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺪﺭ ﺛﻢ
ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻠﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺘﻌﻬﻦ ﺛﻢ ﺑﻄﻦ ﺍﻟﺮﺋﻢ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻘﻴﺎ ﻣﻦ
ﺍﻟﺠﺪﺍﺟﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺪﺭ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻠﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺘﻌﻬﻦ ﺛﻢ ﺑﻄﻦ ﺍﻟﺮﺋﻢ
ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻘﻴﺎ ﻣﻦ ﺟﺪﺍﺟﺪ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺪﺭ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻠﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﺘﻌﻬﻦ ﺛﻢ ﺑﻄﻦ ﺍﻟﺮﺋﻢ

ﻣﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﻌﺮﺵ ﺍﻟﻜﺮﻳﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﻻ
ﺍﻟﺴﺒﻊ ﺍﻟﻤﺜﺎﻧﻲ ﻭﻻ ﺍﻟﺴﺒﻊ ﺍﻟﻄﻮﺍﻝ ﻭﻻ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ ﻭﺍﻹﻧﺠﻴﻞ ﻭﻻ ﺍﻟﺰﺑﻮﺭ ﻭﻻ
ﺍﻟﻔﺮﻗﺎﻥ ﻭﻻ ﺍﻟﻜﻌﺒﺔ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻌﺘﻴﻖ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻌﻤﻮﺭ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ
ﺍﻟﻤﺮﻓﻮﻉ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺤﺠﻮﺭ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺴﺠﻮﺭ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻘﺪﺱ ﻭﻻ
ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻄﻬﺮ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻌﻈﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻜﺮﻡ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺸﺮﻑ
ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻌﻈﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻜﺮﻡ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺸﺮﻑ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻌﻈﻢ
ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻜﺮﻡ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺸﺮﻑ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻌﻈﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﻜﺮﻡ
ﻭﻻ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﻤﺸﺮﻑ

ولما رأى الملك ذلك أمر بقتل الرجل وأخذ ماله وأمر بأن يُنادى في
البلد من أراد أن يتزوج فليأت إلى قصر الملك فيأخذ ما يريد من
مال الرجل المقتول. فلما سمع الناس ذلك أقبلوا إلى قصر الملك
فأخذ كل واحد منهم ما أراد من مال الرجل المقتول. وكان في
البلد رجل فقير له بنت جميلة فلما سمع ذلك أتى إلى قصر الملك
وأخذ من مال الرجل المقتول ما أراد وأتى به إلى بيته وأقام
مدة من الزمان. ثم إن الملك أراد أن يتزوج فأمر أن يُنادى في
البلد من أراد أن يتزوج بابنته فليأت إلى قصر الملك. فلما سمع
ذلك الرجل الفقير أتى إلى قصر الملك وقال للملك أنا أريد أن
أتزوج بابنتك. فقال له الملك إن كنت تريد أن تتزوج بابنتي
فأتني بمائة رأس من الغنم وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من
الجمال وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من الحمير وبمائة
رأس من الغلمان وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس من
الجواري وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس من الحمير وبمائة
رأس من الخيل وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من البقر
وبمائة رأس من الغنم. فلما سمع الرجل الفقير ذلك منه
تحير في أمره وقال في نفسه من أين لي هذا المال حتى أتزوج
بابنة الملك. ثم إنه ذهب إلى بيته وهو حزين وجلس على
الأرض وهو يبكي. فلما رأته زوجته على هذه الحالة قالت له
ما يبكيك يا سيدي. فقال لها أنا أريد أن أتزوج بابنة الملك
وقد طلب مني مائة رأس من الغنم وبمائة رأس من البقر
وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من
الحمير وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس من الجواري
وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس
من الحمير وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من الجمال
وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من الغنم. فلما سمعت
زوجته ذلك منه قالت له لا تحزن يا سيدي فإن الله تعالى
يرزقك بما تريد. ثم إنها أخذت منه مائة رأس من الغنم
وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من
الخيل وبمائة رأس من الحمير وبمائة رأس من الغلمان
وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس
من الغلمان وبمائة رأس من الحمير وبمائة رأس من الخيل
وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من
الغنم. فلما سمع الرجل الفقير ذلك منها تحير في أمره
وقال في نفسه من أين لي هذا المال حتى أتزوج بابنة الملك.
ثم إنه ذهب إلى بيته وهو حزين وجلس على الأرض وهو
يبكي. فلما رأته زوجته على هذه الحالة قالت له ما يبكيك
يا سيدي. فقال لها أنا أريد أن أتزوج بابنة الملك وقد طلب
مني مائة رأس من الغنم وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من
الجمال وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من الحمير وبمائة
رأس من الغلمان وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس من
الجواري وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس من الحمير
وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من
البقر وبمائة رأس من الغنم. فلما سمعت زوجته ذلك منه
قالت له لا تحزن يا سيدي فإن الله تعالى يرزقك بما تريد.
ثم إنها أخذت منه مائة رأس من الغنم وبمائة رأس من البقر
وبمائة رأس من الجمال وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من
الحمير وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس من الجواري
وبمائة رأس من الجواري وبمائة رأس من الغلمان وبمائة رأس
من الحمير وبمائة رأس من الخيل وبمائة رأس من الجمال
وبمائة رأس من البقر وبمائة رأس من الغنم.

Digitized by Google

ما سنرى فصاعدا في الجملة الخبرية الفعلية بعد أن نعرف [106E] ما هي الجملة الفعلية
التي هي أصل الجملة الخبرية الفعلية. ثم نعرف بعد ذلك ما هي الجملة الخبرية
الفعلية. ... 61 الجملة الخبرية الفعلية هي التي. تعد
الجملة الخبرية الفعلية [106C] هذه هي الجملة الخبرية الفعلية التي هي
أصل لجميع الجمل الخبرية الفعلية. ثم نعرف بعد ذلك ما هي الجملة الخبرية
الفعلية التي هي أصل لجميع الجمل الخبرية الفعلية. ... 62 الجملة الخبرية
الفعلية التي هي أصل لجميع الجمل الخبرية الفعلية هي التي تتركب من
فعل وفاعل. وأعني بالفعل ما دل على معنى في نفسه وعلى زمان
محصل. وأعني بالفاعل ما دل على معنى في نفسه لا على زمان
محصل. وأعني بالزمان المحصل ما كان منه قبل الآن وما كان منه
بعد الآن. وأعني بالآن ما بين الزمانين. وأعني بالزمان المنقسم
ما كان منه بعض قبل الآن وبعض بعد الآن. وأعني بالزمان غير
المنقسم ما لا بعض له قبل الآن ولا بعض له بعد الآن. وأعني
بالزمان المحصل ما كان منه بعض قبل الآن وبعض بعد الآن.
وأعني بالزمان غير المحصل ما لا بعض له قبل الآن ولا بعض له
بعد الآن. [106D] وأعني بالمعنى المحصل ما كان منه في نفسه
بحيث لا يحتاج أن يكون في شيء آخر حتى يكون فيه. وأعني
بالمعنى غير المحصل ما لا يكون في نفسه بحيث لا يحتاج أن
يكون في شيء آخر. مثال ذلك أن كل واحد من الأفعال
التي تدل على معنى في نفسه وعلى زمان محصل فإنه يدل
على معنى في نفسه بحيث لا يحتاج أن يكون في شيء آخر
وعلى زمان محصل. وذلك أن كل واحد من الأفعال التي
تدل على معنى في نفسه وعلى زمان محصل فإنه يدل
على معنى في نفسه بحيث لا يحتاج أن يكون في شيء آخر
وعلى زمان محصل. وذلك أن كل واحد من الأفعال
التي تدل على معنى في نفسه وعلى زمان محصل فإنه يدل
على معنى في نفسه بحيث لا يحتاج أن يكون في شيء آخر
وعلى زمان محصل. وذلك أن كل واحد من الأفعال

Digitized by Google

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܘܐ ܠܗ ܒܗ ܘ

ومن الذين يقولون ربنا اغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين فآتاهم الله ثواب الدنيا وحسن ثواب الآخرة والله يحب المحسنين يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا الذين كفروا يردوكم على أعقابكم فتنقلبوا خاسرين بل الله مولاكم وهو خير الناصرين سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما أشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا ومأواهم النار وبئس مثوى الظالمين ولقد صدقكم الله وعده إذ تحسونهم بإذنه حتى إذا فشلتم وتنازعتم في الأمر وعصيتم من بعد ما أراكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم من يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد عفا عنكم والله ذو فضل على المؤمنين إذ تصعدون ولا تلوون على أحد والرسول يدعوكم في أخراكم فأثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا ما أصابكم والله خبير بما تعملون ثم أنزل عليكم من بعد الغم أمنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة قد أهمتهم أنفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون هل لنا من الأمر من شيء قل إن الأمر كله لله يخفون في أنفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا ها هنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل إلى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات الصدور إن الذين تولوا منكم يوم التقى الجمعان إنما استزلهم الشيطان ببعض ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم إن الله غفور حليم يا أيها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لإخوانهم إذا ضربوا في الأرض أو كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم والله يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ولئن قتلتم في سبيل الله أو متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما يجمعون ولئن متم أو قتلتم لإلى الله تحشرون فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر لهم وشاورهم في الأمر فإذا عزمت فتوكل على الله إن الله يحب المتوكلين إن ينصركم الله فلا غالب لكم وإن يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون وما كان لنبي أن يغل ومن يغلل يأت بما غل يوم القيامة ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون أفمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأواه جهنم وبئس المصير هم درجات عند الله والله بصير بما يعملون لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا من أنفسهم يتلو عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم أنى هذا قل هو من عند أنفسكم إن الله على كل شيء قدير وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله وليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب منهم للإيمان يقولون بأفواههم ما ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم الموت إن كنتم صادقين ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم القرح للذين أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم الذين قال لهم الناس إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم إنما ذلكم الشيطان يخوف أولياءه فلا تخافوهم وخافون إن كنتم مؤمنين ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم إن الذين اشتروا الكفر بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم ولا يحسبن الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين ما كان الله ليذر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم ولا يحسبن الذين يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله ميراث السماوات والأرض والله بما تعملون خبير لقد سمع الله قول الذين قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء سنكتب ما قالوا وقتلهم الأنبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق ذلك بما قدمت أيديكم وأن الله ليس بظلام للعبيد الذين قالوا إن الله عهد إلينا ألا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم إن كنتم صادقين فإن كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير كل نفس ذائقة الموت وإنما توفون أجوركم يوم القيامة فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور لتبلون في أموالكم وأنفسكم ولتسمعن من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيرا وإن تصبروا وتتقوا فإن ذلك من عزم الأمور وإذ أخذ الله ميثاق الذين أوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون لا تحسبن الذين يفرحون بما أتوا ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب أليم ولله ملك السماوات والأرض والله على كل شيء قدير إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السماوات والأرض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا إنك من تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ربنا إننا سمعنا منادي ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الأبرار ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنك لا تخلف الميعاد فاستجاب لهم ربهم أني لا أضيع عمل عامل منكم من ذكر أو أنثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا وأخرجوا من ديارهم وأوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم جنات تجري من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للأبرار وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون

B 63—65. 80

[illegible] [illegible] [illegible] [

ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܒܡܫܘܚܬܐ ܢܬܬܪܐܐ ܘܢܬܪܒܐ ܒܕܚܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܒܡܝܬܪܘܬܐ • • •

ܥܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܠܘܩܒܠ ܡܬܝܢܝܐ ..

ܡܐܡܪܐ ܕܬ̈ܠܬܐ ܕܠܘܩܒܠ ܡܬܝܢܝܐ • • 1 ܗܢܝܢ ܕܝܢ ܗܟܝܠ [108B] ܕܐܬܩܕܡ
ܐܬܐܡܪ ܐܦ ܡܢܗܝܢ ܕܝܠܗܝܢ ܕܨܒܘܬܐ ܘܐܦ ܡܢ ܚܘܫܒܐ ܕܓܘܐ
ܪܥܝܢܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܟܒܪ ܐܦ · ܕܗܢܘܢ ܕܠܒܪ ܡܢ ܥܕܬܐ ܐܢܘܢ ܡܪܗܪܢ
ܕܠܓܡܪ ܠܐ ܢܬܪܡܘܢ ܘܢܩܒܠܘܢ ܓܘܕܦܐ ܕܗܘ ܡܢܝ ܕܥܒܕܐ ܠܘܩܒܠ
ܒܪܘܝܐ . ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܨܝܪܐ ܐܚܪܢܐ ܐܨܛܢܥ ܩܥܝܐ ܘܒܝܥܐ ܠܘܩܒܠ
ܗܢܘܢ ܕܡܢ ܥܕܬܐ ܕܡܠܐ ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܩܛܝܪܐܝܬ
ܕܒܪ ܒܬܪ ܡܠܬܗ ܕܓܠܬܐ ܥܕܢܐ ܗܘ ܡܟܝܠ ܕܐܦ ܡܟܣܢܘܬܐ ܕܡܢ
ܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ ܠܩܘܒܠܗ ܢܙܝܥ ܠܙܘܗܪܐ ܕܗܢܘܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗܘܢ
ܘܒܙܒܢ ܒܬܘܪܓܡܐ ܣܟܠܐ ܕܐܡܝܢܐܝܬ ܦܝܣܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܡܢ
ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܗܘ ܛܥܝܢ ܒܟܠ ܦܘܪܣܝܢ ܓܝܪ ܡܨܛܢܥ ܠܗ ܠܥܘܬܪܐ
ܕܛܘܥܝܢ ܕܝܠܗ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܣܛܢܐ ܘܡܥܝܢ ܕܢܠܒܘܢ ܠܘܬ ܝܘܢܝܐ
ܣܢܝܩܐ ܥܕ ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܝܢ ܕܝܠܗܘܢ ܥܕܐ ܘܡܗܦܟ ܐܠܐ ܒܝܫܬܗܘܢ
ܕܥܘܪܝܬܐ ܒܪܒܘܬܐ ܕܪܘܥܝܐ ܡܬܚܫܒ ܘܡܪܝܡ ܘܡܨܢܥܬܐ ܒܝܫܬܐ ܕܥܝܕܐ
ܕܣܢܩܘܬܐ ܡܠܦ · ܒܗܢܝܢ ܕܐܡܝܢܐܝܬ [108C] ܠܟܠܗܘܢ ܡܬܪܡܐ ܘܥܠܡ
ܐܝܟ ܕܐܡܝܢܐ ܒܥܠܡܘܬܐ ܕܫܒܪܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܠܝܘܠܦܢܐ ܕܛܘܥܝܢ
ܬܘܣܦܬܐ ܕܒܕܝܐ . ܕܝܠܗ ܡܥܠ ܘܡܪܡܐ ܘܠܘܬ ܟܪܣܛܝܢܐ ܕܝܢ ܗܢܝܢ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܕܟܪܣܛܝܢܐ . ܡܫܒܚ ܕܡܩܒܠ · ܘܒܦܝܣܐ ܐܦ ܕܥܒܕܗ
ܕܡܥܝܢܐ ܐܦ ܕܡܠܐ ܕܟܬܒܐ ܘܐܦ ܒܚܙܬܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ ܠܕܐܒܐ
ܗܘ ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܠܓܘ ܡܟܣܐ ܡܥܒܕܐ ܕܐܡܪܐ ܡܢ ܠܒܪ
ܡܥܠܦ · ܘܡܛܥܝܢܐ ܠܥܢܐ ܗܘܐ . ܘܗܟܢܐ ܠܗܢܘܢ ܕܒܪܝܢ ܒܝܕܥܬܐ
ܡܪܐ ܘܡܫܟܚ ܘܡܛܠ ܕܗܕܐ ܗܘ ܒܪܥܝܢܗ ܕܪܘܥܝܐ ܫܪܝܬܐ ܢܫܪܘܪ
ܘܢܥܠ ܐܦ ܡܢܗ ܘܐܦ ܡܢ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܗܢܘܢ
ܕܠܡܥܝܢܐ ܐܝܠܦܘ ܐܦ ܢܡܪܚ ܕܢܥܐܠ ܥܠ ܫܪܝܬܐ ܕܒܝܫܬܐ ܕܡܢܗ
ܐܬܚܕܪ ܩܪܐ ܢܦܫܗ ܦܪܘܩܠܝܐ ܘܒܚܘܫܒܐ ܕܥܒܕܐ ܕܠܐ ܗܘܐ
ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܪܡ ܘܡܥܠܝ · ܐܠܐ ܐܦ ܡܢ ܡܠܐܟܐ
ܡܛܥܝܢܘܬܗ ܡܫܦܐ . ܐܝܟܢܐ ܕܡܛܠ ܡܢܘܬܗ ܘܥܒܝܚܘܬܗ ܕܥܒܕܐ
ܕܠܐ ܒܘܝܢܐ ܗܢܘܢ ܕܐܚܪܢܐܝܬ ܕܠܐ [108D] ܪܥܝܢܐ ܐܢܘܢ ܢܩܒܠܘܢ
ܗܢܝܢ ܕܡܢܗ ܡܐܡܪܢ ܘܐܝܬ ܕܝܢ ܐܡܬܝ ܕܐܦ ܐܝܟ ܥܠܝܢܐ
ܕܥܒܕ ܡܥܝܢܐ ܠܒܪܝܐ ܗܘ ܗܢܐ ܕܐܦ ܒܓܢܣܗ ܘܐܦ ܒܪܥܝܢܗ
ܒܪܝܐ ܗܘ ܪܥܝܢܗ ܒܐܓܪ̈ܬܐ ܚܕܬ · ܟܠ ܗܢܝܢ ܕܝܢ ܠܫܪܝܬܐ
ܢܐܡܪ . • • • 2 ܘܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܕܟܬܒܐ ܠܗܢܘܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܕܕܝܬܩܐ
ܒܬܝܩܬܐ ܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ ܣܐܡ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܝ ܒܝܫܬܐ ܕܡܢܗ

ἐπιφανῆ καὶ ἐπιστήμονα ἐν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀνθρώποις. ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ
ἐν τῇ τῶν ἀστρονόμων ἐπιστήμῃ ἐπὶ πολὺ προκόψας καὶ τὰ τῶν ἀστέρων
ἀκριβῶς ἐκμαθὼν καὶ τὰς τῶν πλανήτων ἀνελίξεις καὶ τὰς τῶν ἀπλανῶν
ἀποκαταστάσεις καὶ τὰς τῶν ἡλίου καὶ σελήνης ἐκλείψεις καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀστέρων ἐπισημασίας καὶ τὰς τῶν ἀνέμων ἐπιγνώσεις καὶ τὰς τῶν
ὑδάτων ἀναβάσεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰς τῶν ζώων
ἀγριότητας καὶ τὰς τῶν ἡμέρων ἐπιμελείας καὶ τὰς τῶν ἑρπετῶν καὶ
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι νηκτῶν καὶ τὰς τῶν ἐν τῷ ἀέρι πετομένων ἰδιότητας
καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ φυομένων ἐνεργείας καὶ τὰς τῶν ἐν τοῖς μετάλλοις
γινομένων ἀποτελέσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν
τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις καὶ ἐν τοῖς ἐκ τούτων
συνισταμένοις ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ
ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις καὶ ἐν τοῖς ἐκ
τούτων συνισταμένοις ἐνεργείας καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τοῖς ὕδασι
καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις καὶ ἐν τοῖς
ἐκ τούτων συνισταμένοις ἀποτελέσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τοῖς
ὕδασι καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις καὶ ἐν
τοῖς ἐκ τούτων συνισταμένοις ἀποτελέσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν
τοῖς ὕδασι καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις καὶ
ἐν τοῖς ἐκ τούτων συνισταμένοις ἀποτελέσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις
καὶ ἐν τοῖς ἐκ τούτων συνισταμένοις ἀποτελέσεις καὶ τὰς τῶν ἐν τῇ γῇ
καὶ

ومن الله ما ان ما كتبوه لك ان لا تكون لك ان لا تكون
لك ان لا تكون لك ان لا تكون

ܕܒܝܬ ܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܢ

ومن لم يكن له ما يقوت به نفسه ولا يجد من يعطيه
فليتقدم الى الله ويسأله من فضله . فان الله يحب
ان يسأل ويريد ان يعطي . وليس شيء يضر الانسان
كالكسل وترك السؤال . فان الله يحب ان يسأل
ويعطي كل سائل . وقد قال ربنا يسوع المسيح
اسألوا تعطوا . اطلبوا تجدوا . اقرعوا يفتح لكم .
فكل من يسأل يأخذ . ومن يطلب يجد . ومن يقرع
يفتح له . وقال ايضا ان كان احدكم يسأل ابنه
خبزا فهل يعطيه حجرا . او يسأله سمكة فهل يعطيه
بدل السمكة حية . او يسأله بيضة فهل يعطيه
عقربا . فان كنتم انتم الاشرار تعرفون ان تعطوا
اولادكم عطايا جيدة فكم بالحري ابوكم الذي في
السموات يعطي الخير للذين يسألونه . وقال ايضا
ان كان لاحدكم صديق فجاء اليه نصف الليل وقال
له يا صديق اقرضني ثلثة ارغفة لان صديقا لي قد
جاءني من سفر ولم يكن عندي ما اقدم له . فاجابه
ذلك من داخل وقال لا تزعجني الباب مغلق الان
وانا واولادي في الفراش لا استطيع ان اقوم واعطيك
شيئا . اقول لكم وان لم يقم ويعطه لكونه صديقه
فلاجل وقاحته يقوم ويعطيه كل ما يحتاج اليه .
وانا اقول لكم اسألوا تعطوا . اطلبوا تجدوا . اقرعوا
يفتح لكم . لان كل من يسأل يأخذ . ومن يطلب
يجد . ومن يقرع يفتح له . وقال ايضا ان كان
ابنك يسألك سمكة فهل تعطيه حية بدل السمكة .
او يسألك بيضة فهل تعطيه عقربا . فان كنتم انتم
الاشرار تعرفون ان تعطوا اولادكم عطايا جيدة
فكم بالحري ابوكم الذي في السموات يعطي الخير
للذين يسألونه . وقال ايضا ان كان لاحدكم صديق
فجاء اليه نصف الليل وقال له يا صديق اقرضني
ثلثة ارغفة لان صديقا لي قد جاءني من سفر ولم
يكن عندي ما اقدم له . فاجابه ذلك من داخل
وقال لا تزعجني الباب مغلق الان وانا واولادي في
الفراش لا استطيع ان اقوم واعطيك شيئا . اقول
لكم وان لم يقم ويعطه لكونه صديقه فلاجل وقاحته
يقوم ويعطيه كل ما يحتاج اليه . وانا اقول لكم
اسألوا تعطوا . اطلبوا تجدوا . اقرعوا يفتح لكم .
لان كل من يسأل يأخذ . ومن يطلب يجد . ومن
يقرع يفتح له . وقال ايضا ان كان ابنك يسألك
سمكة فهل تعطيه حية بدل السمكة . او يسألك
بيضة فهل تعطيه عقربا . فان كنتم انتم الاشرار
تعرفون ان تعطوا اولادكم عطايا جيدة فكم بالحري
ابوكم الذي في السموات يعطي الخير للذين
يسألونه . وقال ايضا ان كان لاحدكم صديق فجاء
اليه نصف الليل وقال له يا صديق اقرضني ثلثة
ارغفة لان صديقا لي قد جاءني من سفر ولم يكن
عندي ما اقدم له . فاجابه ذلك من داخل وقال
لا تزعجني الباب مغلق الان وانا واولادي في
الفراش لا استطيع ان اقوم واعطيك شيئا . اقول
لكم وان لم يقم ويعطه لكونه صديقه فلاجل وقاحته
يقوم ويعطيه كل ما يحتاج اليه . وانا اقول لكم
اسألوا تعطوا . اطلبوا تجدوا . اقرعوا يفتح لكم .
لان كل من يسأل يأخذ . ومن يطلب يجد . ومن
يقرع يفتح له . وقال ايضا ان كان ابنك يسألك
سمكة فهل تعطيه حية بدل السمكة . او يسألك
بيضة فهل تعطيه عقربا . فان كنتم انتم الاشرار
تعرفون ان تعطوا اولادكم عطايا جيدة فكم بالحري
ابوكم الذي في السموات يعطي الخير للذين
يسألونه . وقال ايضا ان كان لاحدكم صديق فجاء
اليه نصف الليل وقال له يا صديق اقرضني ثلثة
ارغفة لان صديقا لي قد جاءني من سفر ولم يكن
عندي ما اقدم له . فاجابه ذلك من داخل وقال
لا تزعجني الباب مغلق الان وانا واولادي في
الفراش لا استطيع ان اقوم واعطيك شيئا . اقول
لكم وان لم يقم ويعطه لكونه صديقه فلاجل وقاحته
يقوم ويعطيه كل ما يحتاج اليه . وانا اقول لكم
اسألوا تعطوا . اطلبوا تجدوا . اقرعوا يفتح لكم .
لان كل من يسأل يأخذ . ومن يطلب يجد . ومن
يقرع يفتح له . وقال ايضا ان كان ابنك يسألك
سمكة فهل تعطيه حية بدل السمكة . او يسألك
بيضة فهل تعطيه عقربا . فان كنتم انتم الاشرار
تعرفون ان تعطوا اولادكم عطايا جيدة فكم بالحري
ابوكم الذي في السموات يعطي الخير للذين
يسألونه .

Digitized by Google

ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐ
ܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐ
ܐ ܐ ܐ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐ
ܐ ܐ ܐ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕ

ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܡ ܒܪܢܫ ܠܐ ܐܢ ܢܝܬ ܐܡܪ ܡܢ ܡܢܐ
ܕܒܝܬ ܡܫܝܚ

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܗ ܘܠܐ ܒܫܘܬܦ ܒܗ ܠܐ ܒܫܘܬܦ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܘܠܐ ܒܚܕ ܒܗ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ

ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب ڪتاب

ملكة سبا . وقال لها الملك كل ما سألتِ فاعطيك . وكان لما رأت ملكة سبا حكمة سليمان وبيته وطعام مائدته وجلوس عبيده وقيام خدامه وملابسهم وسقاته وملابسهم وصعوده الذي كان يصعد إلى بيت الرب ولم يكن فيها روح بعد . فقالت للملك حق الكلام الذي سمعته في أرضي من حكمتك وأمورك . ولم أصدق الكلام حتى جئت ورأت عيني . وها لم يخبروني بنصف حكمتك . زدت على الخبر الذي سمعته . طوبى لرجالك وطوبى لهؤلاء عبيدك الذين يقفون أمامك كل حين ويسمعون حكمتك . ليكن الرب إلهك مباركا الذي سر بك وجعلك على كرسيه ملكا للرب إلهك . لأن إلهك أحب إسرائيل ليثبتهم إلى الأبد وجعلك عليهم ملكا لتجري حقا وعدلا . وأعطت الملك مائة وعشرين وزنة ذهب وأطياب كثيرة جدا وحجارة كريمة . ولم يأت بعد أطياب كثيرة كالتي أعطت سليمان الملك ملكة سبا . وأيضا حمل حيرام الذهب من أوفير وحمل من أوفير خشب الصندل كثيرا جدا وحجارة كريمة . فعمل الملك من خشب الصندل درجا لبيت الرب ولبيت الملك وعيدانا للمغنين وقيثارات للمغنين . لم يأت بعد ولم ير خشب صندل كثير كهذا إلى هذا اليوم . وأعطى الملك سليمان ملكة سبا كل ما اشتهت وطلبت غير ما أعطاها سليمان من يده الملكية . فانصرفت ومضت إلى أرضها هي وعبيدها . وكان وزن الذهب الذي جاء إلى سليمان في سنة واحدة ستمائة وستة وستين وزنة ذهب . غير ما كان من التجار ومن تجارة التاجر وجميع ملوك العربية وولاة الأرض . فعمل الملك سليمان مائتي مجن من ذهب مطروق ستمائة شاقل ذهب مطروق كان يعمل على المجن الواحد . ومائة وستين مجنا من ذهب مطروق ثلاثة أمناء ذهب كان يعمل على المجن الواحد . فوضعها الملك في بيت وعر لبنان . وعمل الملك كرسيا كبيرا من العاج وغشاه بذهب إبريز . وكان للكرسي ست درجات وصدر مستدير للكرسي من خلفه ويدان عند المقعد وأسدان واقفان بجانب اليدين . واثنا عشر أسدا واقفة هناك على الدرجات الست من هذا الجانب ومن ذاك الجانب . لم يعمل مثله في جميع الممالك . وجميع آنية الملك سليمان كانت من ذهب وجميع آنية بيت وعر لبنان كانت من ذهب خالص . لم تكن من فضة . لأنها لم تكن تحسب شيئا في أيام سليمان . لأن للملك سفن ترشيش في البحر مع سفن حيرام . مرة في كل ثلاث سنين كانت تجيء سفن ترشيش حاملة ذهبا وفضة وعاجا وقردة وطواويس . فعظم الملك سليمان على جميع ملوك الأرض في الغنى والحكمة . وكان جميع الأرض يلتمسون وجه سليمان ليسمعوا حكمته التي جعلها الله في قلبه . وهم كانوا يأتون كل واحد بهديته آنية فضة وآنية ذهب وثياب وسلاح وأطياب وخيل وبغال قدر سنة فسنة . وجمع سليمان مركبات وفرسانا فكان له ألف وأربعمائة مركبة واثنا عشر ألف فارس وأسكنهم في مدن المركبات وعند الملك في أورشليم . وجعل الملك الفضة في أورشليم كالحجارة والأرز كالجميز الذي في السهل في الكثرة . وكان مخرج الخيل لسليمان من مصر . وكان تجار الملك يأخذون الغزل بثمنه . وكان يصعد ويخرج من مصر مركبة بستمائة شاقل فضة والفرس بمائة وخمسين . وهكذا كانوا يخرجون بواسطتهم لجميع ملوك الحثيين وملوك أرام .

ולא נתנו להם אחוזה בתוך אחיהם כי אדני צוה את יהוה לתת את נחלת צלפחד לבנותיו׃
21 ותהיינה בנות צלפחד מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה לבני דדיהן לנשים׃
22 משפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן׃
23 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו׃

ספר במדבר

1 ויהי ביום אחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃
2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃
3 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃
4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃
5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור׃
6 לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃
7 ליהודה נחשון בן עמינדב׃
8 ליששכר נתנאל בן צוער׃
9 לזבולן אליאב בן חלון׃
10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃
11 לבנימן אבידן בן גדעוני׃
12 לדן אחיעזר בן עמישדי׃
13 לאשר פגעיאל בן עכרן׃
14 לגד אליסף בן דעואל׃
15 לנפתלי אחירע בן עינן׃
16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל המה׃
17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃
18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃
19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃
20 ויהי בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
22 בני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃
24 בני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃
26 בני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃
28 בני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
30 בני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
32 בני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׃
34 בני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
35 פקדיהם למטה מנשה שנים וּשלשים אלף ומאתים׃
36 בני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
37 פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃
38 בני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות׃
40 בני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃
42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃
45 ויהי כל פקדי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃
46 ויהי כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
47 והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׃
48 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃
50 והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃
51 ובנסע המשכן יורידו הלוים אתו והוקם המשכן הלוים יקרבו ומת הזר יומת׃
52 ונטו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃
53 והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃
54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

2 איש על דגלו באתת לבית אבתם נטו בני ישראל סביב לאהל מועד נטו׃
3 והנטים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב׃
4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃
5 והנטים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער׃
6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃
8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
9 כל הפקדים למחנה יהודה מאה ושמנים אלף וארבע מאות לצבאתם ראשונה יסעו׃
10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃
11 וצבאו ופקדיהם ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
12 והנטים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃
13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃
14 מטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן ראואל׃
15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וחמש מאות וחמשים׃
16 כל הפקדים למחנה ראובן מאה ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם שנית יסעו׃
17 ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם׃
18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃
19 וצבאו ופקדיהם חמשים אלף וארבע מאות׃
20 ואצלו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃
21 וצבאו ופקדיו שנים ושלשים אלף ומאתים׃
22 מטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃
23 וצבאו ופקדיו חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃
24 כל הפקדים למחנה אפרים מאה ושמנה אלפים ומאה לצבאתם שלישית יסעו׃
25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃
26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות׃
27 והנטים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃
28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃
29 מטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃
30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
31 כל הפקדים למחנה דן מאה ואחד וחמשים אלף וששת אלפים וארבע מאות לאחרנה לדגליהם יסעו׃
32 אלה פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
33 והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃
34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו׃

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני׃
2 ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃
3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן׃
4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃
5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׃
7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן׃
8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן׃
9 ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים הם לו מאת בני ישראל׃
10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת׃
11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
12 ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃
13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה׃
14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר׃
15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃
16 ויפקד משה על פי יהוה כאשר צוה׃
17 ואלה היו בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי׃
18 ואלה שמות בני גרשון לבני ולשמעי׃
19 ובני קהת לעמרם ויצהר חברון ועזיאל׃
20 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׃
21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃
22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות׃
23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה׃
24 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל׃
25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃
26 וקלעי החצר ואת המסך על פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ומיתריו לכל עבדתו׃
27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי׃
28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃
29 משפחת בני קהת על ירכת המשכן תימנה יחנו׃
30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אלצפן בן עזיאל׃
31 ומשמרתם הארון והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ולכל עבדתו׃
32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש׃
33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי׃
34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש אלפים ומאתים׃
35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צורישדי בן אביחיל על ירכת המשכן יחנו צפנה׃
36 ופקדת משמרת מטלת המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו׃
37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם׃
38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת׃
39 כל פקדי הלוים אשר פקדו משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף׃
40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם׃
41 ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל׃
42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל׃
43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף ומאתים שלשה ושבעים׃
44 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
45 קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה׃
46 ולפדיים את שלש מאות והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל׃
47 ולקחת חמשת חמשים חמשים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל׃
48 ונתת הכסף לאהרן ולבניו פדיים העדפים בם׃
49 ויקח משה את כסף הפדיים מאת העדפים על פדות הלוים׃
50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושבעים ומאה ואלף בשקל הקדש׃
51 ויתן משה את כסף הפדיים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
2 שאו את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם׃
3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד׃
4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים׃
5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת׃
6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃
7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והקערת והכפת ומנקיתת ואת קשות הנסך יהיו עליו׃
8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו את הכל במכסה עור תחש ושמו בדיו׃
9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחתיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם׃
10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט׃
11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו במכסה עור תחש ושמו בדיו׃
12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד התכלת וכסו במכסה עור תחש ונתנו על המוט׃
13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן׃
14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת המזלגת והיעים והמזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו׃
15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וקדש לא יגעו ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד׃
16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו׃
17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים׃
19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אתם איש איש על עבדתו ועל משאו׃
20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו׃
21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם׃
23 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃
24 זאת עבדת המשפחת הגרשני לעבד ולמשא׃
25 ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד׃
26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃
27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם אתם במשמרת את כל משאם׃
28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם׃
30 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד׃
31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו׃
32 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם׃
33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃
35 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃
36 ויהי פקדיהם למשפחתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃
37 אלה פקדי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃
38 ופקדי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃
39 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃
40 ויהי פקדיהם במשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים׃
41 אלה פקדי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה׃
42 ופקדי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם׃
43 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃
44 ויהי פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃
45 אלה פקדי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃
46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃
47 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד׃
48 ויהי פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים׃
49 על פי יהוה פקד אתם איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו כאשר צוה יהוה את משה׃

5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש׃
3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנות תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם׃
4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל׃
5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא׃
7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמשתיו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו׃
8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה׃
10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה׃
11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
12 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל׃
13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה׃
14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא נטמאה׃
15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרן השערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת היא מנחת זכרון מזכרת עון׃
16 והקריב אתה הכהן והעמיד אתה לפני יהוה׃
17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה על קרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים׃
18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת היא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים והשבע הכהן אתה והאמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך נקי היי מן מי המרים המאררים האלה׃
19 ואת האשה תשבע באלת והאמר הכהן לאשה יתן יהוה אתך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ובטנך צבה׃
20 ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך והאמרה האשה אמן אמן׃
21 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים׃
22 והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה למרים׃
23 ולקח הכהן את מנחת הקנאה מיד האשה והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח׃
24 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים׃
25 והשקה את האשה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃
26 ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה ונזרעה זרע׃
27 זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשת תחת אישה ונטמאה׃
28 או איש אשר לא עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׃
29 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה׃

6 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא להדר נדר נזיר להזיר ליהוה׃
3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל׃
4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל׃
5 כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃
6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא׃
7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו׃
8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה׃
9 וכי ימת מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃
10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד׃
11 ועשה הכהן אחד לחטאת והאחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש ביום ההוא וקדש את ראשו׃
12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃
13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד׃
14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה בת שנתה תמימה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים׃
15 וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׃
16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו׃
17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו׃
18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים׃
19 ולקח הכהן את הזרע המבשל מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר הגלחו את נזרו׃
20 והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׃
21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו׃
22 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמר להם׃
24 יברכך יהוה וישמרך׃
25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃
26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃
27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם׃

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃
2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃
3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃
4 ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
5 קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃
6 ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃
7 את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃
8 ואת ארבע העגלות ואת שנים עשר הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃
10 ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃
11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃
12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃
13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
16 שעיר עזים אחד לחטאת׃
17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃
18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃
19 הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
22 שעיר עזים אחד לחטאת׃
23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׃
24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃
25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
28 שעיר עזים אחד לחטאת׃
29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׃
30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃
31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
34 שעיר עזים אחד לחטאת׃
35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישור בן שדיאור׃
36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃
37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
40 שעיר עזים אחד לחטאת׃
41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃
42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃
43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
46 שעיר עזים אחד לחטאת׃
47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל׃
48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃
49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
52 שעיר עזים אחד לחטאת׃
53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃
54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃
55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
58 שעיר עזים אחד לחטאת׃
59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור׃
60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃
61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
64 שעיר עזים אחד לחטאת׃
65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעוני׃
66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃
67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
70 שעיר עזים אחד לחטאת׃
71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׃
72 ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃
73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
76 שעיר עזים אחד לחטאת׃
77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן׃
78 ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃
79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
82 שעיר עזים אחד לחטאת׃
83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן׃
84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף קערת שנים עשר כסף מזרקים שנים עשר זהב כפות שנים עשר׃
85 שלשים ומאה הקערה האחת שבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃
86 כפות זהב שנים עשר מלאות קטרת עשרה עשרה בשקל הקדש כל זהב הכפות מאה ועשרים׃
87 כל בקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים לחטאת שנים עשר׃
88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים האילים ששים העתדים ששים הכבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃
89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

8 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנרה יאירו שבעת הנרות׃
3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃
4 ומעשה המנרה מקשה זהב עד

ܗܘ ܕ ܒܝܬ ܡܫܟܢ ܐ ܘܐ ܡ ܐ ܗ ܕ ܐ ܘ ܐ ܕ ܐ ܗ ܐ

ام مدم حدد ضرنهم معلم مهنا حدنه كعدا متد
لم مدم حدد ضرنهم معلم مهنا حدنه كعدا متد
كد ناهم معلما مدم معضم حدنه مدهد مد حدنهم
معدحدها مهلمكم لسنا ميحدها ضرنهم نم حدنه
حدم مد كد نم حدم . مهنانحدها حدم معلم حدحدا
لحلا حدم . لم حدنه لم حدحدا حدم مدم مد لحدحدا
حدم مد . لم حدنه حدم مد معضم حدنه نم حدنه
مه

ܗܘܐ [114A] ܠܗ ܐܡܪ · ܡܢܝ ܕܐܬܝ ܠܡܫܝܚܐ ܗܘ ܡܫܘܚ ܠܗ ܐܡܪ ܐܢ
ܕܐܬܝ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܐܢ ܠܐ ܐܬܝ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܡܢ ܠܐ ܕܝܕܥ ܐܢ ܐܝܟ ܐܬܝ ܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܝܚܐ · ܠܐ ܐܬܝ ܐܠܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܡܢ ܠܐ
ܕܝܕܥ ܐܢ ܐܝܟ ܐܬܝ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ
ܕܐܬܝ ܡܢ ܠܐ ܕܝܕܥ ܐܢ ܐܝܟ ܐܬܝ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܠܡܫܝܚܐ

ניא ראשי . ומשלחתיה ושבתה שלש ראשי לה שלש ניא ראשי
ושבתה . ואם משנאי אשה או שלחה ל אשה ניא ראשי
ראשי ואחר . ואלמנה לכהן ושבתה ניא ראשי . ואשת
ואחת 114D 26 ° ° ° ושבתה ראשי ואשה ראשי ולא ושבתה ראשי
ראשי לא ומשלחתיה ראשי ושבתה ראשי לה שלש ראשי
ראשי ואשה . ואשת ראשי ושבתה ראשי ואשה ראשי
ראשי ואשה ראשי ושבתה ראשי ואשה ראשי ושבת

ניתנה תעודתו ביד אחיו ואחותו. וכשהוא נותנה לו אומר לו בפני שנים
או שלשה עדים: הרי זה גיטך וספר פטורך וכתובתך זו שכתבנו לך
בעיר פלונית בתאריך פלוני. ואם היתה כתובתה מנה אומר לה
מנה זה כתובתך. ואם היתה מאתים אומר לה מאתים זו כתובתך.
וכן כל כיוצא בזה. ואם היה שמה שרה אומר לה שרה זו כתובתך.
ואם היה שמה חנה אומר לה חנה זו כתובתך. ואם היה שמה מרים
אומר לה מרים זו כתובתך. ואם היה שמה אסתר אומר לה אסתר
זו כתובתך. ואם היה שמה חוה אומר לה חוה זו כתובתך. ואם
היה שמה חיה אומר לה חיה זו כתובתך. ואם היה שמה צפורה
אומר לה צפורה זו כתובתך. ואם היה שמה יוכבד אומר לה יוכבד
זו כתובתך. ואם היה שמה מלכה אומר לה מלכה זו כתובתך.
ואם היה שמה שלומית אומר לה שלומית זו כתובתך. ואם היה
שמה בלומית אומר לה בלומית זו כתובתך. ואם היה שמה בלונית
אומר לה בלונית זו כתובתך. ואם היה שמה בלוניתא אומר לה
בלוניתא זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתא אומר לה בלונתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתא אומר לה בלונתיתא זו
כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא זו
כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא זו
כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתא אומר לה בלונתיתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא אומר לה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתא אומר לה בלונתיתתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתא אומר לה בלונתיתתא
זו כתובתך. ואם היה שמה בלונתיתתתתתתתתתתתתתתתתתתת

ἐπανῆκεν 31 ... πρὸς τὸν ἀπόστολον τὸν τῆς ἐκκλησίας
ἐκείνης καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος
ἐκείνης ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν
καὶ ἐδίδασκεν τὸν λαὸν τὸν ἐκεῖ συναχθέντα καὶ ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν εἰς τὸν τόπον ὃν ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ κύριος καὶ
ἐκεῖ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκεν τὸν λαὸν τὸν ἐκεῖ συναχθέντα
καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸν τόπον ὃν ἐκάλεσεν αὐτὸν
ὁ κύριος καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκεν τὸν λαὸν τὸν
ἐκεῖ συναχθέντα καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸν τόπον ὃν
ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ κύριος καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκεν
τὸν λαὸν τὸν ἐκεῖ συναχθέντα καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς
τὸν τόπον ὃν ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ κύριος

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܝܬ ܐܒ ܘܒܝܬ ܐܡ ܘ

ܫܡܫܐ ܕ ܫܡܝܐ ܫܡ ܠ ܐܢ ܫܡܝܐ ܒܝܬ ܫܡ
ܒܝ ܒܘܡ ܫܒܘܥܐ ܒܘܡ ܫܡܫܐ ܫܡ ܫܡܫ
ܫܡܝܐ ܫܒܘܥܐ ܒܝܬ ܠ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ
ܒܘ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ
ܫܡ

ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἄξονος ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς δύσεως ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ζενίθ ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ναδίρ ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἰσημερινοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἰσημερινοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ δεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τροπικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ δωδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ τροπικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τρισκαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ ἀνατολικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ δυτικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντεκαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ ἀνατολικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκκαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ δυτικοῦ σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐννεακαιδεκάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνάτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τρίτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τετάρτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ πέμπτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἕκτου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνωμάλου σημείου ἥλιον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐπὶ τ

ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܦ ܐܢ ܠܐ ܒܗ

ܗܘ ܕܐܡ ܐܝܟ ܗܘ ܐܝ ܕܐ ܐܝ ܗܘ ܕܐ ܐܝ ܗܘ ܕܐ ܐܝ ܗܘ

ومن · فيزيد منه حتى تصير مقدار حتى له · ه
منه من غير شيء فالباقي هو المطلوب · ف

ڀ ڦڦڸڪڪ . ٿ ڦڦ ڀڀڇ ڦڦ ڦڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ
ڪڪڪڪ ڦڦ ڪڪڪڪڪ ڦڦ . ڦڦ ڦڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ
ڦڦڦ ڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪ . ڦڦ ڦڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ
ڦڦ ڦڦڦ ڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ . ڦڦ ڦڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ
ڦڦڦ ڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ
ڦڦ ڦڦڦ ڦڦ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ

ومن الحمام[119A] الذي يحضر عند الماء فيه · وقد
يكون عند الماء ولا يرد الماء ولا يشرب منه
ويكون قريبا من الماء ويكون بعيدا عن الماء
وي

ܗܘ ܕܐܡ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡ ܐܢ ܐܝܟ

ולא יפיל מכתיו על ארץ . ויבוא בעד עמו ועמי . ולא יכ
יעמוד ראשיהם על ראשיהם . ועל עמיהם ועל ראשיהם
ויפלו על ארץ ויתמוטטו . ועליהם ראשיהם ועל עמיהם
ועמי ראשיהם . ועל עמיהם ועל ראשיהם . ולא יכ

ومن الذين يقولون ان الله ثالث ثلاثة وما من اله الا اله واحد وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب اليم ٥ ٥ ٥ 49 افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم ما المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل وامه صديقة كانا يأكلان الطعام انظر كيف نبين لهم الآيات ثم انظر انى يؤفكون قل اتعبدون من دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم قل يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل وأضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل لعن الذين كفروا من بني اسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ترى كثيرا منهم يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم وفي العذاب هم خالدون ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون لتجدن اشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين اشركوا ولتجدن اقربهم مودة للذين آمنوا الذين قالوا انا نصارى ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع مما عرفوا من الحق يقولون ربنا آمنا فاكتبنا مع الشاهدين وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء المحسنين والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم يا ايها الذين آمنوا لا تحرموا طيبات ما احل الله لكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين وكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الايمان فكفارته اطعام عشرة مساكين من اوسط ما تطعمون اهليكم او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام ثلاثة ايام ذلك كفارة ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم كذلك يبين الله لكم آياته لعلكم تشكرون يا ايها الذين آمنوا انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن الصلاة فهل انتم منتهون واطيعوا الله واطيعوا الرسول واحذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا البلاغ المبين ليس على الذين آمنوا وعملوا الصالحات جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا وآمنوا وعملوا الصالحات ثم اتقوا وآمنوا ثم اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين يا ايها الذين آمنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد تناله ايديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم يا ايها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين او عدل ذلك صياما ليذوق وبال امره عفا الله عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام احل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا الله الذي اليه تحشرون جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدي والقلائد ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات وما في الارض وان الله بكل شيء عليم اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور رحيم ما على الرسول الا البلاغ والله يعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون قل لا يستوي الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا اولي الالباب يا ايها الذين آمنوا لا تسألوا عن اشياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسألوا عنها حين ينزل القرآن تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم قد سألها قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها كافرين ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه آباءنا اولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون يا ايها الذين آمنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون يا ايها الذين آمنوا شهادة بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم او آخران من غيركم ان انتم ضربتم في الارض فاصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلاة فيقسمان بالله ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله انا اذا لمن الآثمين فان عثر على انهما استحقا اثما فآخران يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان فيقسمان بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا انا اذا لمن الظالمين ذلك ادنى ان يأتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا ان ترد ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت علام الغيوب اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتاب والحكمة والتوراة والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج الموتى باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم ان هذا الا سحر مبين واذ اوحيت الى الحواريين ان آمنوا بي وبرسولي قالوا آمنا واشهد بانا مسلمون اذ قال الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا مائدة من السماء قال اتقوا الله ان كنتم مؤمنين قالوا نريد ان نأكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين قال عيسى ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لاولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وانت خير الرازقين قال الله اني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم فاني اعذبه عذابا لا اعذبه احدا من العالمين واذ قال الله يا عيسى ابن مريم ءانت قلت للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال سبحانك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك انك انت علام الغيوب ما قلت لهم الا ما امرتني به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم وانت على كل شيء شهيد ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم قال الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم لله ملك السموات والارض وما فيهن وهو على كل شيء قدير

Digitized by Google

ومن ذلك ما ذكره ابن الأثير في حوادث سنة ٥٥٠ من أن الخليفة المقتفي لأمر الله العباسي أرسل إلى السلطان مسعود السلجوقي يطلب منه أن يرسل إليه ٥٠٠ 50 من الجند ليحاصر بهم دبيس بن صدقة صاحب الحلة، فأرسل إليه السلطان ٥٠٠ 51 من الجند وأمر عليهم أحد أمرائه، فلما وصلوا إلى بغداد أمرهم الخليفة بالعود إلى بلادهم، فعادوا إلى السلطان وأخبروه بما جرى، فأرسل إليه يقول: إنك طلبت منا أن نرسل إليك ٥٠٠ 52 من الجند لتحارب بهم دبيساً، فلما وصلوا إليك أمرتهم بالعود، فإن كنت قد استغنيت عنهم فأرسل إلينا ٥٠٠ 53 من الجند لنحاربه بهم، فإنه لا يمكننا أن نحاربه بأقل من هذا العدد، فلم يرسل إليه شيئاً. وكان الخليفة قد أرسل إلى دبيس يأمره بالقبض على الوزير ابن هبيرة، فلما وصل الرسول إلى دبيس قبض على الوزير وأرسله إلى الخليفة، فأرسل الخليفة إلى السلطان يطلب منه ٥٠٠ 54 من الجند ليحاصر بهم دبيساً، فأرسل إليه ٥٠٠ 55 من الجند وأمر عليهم أحد أمرائه، فلما وصلوا إلى بغداد أمرهم الخليفة بالعود إلى بلادهم، فعادوا إلى السلطان وأخبروه بما جرى، فأرسل إليه يقول: إنك طلبت منا أن نرسل إليك ٥٠٠ 56 من الجند لنحاربه بهم، فإنه لا يمكننا أن نحاربه بأقل من هذا العدد، فلم يرسل إليه شيئاً.

Digitized by Google

ربيع الاول ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥

ومنها ما لم يكن فيه شيء من ذلك وهو الذي يسمى
الجاهل وهو الذي لا يعرف شيئا ولا يعلم ان
يعلم ولا يعلم انه لا يعلم فهذا هو الجاهل
الذي ينبغي ان يعلم ويؤدب ويعلم ومن
الناس من يعلم ويعرف ويعلم انه يعلم
فهذا هو العالم الذي ينبغي ان يتبع ويسأل
ويؤخذ عنه العلم ومن الناس من يعلم
ويعرف ويعلم انه يعلم ولكنه يتكاسل
ويتوانى ويتشاغل بالدنيا وبالاشتغال
بالمعاش فهذا هو الذي يوقظ ويحث
ويؤمر بالتعلم ومن الناس من يعلم
ويعرف ويعلم انه يعلم ولكنه يتكبر
ويتعظم ويتأبى ويتعزز ويأنف من
التعلم ومن الناس من يعلم ويعرف
ويعلم انه يعلم ولكنه يتكبر ويتعظم
ويتأبى ويتعزز ويأنف من التعلم
ومن الناس من يعلم ويعرف ويعلم
انه يعلم ولكنه يتكبر ويتعظم ويتأبى
ويتعزز ويأنف من التعلم ومن الناس
من يعلم ويعرف ويعلم انه يعلم
ولكنه يتكبر ويتعظم ويتأبى ويتعزز
ويأنف من التعلم ومن الناس من
يعلم ويعرف ويعلم انه يعلم ولكنه
يتكبر ويتعظم ويتأبى ويتعزز ويأنف
من الت

ומשמעות בין מעשה הקרבנות לבין מצוה לעשות צדקה ומשפט
הוא שמעשה הקרבנות הוא רק בשביל שיכפר לו על חטאיו
ועונותיו אבל מצוה לעשות צדקה ומשפט הוא בשביל שיהיה
לו זכות תמיד ויהיה מליץ יושר בעדו שיעמוד לו לעתיד
לבוא ויהיה לו לזכות ולא לחובה ולכן אמר הכתוב שמצוה
לעשות צדקה ומשפט היא יותר חביבה לפני ה׳ מזבח
ומעשה הקרבנות שה

ראשיתם [122E] ויהי ראשית ימי מחנה דוד אשר אשר
ואשר לא לחנות לפניהם ויהי ביום · ככה
ראשית ויהי ביום ויהי מחנה דוד ויהי ביום
ויהי ויהי ראשית ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
ויהי ויהי ויהי

ומה שהוא לו שהוא מהם שלא מחויבות הוא מן הכלל
שלא הוא מה שהוא · והוא כמו שהם הלא המשל
הוא שהוא מה שהוא · הלא הוא מה שלא הוא שהוא
הוא שהוא · הלא הוא מה שלא הוא שהוא · הלא הוא
מה שהוא · הלא הוא מה שלא הוא שהוא · הלא הוא
שהוא · הלא הוא מה שלא הוא שהוא · הלא הוא מה

67 ○ ○ ○ ... ...

ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܪܢܫܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܟܗܢܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܢܒܝܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܡܠܐܟܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܫܝܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܐܒܗ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܐܡܗ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܘܫܘܠܛܢ ܕܒܝܬ ܒܪ

ربنا شرحبيل بن حسنة لحنا بن عمرو بن العاص ربنا [124D] عبد
الرحمن بن خالد بن الوليد ربنا عبد الله بن عمر بن الخطاب
ربنا عبد الله بن عباس ربنا عبد الله بن الزبير ربنا عبد
الله . وعمرو بن العاص ربنا عبد الله بن عمرو بن العاص
وعبد الله بن عمر بن الخطاب ربنا عبد الله بن عباس
وعبد الله بن الزبير ربنا عبد الله . وعبد الله بن عمرو
بن العاص ربنا عبد الله بن عمر بن الخطاب ربنا عبد الله
بن عباس وعبد الله بن الزبير ربنا عبد الله . وعبد الله
بن عمرو بن العاص ربنا عبد الله بن عمر بن الخطاب
وعبد الله بن عباس ربنا عبد الله بن الزبير ربنا عبد
الله . وعبد الله بن عمرو بن العاص ربنا عبد الله بن
عمر بن الخطاب وعبد الله بن عباس ربنا عبد الله بن
الزبير ربنا عبد الله . وعبد الله بن عمرو بن العاص
ربنا عبد الله بن عمر بن الخطاب وعبد الله بن عباس
ربنا عبد الله بن الزبير ربنا عبد الله . وعبد الله بن

ניא מס · מסיאסיי מסיסיי מי יסמל מיי מי יסמל מיי מיי
מסמסמיי מי יסמל מיי מיי · מיי יסמל מיי מיי מיי מיי
מיי מיי מיי מיי מיי מיי מיי מיי מיי

ישראל בעבד אשר לא מת אשר שלחה אשר אשר אשר
אשר אשר לא אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר 74 000 אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר אשר

ڪڻڪ ڪڻڪ ڪڻڪ

ومن يسمعه . وهو الصنم الذي هو اله · والصور
[126C] الذي يعبدونه الصابئون الذين هم الكنعانيون
وهو اله . وقد وهو الصور الذي يعبدونه الذين
هم الكنعانيون · وهو هو الذي يسمونه الذين
هم الكنعانيون الصابئون الذين هم الكنعانيون
الذي يسمونه الذين هم الكنعانيون الصابئون
الذين هم الكنعانيون الصابئون الذين هم الكنعاني

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ

ἐπὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ
ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ
ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου
τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ
ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου
καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ
ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ
ἀνδρὸς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς
καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν

ונתנו מחלקת אחד מכל שבט ושבט מכל המטות לשלח אותם
לעבודה · ויהי ביום השלישי ויעלו הלוים ויקחו את המשכן
ואת כל כליו ויבאו אל אהל מועד · ויעמדו שם עד בוא משה
ואהרן ובניו · ויהי כאשר בא משה אל פתח אהל מועד ויקם
את המשכן ויפרוש את יריעותיו ויתן את בריחיו ויקם את
קרשיו ויתן את אדניהם ויעל את המזבח ויתן את כליו
ויכפר על המזבח ועל כל כליו · ויהי כאשר כלה משה
לכפר על המזבח ועל כל כליו ויקח את השמן ויצק על
ראש אהרן ויקדשהו · ויהי כאשר כלה משה לקדש את
אהרן ואת בניו ויקח את הדם ויתן על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית · ויקח את הדם ויזרק על המזבח
סביב · ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על
הקרבים ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן ואת הקטרת ויקטר על המזבח · ואת הבשר
ואת העור ואת הפרש שרף באש מחוץ למחנה · ויקח את
האיל ואת הלחם ואת החלות ואת הרקיקים ויתן על
החלב ועל שוק הימין · ויקח את כל הלחם אחד חלת לחם
שמן ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין · ויתן
את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניפם תנופה לפני
יי · ויקח משה אותם מעל כפיהם ויקטר על המזבח על
העולה · ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יי
מאיל המלואים לאהרן היה למנה משה כאשר צוה יי את
משה · ויקח משה מן השמן ומן הדם אשר על המזבח
ויזה על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל
מועד תבשלוהו שם ואכלתם אתו ואת הלחם אשר בסל
המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו · והנותר
בבשר ובלחם באש תשרפו · ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידיכם · כאשר עשה ביום הזה צוה יי לעשות
לכפר עליכם · ופתח אהל מועד לילה ושמרתם את משמרת
יי ולא תמותו כי כן צויתי · ויעש אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה יי ביד משה ·

Digitized by Google

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܐܢ

ومن الذي يدعو الى الله بغير اذنه ومن هو الذي يعلم ما في نفسه
الا الله ومن هو الذي يعلم ما في نفس الله الا الله ومن هو الذي
يعلم ما في نفس الله الا الله ومن هو الذي يعلم ما في نفس الله

ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ τοῦ ὄντος ἢ ὄν καὶ τὰ τούτῳ ὑπάρχοντα καθ' αὑτό. πλὴν οὐ ταὐτὸν ἡ τῶν μερικῶν ἑκάστη τέχνη θεωρεῖ τὸ τοιόνδε γένος καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀποδιδόναι πειρᾶται, οἷον ἰατρικὴ ἢ ὑφαντική· ἑκάστη γὰρ περὶ τοιόνδε τι καὶ τοῦτο ἐπισκοπεῖ μόνον, καὶ οὐδὲν ἔτι πρὸς τὸ τί ἐστιν οὐδὲ τὸ εἶναι. ἀλλὰ διελόντες τῇ αἰσθήσει ἢ τῇ διανοίᾳ τὰ συμβεβηκότα τούτοις, ἐπὶ τούτοις ἤδη ποιοῦσι τὸν λόγον, ἐπειδὴ τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν τυγχάνει ὄντα τοιαῦτα οἷς ἕπεται τὰ ἄλλα καὶ ἐν τοῖς γένεσι καὶ ἐν τοῖς μὴ διωρισμένοις ὑπὸ τὰ γένη ταῦτα, διὰ τοῦτο τοὺς ἀρχοντας καὶ τὰς ἀρχὰς τούτων ἀναγκαῖον εἶναι τοῦ ὄντος ἢ ὄν καὶ τοῦ ἑνὸς ἢ ἕν. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτό γε οὐκ ἔστιν ἀποδοῦναι τὸ μὴ ἕν ἢ μὴ ὄν, ὅτι μὴ ἕν ἢ μὴ ὄν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἕν ἢ μὴ ὄν ἀνάγκη τινὰ φύσιν ἔχειν ἑνὸς ἢ ὄντος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἓν ἢ ὂν ἀνάγκη τινὰ φύσιν ἔχειν μὴ ἑνὸς ἢ μὴ ὄντος· ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἢ νοῆσαι τὸ ἓν μὴ ὄν ἢ τὸ ὂν μὴ ἕν. ἀνάγκη τοίνυν τὸ ἓν ὂν εἶναι καὶ τὸ ὂν ἕν· ἡ γὰρ αὐτὴ φύσις ἡ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ὄντος, ἐπειδὴ ἀντιστρέφει ἀλλήλοις κατὰ τὴν ἀρχήν. ἀντιστρέφει δὲ τῷ ὄντι τὸ ἕν, ὅτι ὅσα ἐστὶν ὄντα ἕν τι ἐστίν, καὶ ὅσα ἕν τι ἐστὶν ὄντα ἐστίν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἑνὸς ἱκανὸν τεκμήριον ἡ διαίρεσις· ἀδιαίρετα γὰρ ὄντα μᾶλλον ἐστὶν ὄντα. ἐπὶ δὲ τοῦ ὄντος ἡ τοῦ μὴ ὄντος ἀπόφασις· τὸ γὰρ μὴ ὂν ἀσύστατόν τι καὶ ἀόριστον ἐστίν. ἔτι τὸ ἓν ἀρχὴ ἀριθμοῦ πρώτη μετρητική τε καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' εἶδος· καὶ τὸ πρῶτον μετρητικὸν ἑκάστου γένους ἀρχή τις ἐκείνου τοῦ γένους ἐστίν. διὸ καὶ τὸ ἓν ἀρχή τις ἐστίν. ἀρχὴ δὲ τί ἐστιν ἐν ἑκάστῳ γένει; ἐκεῖνο ὃ μὴ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐστὶν ἐκείνου τοῦ γένους, οἷον ἐν μήκεσι τὸ στιγμή· ἐκ γὰρ στιγμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο μῆκος ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις τὸ γραμμή· ἐκ γὰρ γραμμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐπίπεδον ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς τὸ ἐπίπεδον· ἐκ γὰρ ἐπιπέδου οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο στερεὸν ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὸ μονάς· ἐκ γὰρ μονάδος οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλος ἀριθμός ἐστιν. ἔτι τὸ ἓν ἀρχὴ ἀριθμοῦ πρώτη μετρητική τε καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' εἶδος· καὶ τὸ πρῶτον μετρητικὸν ἑκάστου γένους ἀρχή τις ἐκείνου τοῦ γένους ἐστίν. διὸ καὶ τὸ ἓν ἀρχή τις ἐστίν. ἀρχὴ δὲ τί ἐστιν ἐν ἑκάστῳ γένει; ἐκεῖνο ὃ μὴ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐστὶν ἐκείνου τοῦ γένους, οἷον ἐν μήκεσι τὸ στιγμή· ἐκ γὰρ στιγμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο μῆκος ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις τὸ γραμμή· ἐκ γὰρ γραμμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐπίπεδον ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς τὸ ἐπίπεδον· ἐκ γὰρ ἐπιπέδου οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο στερεὸν ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὸ μονάς· ἐκ γὰρ μονάδος οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλος ἀριθμός ἐστιν.

ἐπὶ δὲ τοῦ ὄντος ἡ τοῦ μὴ ὄντος ἀπόφασις· τὸ γὰρ μὴ ὂν ἀσύστατόν τι καὶ ἀόριστον ἐστίν. ἔτι τὸ ἓν ἀρχὴ ἀριθμοῦ πρώτη μετρητική τε καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' εἶδος· καὶ τὸ πρῶτον μετρητικὸν ἑκάστου γένους ἀρχή τις ἐκείνου τοῦ γένους ἐστίν. διὸ καὶ τὸ ἓν ἀρχή τις ἐστίν. ἀρχὴ δὲ τί ἐστιν ἐν ἑκάστῳ γένει; ἐκεῖνο ὃ μὴ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐστὶν ἐκείνου τοῦ γένους, οἷον ἐν μήκεσι τὸ στιγμή· ἐκ γὰρ στιγμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο μῆκος ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις τὸ γραμμή· ἐκ γὰρ γραμμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐπίπεδον ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς τὸ ἐπίπεδον· ἐκ γὰρ ἐπιπέδου οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο στερεὸν ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὸ μονάς· ἐκ γὰρ μονάδος οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλος ἀριθμός ἐστιν.

ἐπὶ δὲ τοῦ ὄντος ἡ τοῦ μὴ ὄντος ἀπόφασις· τὸ γὰρ μὴ ὂν ἀσύστατόν τι καὶ ἀόριστον ἐστίν. ἔτι τὸ ἓν ἀρχὴ ἀριθμοῦ πρώτη μετρητική τε καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' εἶδος· καὶ τὸ πρῶτον μετρητικὸν ἑκάστου γένους ἀρχή τις ἐκείνου τοῦ γένους ἐστίν. διὸ καὶ τὸ ἓν ἀρχή τις ἐστίν. ἀρχὴ δὲ τί ἐστιν ἐν ἑκάστῳ γένει; ἐκεῖνο ὃ μὴ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐστὶν ἐκείνου τοῦ γένους, οἷον ἐν μήκεσι τὸ στιγμή· ἐκ γὰρ στιγμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο μῆκος ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις τὸ γραμμή· ἐκ γὰρ γραμμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐπίπεδον ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς τὸ ἐπίπεδον· ἐκ γὰρ ἐπιπέδου οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο στερεὸν ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὸ μονάς· ἐκ γὰρ μονάδος οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλος ἀριθμός ἐστιν.

ἐπὶ δὲ τοῦ ὄντος ἡ τοῦ μὴ ὄντος ἀπόφασις· τὸ γὰρ μὴ ὂν ἀσύστατόν τι καὶ ἀόριστον ἐστίν. ἔτι τὸ ἓν ἀρχὴ ἀριθμοῦ πρώτη μετρητική τε καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' εἶδος· καὶ τὸ πρῶτον μετρητικὸν ἑκάστου γένους ἀρχή τις ἐκείνου τοῦ γένους ἐστίν. διὸ καὶ τὸ ἓν ἀρχή τις ἐστίν. ἀρχὴ δὲ τί ἐστιν ἐν ἑκάστῳ γένει; ἐκεῖνο ὃ μὴ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐστὶν ἐκείνου τοῦ γένους, οἷον ἐν μήκεσι τὸ στιγμή· ἐκ γὰρ στιγμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο μῆκος ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις τὸ γραμμή· ἐκ γὰρ γραμμῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο ἐπίπεδον ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς τὸ ἐπίπεδον· ἐκ γὰρ ἐπιπέδου οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλο στερεὸν ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς τὸ μονάς· ἐκ γὰρ μονάδος οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ ἄλλος ἀριθμός ἐστιν.

Digitized by Google

ومنها ما يحل بالمرء بغير اختياره منه مثل ما يحل من الآفات
في نفسه . ما يصيب المرء في ضياعه وفي ماله مما ليس
بسبب منه . مثل ما يصيب الحيوان من الموت وغيره . وما
يصيب الزرع من الآفات . وما يصيب الشجر من ذلك . وما
يصيب الأرض من الزلازل . وما يصيب البيوت من الحريق .
وما يصيب السفن من الغرق . وما يصيب الناس من الأمراض
والموت . وما يصيب الأسرى من الأسر . وما يصيب الأموال
من الغصب . وما يصيب الأبدان من الجراح . وما يصيب
الأعضاء من القطع . وما يصيب الحواس من الآفات . وما
يصيب الأعين من العمى . وما يصيب الأسماع من الصمم .
وما يصيب الألسن من الخرس . وما يصيب الأيدي من الشلل .
وما يصيب الأرجل من العرج . وما يصيب الأعضاء من
الأوجاع . وما يصيب الأبدان من الأسقام . وما يصيب
العقول من الآفات . وما يصيب الأذهان من الغفلات . وما
يصيب الأفهام من الجهالات . وما يصيب الأنفس من
الشهوات . وما يصيب الأهواء من الضلالات . وما يصيب
الآراء من الخطأ . وما يصيب الأفكار من الحيرة . وما
يصيب الأحلام من الأضغاث . وما يصيب الأخلاق من
الرذائل . وما يصيب الأعمال من الزلل . وما يصيب
الأقوال من الخطل . وما يصيب الأفعال من الخلل . وما
يصيب الأحوال من التغير . وما يصيب الأمور من التدبير .
وما يصيب الأسباب من الانقطاع . وما يصيب الأعراض من
الانتقاض . وما يصيب الأغراض من الانتكاث . وما يصيب
الأمنيات من الانتكاس . وما يصيب الأماني من الانتكاث .
وما يصيب الأحوال من الانتكاس . وما يصيب الأمور من
الانتكاث . وما يصيب الأسباب من الانتكاس . وما يصيب
الأعراض من الانتكاث . وما يصيب الأغراض من الانتكاس .
وما يصيب الأمنيات من الانتكاث . وما يصيب الأماني من
الانتكاس . وما يصيب الأحوال من الانتكاث . وما يصيب
الأمور من الانتكاس . وما يصيب الأسباب من الانتكاث .
وما يصيب الأعراض من الانتكاس . وما يصيب الأغراض من
الانتكاث . وما يصيب الأمنيات من الانتكاس . وما يصيب
الأماني من الانتكاث . وما يصيب الأحوال من الانتكاس .
وما يصيب الأمور من الانتكاث . وما يصيب الأسباب من
الانتكاس . وما يصيب الأعراض من الانتكاث . وما يصيب
الأغراض من الانتكاس . وما يصيب الأمنيات من الانتكاث .
وما يصيب الأماني من الانتكاس . وما يصيب الأحوال من
الانتكاث . وما يصيب الأمور من الانتكاس . وما يصيب
الأسباب من الانتكاث . وما يصيب الأعراض من الانتكاس .
وما يصيب الأغراض من الانتكاث . وما يصيب الأمنيات من
الانتكاس . وما يصيب الأماني من الانتكاث . وما يصيب
الأحوال من الانتكاس . وما يصيب الأمور من الانتكاث .
وما يصيب الأسباب من الانتكاس . وما يصيب الأعراض من
الانتكاث . وما يصيب الأغراض من الانتكاس . وما يصيب
الأمنيات من الانتكاث . وما يصيب الأماني من الانتكاس .
وما يصيب الأحوال من الانتكاث . وما يصيب الأمور من
الانتكاس . وما يصيب الأسباب من الانتكاث . وما يصيب
الأعراض من الانتكاس . وما يصيب الأغراض من الانتكاث .
وما يصيب الأمنيات من الانتكاس . وما يصيب الأماني من
الانتكاث . وما يصيب الأحوال من الانتكاس . وما يصيب
الأمور من الانتكاث . وما يصيب الأسباب من الانتكاس .
وما يصيب الأعراض من الانتكاث . وما يصيب الأغراض من
الانتكاس . وما يصيب الأمنيات من الانتكاث . وما يصيب
الأماني من الانتكاس . وما يصيب الأحوال من الانتكاث .
وما يصيب الأمور من الانتكاس . وما يصيب الأسباب من
الانتكاث . وما يصيب الأعراض من الانتكاس . وما يصيب
الأغراض من الانتكاث . وما يصيب الأمنيات من الانتكاس .
وما يصيب الأماني من الانتكاث . وما يصيب الأحوال من
الانتكاس . وما يصيب الأمور من الانتكاث . وما يصيب
الأسباب من الانتكاس . وما يصيب الأعراض من الانتكاث .
وما يصيب الأغراض من الانتكاس . وما يصيب الأمنيات من
الانتكاث . وما يصيب الأماني من الانتكاس . وما يصيب
الأحوال من الانتكاث . وما يصيب الأمور من الانتكاس .
وما يصيب الأسباب من الانتكاث . وما يصيب الأعراض من
الانتكاس

ربّه له لحا له ملم · ربما معمل مد بعمر بمعيل لحمه
لحمه لحمل معلى لحمه لهمحمه ربّحه لهمحمه
لحمه لحمل لحمه مد لحمه له لهم لحمل لهمحمه
لمحمه لحمه مد لحمه لحمه لحمه لحمه لحمه لحمه
لحمه لحمه لحمه

Digitized by Google

ולבני אהרון הכהנים כל הקמץ · ואת כל הלבונה אשר על המנחה
130F ויקטיר את הזכרה אל המזבח ריח ניחח לה׳ · והנותר ממנה לאהרן
ולבניו מצות קדש קדשים היא כחטאת וכאשם · זאת תורת האשם
קדש הוא · והכהן המחטא אתו יאכלנה במקום קדש יאכל בחצר
אהל מועד · כל הנוגע בבשרה יקדש והזה מדמה על הבגד אשר
יזה עליו תכבס במקום קדש · וכלי חרש אשר תבשל בו יש
תבשל ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים · כל זכר בכהנים
יאכל אתה קדש קדשים הוא · וכל חטאת אשר יובא מדמה
131A אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף · וזאת תורת
הזבח השלמים אשר יקריב לה׳ · על תודה והקריב על זבח
התודה חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
וסלת מרבכת חלות בלולת בשמן · על חלות לחם חמץ יקרב
קרבנו על זבח תודת שלמיו · ומן כל הקרבן יקריב תרומה
אחת לכל שגיא לה׳ לכהן הזורק את דם השלמים לו תהיה ·
ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם · המקריב את
דם השלמים ואת החלב מבני אהרון לו תהיה שוק הימין למנה ·
כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתנה אותם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל · זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה׳
ביום המשח אתם · את קרבנם אשר יקריבו לה׳ ביום המשח
אתו · העשרון סלת לנחה תמיד מחציתו בבקר ומחציתו בערב ·
131B על מחבת במרחשת תעשה מבושלת תביא · מנחות פתי תקריב
ריח ניחח לה׳ · והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק
עולם לה׳ כליל תקטר · וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל ·
ויקרא אל משה לאמר · דבר אל בני ישראל לאמר זאת תורת
החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני ה׳ קדש
קדשים היא · והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש יאכל
בחצר אהל מועד · כל הנוגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על
הבגד עליו תכבס את אשר היה עליו יזה במקום קדש · וכלי
חרש אשר תבשל בו יש תבשל ואם בכלי נחשת בושל ומרק

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد بعينه
يكون في مكانين . وكذلك لا يجوز أن
يكون الشيء الواحد بعينه في زمانين
مختلفين . فإن كان الشيء الواحد بعينه
لا يكون في مكانين ولا في زمانين
مختلفين فإن الشيء الواحد بعينه لا
يكون في مكان واحد في زمان واحد
وهو يتحرك . لأنه إن كان يتحرك
فليس هو في مكان واحد . وإن كان
في مكان واحد فليس هو يتحرك .
وإن كان الشيء الواحد بعينه لا يكون
في مكان واحد في زمان واحد وهو
يتحرك فإن الشيء الواحد بعينه لا
يكون في مكان واحد في زمان واحد
وهو ساكن . وإن كان الشيء الواحد
بعينه لا يكون في مكان واحد في
زمان واحد وهو ساكن فإن الشيء
الواحد بعينه لا يكون في مكان واحد
في زمان واحد وهو يتحرك . وإن كان
الشيء الواحد بعينه لا يكون في
مكان واحد في زمان واحد وهو يتحرك
فإن الشيء الواحد بعينه لا يكون في
مكانين في زمانين مختلفين وهو
ساكن . وإن كان الشيء الواحد بعينه
لا يكون في مكانين في زمانين
مختلفين

ܐܡܪ ܐܦ ܥܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܥܒܕ ܠܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܬܫܥ 11 • • • . ܠܡܠܟ ܐܝܠܝܢ ܐܢܐ ܟܠ ܟܠܐ ܫܠ ܠܡܐ
. ܐܝܟ ܠܡܐ ܠܡܐ ܡܫܡ ܠܡܐ ܠܡܐ ܡܗܝ ܠܡܐ ܐܢܐ
ܠܡܐ ܐܢܐ . ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܡܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܡܠܐ ܫܠ
ܬܫܥ ܐܢܐ . ܠܟ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܦ . ܫܡܝܢ ܐܢ ܠ ܐܢܐ
ܐܢ ܡܠܟ . ܐܡܪ ܐܢܐ ܡܠܐ ܐܢܐ ܠܡܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܐ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܐ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܕܫܡܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܫܬܘܕܥ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܐܘ ܠܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܐܘ ܠܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ܐܢ ܐܢ

ولا يدخل الجنة الا من كان على دين الاسلام ٥٥٥٥ ومن
يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الاخرة من
الخاسرين 14 قال . ان الذين كفروا [132E] بعد ايمانهم
ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم وأولئك هم الضالون .
ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم
ملء الارض ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب اليم
وما لهم من ناصرين 15 ٥٥٥ . ان الذين قالوا ان الله
ثالث ثلثة ما من اله الا اله واحد وان لم ينتهوا عما
يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب اليم . افلا
يتوبون الى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم . ما
المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل
وامه صديقة كانا يأكلان الطعام . انظر كيف نبين
لهم الايات ثم انظر انى يؤفكون 16 قل ٥٥٥ اتعبدون
من دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو
السميع العليم [132F] يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم
غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل
واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل . قل يا اهل
الكتاب هل تنقمون منا الا ان امنا بالله وما انزل
الينا وما انزل من قبل وان اكثركم فاسقون . قل
هل انبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من لعنه الله
وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد
الطاغوت [133A] اولئك شر مكانا واضل عن سواء
السبيل . وان يأتوكم قالوا امنا وقد دخلوا بالكفر
وهم قد خرجوا به والله اعلم بما كانوا يكتمون .
وترى كثيرا منهم يسارعون في الاثم والعدوان
واكلهم السحت لبئس ما كانوا يعملون . لولا ينهاهم
الربانيون والاحبار عن قولهم الاثم واكلهم السحت
لبئس ما كانوا يصنعون . وقالت اليهود يد الله
مغلولة غلت ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه
مبسوطتان ينفق كيف يشاء . وليزيدن كثيرا منهم
ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا والقينا بينهم
العداوة والبغضاء الى يوم القيمة . كلما اوقدوا نارا
للحرب اطفأها الله ويسعون في الارض فسادا والله
لا يحب المفسدين .

ڪتاب الجبر والمقابلة

مسئلة ٣٠ ٠ ٠

ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ. καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων τῶν
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ
ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ. καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων
τῶν

ملك الروم ٢٢٠٠٠ دينار من ذهب وعشرة آلاف رأس من الرقيق وكان ملك الروم قد عزم على قتل الملك وكان قد أرسل اليه رسولا يعلمه بذلك فلما وصل الرسول الى الملك وقرأ الكتاب وعلم ما فيه أمر بالرسول فقتل وأمر بالتأهب للحرب وأن يسير الجيش الى بلاد الروم وأن يقتل ويسبي ويغنم ما قدر عليه وأن يخرب البلاد ويحرق الزروع والغلات ويقطع الأشجار ويهدم الحصون والقلاع ويقتل الرجال ويسبي النساء والأطفال ويأخذ الأموال ويحمل الغنائم الى بلاد الاسلام وأن يسير الجيش على طريق الشام ويدخل بلاد الروم من جهة ملطية ويخرج من جهة قونية ويسير على طريق الشام ويدخل بلاد الاسلام ويقيم بمدينة حلب ويستريح بها ويأمر بالاستعداد للسير الى بلاد الروم ويأمر بالاستعداد للسير الى بلاد الروم ويأمر بالاستعداد للسير الى بلاد الروم

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܝ ܠܐ ܐܝ

ومن يقول انه يحسن ان يقال ان الصلوة تجوز
بغير قبلة لمن كان في السفر راكبا على دابته
حيث توجهت به او ماشيا على رجليه حيث
توجه لان الله تعالى يقول فاينما تولوا فثم
وجه الله . قيل له ان الله تعالى انما قال
ذلك في النافلة دون الفريضة بدليل ان
المسافر لا يجوز له ان يصلي الفريضة على
دابته حيث توجهت به الا ان يكون خائفا
على نفسه من اللصوص او السباع او ما
اشبه ذلك . وان كان خائفا على ما ذكرنا
جاز له ان يصلي على دابته حيث توجهت
به . وان كان يقدر على النزول فعليه ان
يصلي على الارض . وان كان يقدر على
ان يصلي على الدابة واقفة فعليه ان
يصلي واقفة . وان كان لا يقدر على
الصلوة الا وهي تسير فعليه ان يصلي
وهي تسير . وان كان يقدر على ان
يصلي بعضها واقفة وبعضها وهي تسير
فعليه ان يصلي بعضها واقفة وبعضها
وهي تسير . وان كان يقدر على ان
يصلي ركعة واقفة فعليه ان يصلي ركعة
واقفة . وان كان يقدر على ان يصلي
ركعتين واقفة فعليه ان يصلي ركعتين
واقفة . وان كان يقدر على ان يصلي
ثلاث ركعات واقفة فعليه ان يصلي
ثلاث ركعات واقفة . وان كان يقدر
على ان يصلي اربع ركعات واقفة فعليه
ان يصلي اربع ركعات واقفة . وان
كان يقدر على ان يصلي خمس ركعات
واقفة فعليه ان يصلي خمس ركعات
واقفة . وان كان يقدر على ان يصلي
ست ركعات واقفة فعليه ان يصلي
ست ركعات واقفة . وان كان يقدر
على ان يصلي سبع ركعات واقفة فعليه
ان يصلي سبع ركعات واقفة . وان
كان يقدر على ان يصلي ثمان ركعات
واقفة فعليه ان يصلي ثمان ركعات
واقفة . وان كان يقدر على ان يصلي
تسع ركعات واقفة فعليه ان يصلي
تسع ركعات واقفة . وان كان يقدر
على ان يصلي عشر ركعات واقفة فعليه
ان يصلي عشر ركعات واقفة . وان
كان يقدر على ان يصلي احدى عشرة
ركعة واقفة فعليه ان يصلي احدى
عشرة ركعة واقفة . وان كان يقدر
على ان يصلي اثنتي عشرة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتي عشرة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث عشرة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثلاث عشرة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على ان
يصلي اربع عشرة ركعة واقفة فعليه
ان يصلي اربع عشرة ركعة واقفة .
وان كان يقدر على ان يصلي خمس
عشرة ركعة واقفة فعليه ان يصلي
خمس عشرة ركعة واقفة . وان
كان يقدر على ان يصلي ست عشرة
ركعة واقفة فعليه ان يصلي ست
عشرة ركعة واقفة . وان كان يقدر
على ان يصلي سبع عشرة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع عشرة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان عشرة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثمان عشرة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على ان
يصلي تسع عشرة ركعة واقفة فعليه
ان يصلي تسع عشرة ركعة واقفة .
وان كان يقدر على ان يصلي عشرين
ركعة واقفة فعليه ان يصلي عشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وعشرين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وعشرين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاثين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثلاثين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وثلاثين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وثلاثين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربعين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي اربعين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع واربعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع واربعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمسين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي خمسين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وخمسين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وخمسين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ستين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ستين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وستين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وستين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبعين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي سبعين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وسبعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وسبعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمانين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثمانين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وثمانين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وثمانين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسعين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي تسعين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وتسعين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وتسعين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي مائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي مائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع ومائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع ومائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي مائتين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي مائتين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع ومائتين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع ومائتين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاثمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثلاثمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وثلاثمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وثلاثمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربعمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي اربعمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع واربعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع واربعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمسمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي خمسمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وخمسمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وخمسمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ستمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ستمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وستمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وستمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبعمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي سبعمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وسبعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وسبعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمانمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثمانمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وثمانمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وثمانمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسعمائة ركعة واقفة
فعليه ان يصلي تسعمائة ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وتسعمائة ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وتسعمائة
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي الف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي الف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع والف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع والف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي الفين ركعة واقفة
فعليه ان يصلي الفين ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع والفين ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع والفين
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاثة الاف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ثلاثة الاف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وثلاثة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وثلاثة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربعة الاف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي اربعة الاف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع واربعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع واربعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمسة الاف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي خمسة الاف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وخمسة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وخمسة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ستة الاف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي ستة الاف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اثنتين وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثلاث وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثلاث وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اربع وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي اربع وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي خمس وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي خمس وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ست وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ست وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبع وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي سبع وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي ثمان وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي ثمان وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي تسع وستة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي تسع وستة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي سبعة الاف ركعة واقفة
فعليه ان يصلي سبعة الاف ركعة
واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي احدى وسبعة الاف ركعة
واقفة فعليه ان يصلي احدى وسبعة الاف
ركعة واقفة . وان كان يقدر على
ان يصلي اثنتين وسبعة

ل ملك ما [135C] عدو مهدم عدد ك ك عدد مدمدد عدد
للا . ملك مدمد ملك عد عدد عدد عدد عدد عدد
ك . معدد ملك عدد عد مد للا . معد مهدم عدد
عدد مدمد عدد عدد للا ملك عدد عدد عدد عدد
عدد عدد عدد عدد عدد عدد

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܘ ܠܐ

ܕܫܡܥ ܒܫܡܥ ܕܐܠ ܡܫܬܡܥ ܐܠ ܡܫܡܥ ܒܫܡܥ ܕܐܠ ܡܫ

ومن لا يرى من لم . لكن مخلوقة لا يصير لا
يرى ان من اجل ان ليس من حلو من قوم
مخلوق من مخلوق [136E] يسير يصير ان
ان لا يرى ان لا يصير لا يرى ان لا يرى
يرى ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى ان
ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى
ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى
ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى ان لا يرى

ניזה מה מלה ישמע מפי אדו׳ כי לא מה שמה
מלה שמיע לה מלה מלה מלה אדו׳ . מה
מלה מלה ניזה מה מה מה מה מה מה מה מה
ישמה מה מה מלה מה ניזה מלה מה מה מה מה
מלה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה
מלה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה
מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה
מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה מה
מ

ڪڪڪ ڪڪڪڪڪ ڪڪڪڪڪ ڪڪ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܝܟ ܕܐܢ ܡܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܗܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ · ܗܘ ܕܐܝ ܒܥܠ ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ · ܐܦ ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܡܫܡܫ ܒܝܬ ܕܚܪ ܒܝܬ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ . ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ · ܒܝܬ
ܗܘ ܒܝܬ ܕܚܪ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ 5
ܒܝܬ ܒܝܬ ܕܚܪ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ
ܐܦ . ܗܟܐ ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ · ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
· ܕܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܚܕ ܗܘ ܕ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܒܝܬ ܕܚܪ ܒܝܬ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 10
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 15
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 20
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 25
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 30
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ
ܒܝܬ ܡܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ 35
ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܚܕ ܠܐ ܢܫܬܘܩ

Digitized by Google

ولا معلوم فيزيقي معه غير ما هو ممكن لغيره
لغيره عند وجوده من ذاته . وجوده من علة
غير لغيره ولا ممكن لغيره غير ما هو ممكن
لغيره عند وجوده من ذاته . وعلة ما هو ممكن
لغيره غير ما هو ممكن لغيره عند وجوده من
ذاته . وعلة ما هو ممكن لغيره غير ما هو
ممكن لغيره عند وجوده من ذاته . وعلة ما
هو ممكن لغيره غير ما هو ممكن لغيره عند
وجوده من ذاته . وعلة ما هو ممكن لغيره
غير ما هو ممكن لغيره عند وجوده من ذاته .
وعلة ما هو ممكن لغيره غير ما هو ممكن
لغيره عند وجوده من ذاته . وعلة ما هو

ومنحت وجاء وهبا وهبت وهبتها وهبتك وهبتك لك وهبتي
لك وهبت وهبتها وهبتك وهبتك لك وهبتي لك وهبت وهبتها
وهبتك وهبتك لك وهبتي لك وهبت وهبتها وهبتك وهبتك لك
وهبتي لك وهبت وهبتها وهبتك وهبتك لك وهبتي لك وهبت
وهبتها وهبتك وهبتك لك وهبتي لك وهبت وهبتها وهبتك
وهبتك لك وهبتي لك

ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου σωτῆρος ἐπιδοὺς τῷ ἀδελφῷ ἐκέλευσε
τὸν μὲν ἑαυτοῦ μισθὸν ἀπολαβεῖν τὸν δὲ ἐκείνου ἀποδοῦναι τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπιστῶν ἔλεγε μηδὲν ὀφείλειν αὐτὸν ἐκείνῳ
μηδὲ ἐλθεῖν ποτε πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἐπιδείκνυσι τὴν ἐπιστολὴν
καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν παρόντων. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐπεδείξατο
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀργυρίων, ἐκέλευσεν ὁ κύριος τὸν μὲν ἀπολαβεῖν
τὰ ἴδια, τὸν δὲ ἀποδοῦναι τὰ ἀλλότρια

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܗ ܕ.

140C ܦܘܪܥܢܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܝܠܢܐ ܡܛܝܪܐ · ܐܝܬܘܗܝ ܕܟܝܢܐ . ܕܡܛܠ
ܗܕܐ ܕܐܣܪܢܐܝܬ ܢܗܘܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪܝܟ ܐܣܪܝ ܠܐ ܡܥܒܕܝܢ
ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܟܝܢ . ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܨܒܝܢܘܬܗܘܢ ܗܘ ܕܡܛܠ
ܗܕܐ ܐܦ ܥܘܣܠܦܐ ܡܦܬܟܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܡܩܒܠܝܢ . ܡܛܠ ܗܟܝܠ
ܕܢܗܘܐ ܓܠܐ ܕܒܐܝܢܐ ܐܣܟܡܐ ܙܕܩ ܕܢܒܣܘܪ ܠܗܢܘܢ ܕܩܪܒܝܢ
ܨܐܕܝܢ · ܦܐܪܝܢܘܬܗ ܡܣܪܣ ܠܡܟܣܢܘܬܐ ܕܨܒܝܢܘܬܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܒܕܘܟܐ
ܐܣܪܢܐ ܐܡܪ ܕܡܢ ܦܐܪܝܢܘܬܗ ܬܫܬܘܕܥܘܢ ܐܢܘܢ ܘܘܘ 49 ܢܬܒܩܐ
ܕܝܢ ܘܐܦ ܐܣܪܢܐܝܬ ܒܒܛܠܘܬܐ ܘܒܣܦܝܠܘܬܐ ܕܠܗܝܢ ܕܡܠܐ · ܟܠ
ܐܝܠܢܐ ܓܝܪ ܐܡܪ ܒܝܫܐ ܕܠܐ ܡܥܒܕ ܕܢܬܠ ܦܐܪܐ ܥܦܪܐ .
ܘܕܠܡܘܟܠܐ ܕܗܘ ܛܒܐ ܠܐ ܡܥܒܕ ܕܢܬܠ ܒܝܫܐ · ܟܠ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܝܢ ܒܝܫܐ ܐܡܪ · ܕܡܢ ܣܝܡܬܐ ܕܒܠܒܗ ܡܦܩ ܛܒܬܐ ܘܠܐ ܐܡܪ
ܕܠܐ ܡܥܒܕ ܕܢܦܩ ܒܝܫܬܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ ܢܬܣܡܗ ܘܢܐܣܪܗ
140D ܠܨܒܝܢܐ ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܓܕܫ ܕܠܐ ܐܘܡܢܘܬܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܐܡܪ
ܡܥܒܕ ܗܘ . ܓܝܪ ܕܥܡ ܥܘܣܠܦܐ ܕܒܝܫܘܬܗ ܐܦ · ܦܐܪܘܗܝ ܢܥܣܠܦ
ܘܗܟܢܐ ܕܝܢ ܘܐܦ ܡܘܣܝܢ ܡܥܡܕܢܐ ܐܡܪ . ܕܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ
ܠܐ ܥܒܕ ܡܬܦܣܩ ܘܒܢܘܪܐ ܢܦܠ · ܘܡܥܒܕܐ ܠܗ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ
ܗܕܐ ܕܗܘܝܐ ܐܝܬܝܪܐܝܬ ܢܟܣܕ ܘܒܠܘܣܝܡܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܕܡ ܐܣܪܝܢ
ܥܒܕ ܐܠܐ ܕܒܣܝܡܬܐ ܢܥܣܠܦ ܐܢܘܢ ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܐܦܠܐ ܟܐܢܐ ܗܘ
ܗܢܐ ܕܝܢܐ ܐܢ ܢܣܒ ܠܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܣܝܡܘܬܐ ܕܟܝܢܘܬܗܘܢ ܠܐ
ܥܒܕܝܢ ܦܐܪܐ ܕܡܬܪܘܬܐ · ܗܘ ܓܝܪ ܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܦܐܪܐ
ܛܒܐ · ܠܐ ܗܘܐ ܒܡܣܡ ܒܪܥܐ ܢܦܠ ܒܢܘܪܐ ܐܠܐ ܠܣܥܪܬܐ
ܕܐܠܝܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܗܝ ܗܕܐ ܐܝܬܝܗ ܥܠܬܐ ܒܘܠܝܬܐ ܕܗܘܐ
ܟܝܢܐ ܢܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗ · ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܠܐܝܕܐ ܣܥܪܬܐ · ܐܘ ܠܡܢ
ܡܥܒܠܐ ܕܢܦܠ ܒܢܘܪܐ . ܐܠܐ · ܠܢܦܫܗ ܒܠܚܘܕ ܐܠܝܐܝܬ ܒܡܣܡ
ܒܪܥܐ ܕܒܣܝܢܐ ܕܨܒܝܢܗ ܕܡܛܠܬܗ ܒܙܕܩܐ ܘܒܘܠܝܬܐ ܐܠܝܐܝܬ
ܡܬܠܣܡ 140E ܠܗ ܠܥܘܕܪܢܗ ܕܢܥܣܠܦ ܠܣܪܬܐ ܕܝܢ ܒܘܠܝܬܐ ܐܦ
ܡܬܣܡ ܒܪܥܗ ܐܝ ܕܣܠܬܐ ܕܠܘܣܝܡܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܢܣܥܒܝܗ ·
ܡܥܒܕܝܢ ܗܟܝܠ ܕܐܦ ܒܝܕ ܗܢܝܢ ܙܥܘܪܝܬܐ ܕܐܟܘܬܗ ܕܥܙܪܐ ܐܬܦܥܩ
ܕܬܗܘܐ ܓܠܝܐ ܐܘ ܠܠܘܬܗ ܕܠܐ ܪܥܝܢ · ܐܘ ܣܪܥܘܬܗ ܒܝܫܬܐ ܕܡܢܝ .
ܕܠܘܩܒܠ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܘܘܘ 50 ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܦ ܠܒܪܝܬܐ ܥܕܠ
ܘܡܒܐܫ . ܘܬܘܒ ܡܥܒܕ ܘܡܡܪܣ ܕܢܓܕ ܣܗܕܘܬܐ ܡܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܒܬܪܗ ܢܝܬܐ ܗܟܝܠ ܘܢܣܝܡ ܗܢܝܢ ܕܒܗܝܢ ܡܬܣܥܪ ܥܠܝܗ ܟܠ ܗܕܐ ·
ܡܟܠ ܓܝܪ ܘܐܦ ܗܝ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ · ܕܐܝ ܥܠܡܐ
ܣܢܐ ܠܟܘܢ ܕܥܘ ܕܠܝ ܠܘܩܕܡ ܣܢܐ · ܘܐܠܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܘܝܬܘܢ
ܥܠܡܐ ܠܕܝܠܗ ܪܚܡ ܗܘܐ . ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ

ولا يقدر أحد أن يقول إن هذه الأشياء ليست كذلك . فإن كان أحد يقول إن
الله ليس بجسم ولا يرى بالأبصار فإنه يقول إن الله ليس بشيء . فإن كان
أحد يقول إن الله جسم فإنه يقول إن الله شيء . فإن كان أحد يقول إن
الله شيء فإنه يقول إن الله موجود . فإن كان أحد يقول إن الله موجود
فإنه يقول إن الله 51 ○ ○ ○ . فإن كان أحد يقول إن الله 51 ○ ○ ○
فإنه يقول إن الله ليس بشيء . فإن كان أحد يقول إن الله ليس بشيء
فإنه يقول إن الله ليس بموجود . فإن كان أحد يقول إن الله ليس بموجود
فإنه يقول إن الله ليس بشيء . فإن كان أحد يقول إن الله ليس بشيء
فإنه يقول إن الله ليس بجسم . فإن كان أحد يقول إن الله ليس بجسم

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕ

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܘ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܘ ܗܘ ܕ

ومن الذي يقدر أن يقول لك ماذا تعمل. لم يعرف أحد من الناس شيئا
عن الله ولا يستطيع أحد أن يعرفه. ولكن الله نفسه عرفه لنا
بواسطة ابنه الوحيد [142B] الذي هو واحد معه. فإنه هو الذي أخبرنا
عن الله وأظهر لنا محبته. ولا يستطيع أحد أن يعرف الله إلا
الذي يحبه. ولذلك فإن الله يعرف أولئك الذين هم له ويعرف
أيضا أولئك الذين يعرفونه. ولكن الذين يحبون الله يعرفونه
ويعرفون أنهم له. ولذلك فإنهم يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن
الذين لا يحبون الله لا يعرفونه ولا يعرفون أنفسهم أيضا.
ولكن الذين يعرفون الله يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين
لا يعرفون الله لا يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين يعرفون
الله يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين لا يعرفون الله لا
يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين يعرفون الله يعرفون
أنفسهم أيضا. ولكن الذين لا يعرفون الله لا يعرفون
أنفسهم أيضا. ولكن الذين يعرفون الله يعرفون أنفسهم
أيضا. ولكن الذين لا يعرفون الله لا يعرفون أنفسهم
أيضا. ولكن الذين يعرفون الله يعرفون أنفسهم أيضا.
ولكن الذين لا يعرفون الله لا يعرفون أنفسهم أيضا.
ولكن الذين يعرفون الله يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن
الذين لا يعرفون الله لا يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن
الذين يعرفون الله يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين
لا يعرفون الله لا يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين
يعرفون الله يعرفون أنفسهم أيضا. ولكن الذين لا

ولا يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره لأن الأول لا يخبر عنه بالثاني
لأن الثاني هو الأول في المعنى وإنما يخبر عن الشيء بما ليس هو هو
وإنما يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره إذا كان الثاني غير الأول
في المعنى كقولك زيد أخوك وزيد منطلق وما أشبه ذلك فإن قال قائل
فما الفرق بين قولك زيد أخوك وزيد منطلق وبين قولك زيد أخوك
وعمرو منطلق فإن الأول لا يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره والثاني
يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره قيل له الفرق بينهما أن الأول
لا يجوز أن يخبر عنه بالثاني لأن الثاني هو الأول في المعنى والثاني
يجوز أن يخبر عنه بالأول لأنه غير الأول في المعنى وإنما يجوز أن
يكون الأول مبتدأ والثاني خبره إذا كان الثاني غير الأول في المعنى
وإنما يجوز أن يكون الثاني مبتدأ والأول خبره إذا كان الأول غير
الثاني في المعنى فإن قال قائل فما الفرق بين قولك زيد أخوك
وزيد منطلق وبين قولك زيد أخوك وعمرو منطلق فإن الأول لا يجوز
أن يكون مبتدأ والثاني خبره والثاني يجوز أن يكون مبتدأ والثاني
خبره قيل له الفرق بينهما أن الأول لا يجوز أن يخبر عنه بالثاني
لأن الثاني هو الأول في المعنى والثاني يجوز أن يخبر عنه بالأول
لأنه غير الأول في المعنى وإنما يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني
خبره إذا كان الثاني غير الأول في المعنى وإنما يجوز أن يكون
الثاني مبتدأ والأول خبره إذا كان الأول غير الثاني في المعنى
فإن قال قائل فما الفرق بين قولك زيد أخوك وزيد منطلق وبين
قولك زيد أخوك وعمرو منطلق فإن الأول لا يجوز أن يكون مبتدأ
والثاني خبره والثاني يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره قيل له
الفرق بينهما أن الأول لا يجوز أن يخبر عنه بالثاني لأن الثاني
هو الأول في المعنى والثاني يجوز أن يخبر عنه بالأول لأنه غير
الأول في المعنى وإنما يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره
إذا كان الثاني غير الأول في المعنى وإنما يجوز أن يكون الثاني
مبتدأ والأول خبره إذا كان الأول غير الثاني في المعنى فإن قال
قائل فما الفرق بين قولك زيد أخوك وزيد منطلق وبين قولك
زيد أخوك وعمرو منطلق فإن الأول لا يجوز أن يكون مبتدأ والثاني
خبره والثاني يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره قيل له الفرق
بينهما أن الأول لا يجوز أن يخبر عنه بالثاني لأن الثاني هو الأول
في المعنى والثاني يجوز أن يخبر عنه بالأول لأنه غير الأول في
المعنى وإنما يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره إذا كان
الثاني غير الأول في المعنى وإنما يجوز أن يكون الثاني مبتدأ
والأول خبره إذا كان الأول غير الثاني في المعنى فإن قال قائل
فما الفرق بين قولك زيد أخوك وزيد منطلق وبين قولك زيد

. سحلله مهمتحلله مدلم معمتمس ام مدمه لمحل
متحت ملم مهدا: مم هلم ا:مدحدت مه هلم: حمله مدم
مدلم عم هلمتمد مدمه مه هحل مد مدلم معمتمس
مهمتمحدت مدلم مممهلم: سحدم مه مدحلم عم مه
5 مه ا:مه لمه هلم . معمه مه ا:مد مد مدم . مدمه ا:مل ا:مهت
مدلمح ا:مد مه عمه ا:مدل ا:مد مه عم مه ا:مد مه
ا:مل . ا:مد مه مدم . مدمه عمه مدلم عمه
ا:مهمت مهم مد مدم ا:مهمت مهم مه مدلم مه
ا:مه مه مدلم . مدمه ا:مل مد مدم ا:مهمت مهم
10 ا:مه مه مدلم [143B] معمه لمل مدمهت مدلم ا:مل ا:مد
لمحل مه 61 • • • مه مدمه مدم مه مه لمحه مدمهت
حت مد مدد مدم ا:مد مد مدم مدلم مه معمه ا:مه مدمه
مهمتحلله مدمه لم مه مدمهت ا:مل . مدلمح مدد مدلم
مدمه مدلم ا:معمل ا:مهت مدلم مدلمح . مد مه مدمه
15 مدد مدمه مد مدمهم مد مدم ا:مدلمح مدم مدمه حت
مدم مدمهت ا:مل معمل مد مدمهم . مدلمت . مدلم
. مه ا:مدل مدمه مدمه ا:مدل ا:مدد مه مد مد مدلمحدت
مدم مدمهت ا:مل . مدلم مه مدمه مدمد ا:مد مه
لمحل مه مدلم مدمه ا:مهت مدلم مدلمح مدم مدمه
20 مدمدمت معمدم لمحل مد 62 • • • مدمه مدم مدحدت مه
معمدم مدمدمل مدمح مدم . مدم مدد مه مدمه مدد
مد مد مدمه . لمحل مدمه مدمهت مدم مدمه مه
مدم مد مدمدمت مدمم مد مدد مدمه [143C] مدلم
مدم مد مدم مد مد مدلمح مدم مدم مدمدم مد
25 مدلمح مه مدمه مدمه . مدمدم مدمل مدلم ا:مهت مدم
مد مدمه ا:مهل مه مدم 63 • • • مدمه معمدم مدمه
مدمه . مدمهمت مدد . مدم مدلم مد مدمه مدلم مدم
مدمه مد مدلم مدمه مدلمح مدلم مد مدمه مد
مدلم . مدم مهل مد مدم . مدلمح معمدمت مد مدم
30 مد مدمه مدم . مدم مهل مد مدم . مدلمح معمدمت
مدمه مد مدم مد مدد مد مدم مدمه مد مدم مدلم
مدلمح مدد مد مدلم مدلم مدمه مدلم مدلم مدلم
مدمه مدلم مدلمح مدلم مد مدلم مدلم مدلم مد
مد مد . مدمه مد مدم مد مدلم مدلم مدلم مدلم
35 مدمدمت مدم مد مدم مدمه مدمه مدم مد مدم معمدم [143D]

Digitized by Google

ومن الصعب ان يقال ما هو الاصل الذي اخذ عنه الآخر . ومما يدل
على ان الاصل الذي اخذ عنه هذا الكتاب كان مشتملا على اكثر
مما في الكتاب الحالي ان ابن العبري قد اخذ عنه كثيرا من
الامثال التي لا توجد في الكتاب الحالي . وقد ذكر ابن العبري
في مقدمة كتابه ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على
ثلاثة آلاف مثل وان كتابه مشتمل على الف مثل . وقد ذكر
ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف
بيت من الشعر وان كتابه مشتمل على الف بيت . وقد ذكر
ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف
مقالة وان كتابه مشتمل على الف مقالة . وقد ذكر ايضا ان
الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف حكاية
وان كتابه مشتمل على الف حكاية . وقد ذكر ايضا ان الكتاب
الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مسألة وان كتابه
مشتمل على الف مسألة . ومما يدل على ان الكتاب الذي اخذ
عنه كان مشتملا على اكثر مما في الكتاب الحالي ان ابن
العبري قد ذكر في مقدمة كتابه ان الكتاب الذي اخذ عنه
كان مشتملا على ثلاثة آلاف مثل وان كتابه مشتمل على الف
مثل . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا
على ثلاثة آلاف بيت من الشعر وان كتابه مشتمل على الف
بيت . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا
على ثلاثة آلاف مقالة وان كتابه مشتمل على الف مقالة .
وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على
ثلاثة آلاف حكاية وان كتابه مشتمل على الف حكاية . وقد
ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة
آلاف مسألة وان كتابه مشتمل على الف مسألة . ومما يدل
على ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على اكثر مما في
الكتاب الحالي ان ابن العبري قد ذكر في مقدمة كتابه ان
الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مثل وان
كتابه مشتمل على الف مثل . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي
اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف بيت من الشعر وان
كتابه مشتمل على الف بيت . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي
اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مقالة وان كتابه
مشتمل على الف مقالة . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ
عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف حكاية وان كتابه مشتمل
على الف حكاية . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه
كان مشتملا على ثلاثة آلاف مسألة وان كتابه مشتمل على
الف مسألة . ومما يدل على ان الكتاب الذي اخذ عنه كان
مشتملا على اكثر مما في الكتاب الحالي ان ابن العبري قد
ذكر في مقدمة كتابه ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا
على ثلاثة آلاف مثل وان كتابه مشتمل على الف مثل . وقد
ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة
آلاف بيت من الشعر وان كتابه مشتمل على الف بيت . وقد
ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة
آلاف مقالة وان كتابه مشتمل على الف مقالة . وقد ذكر
ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف
حكاية وان كتابه مشتمل على الف حكاية . وقد ذكر ايضا ان
الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مسألة
وان كتابه مشتمل على الف مسألة . ومما يدل على ان
الكتاب الذي اخذ عنه كان مشتملا على اكثر مما في الكتاب
الحالي ان ابن العبري قد ذكر في مقدمة كتابه ان الكتاب
الذي اخذ عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مثل وان كتابه
مشتمل على الف مثل . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ
عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف بيت من الشعر وان كتابه
مشتمل على الف بيت . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ
عنه كان مشتملا على ثلاثة آلاف مقالة وان كتابه مشتمل
على الف مقالة . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه
كان مشتملا على ثلاثة آلاف حكاية وان كتابه مشتمل على
الف حكاية . وقد ذكر ايضا ان الكتاب الذي اخذ عنه كان
مشتملا على ثلاثة آلاف مسألة وان كتابه مشتمل على الف
مسألة .

Digitized by Google

ܘܐܦ ܫܡܝܐ ܡܢ ܠ ܒܥܐ ܟܝ ܐܠ ܐܡܪ ܟܬܒ ܐܠ ܡܫ ܐܠ ܘ
ܐ ܫܡ ܐ ܡܢ ܐ ܡ ܐ ܡ ܐ ܡ

68 ... [144D] ... 69 ... [144E] ... 70 ... [144F] ...

Digitized by Google

ובא הוא הוא מי שהלוואה שלו על · שהשיב שלום
מן הוא שם שבעה ובא שהשיב שלחו הוא · שלוקח לשלוח
לו שהוא שלחו שהוא מי שלו כי שהם לו שלוקח שהוא
שהם שהיה שהשיב שלחו על שהוא שלוקח שהוא · שהוא
כי שהלוה שהוא שלוקח שהשיב שלחו שהוא שלוקח שהוא
שהוא שהיה שלוקח שהוא שלוקח

ולא ידעו מה הוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו
שהוא מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא
ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו
מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא
כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו
מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא
ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו
מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר
לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו
מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן
לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה
שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר
לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה
שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא
ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה
שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא
ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה
שהוא ולא ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא
ידעו מה שהוא כאשר לא ידעו מה שהוא ולא ידעו מה שהוא
כאשר לא ידעו מה שהוא ולכן לא ידעו מה שהוא כאשר לא
ידעו

ولا يجوز أن يكون الجسم الذي هو في الحركة
الأولى أعظم من الجسم الذي هو في الحركة
الثانية، لأن الجسم الذي هو في الحركة الأولى
يكون أسرع من الجسم الذي هو في الحركة
الثانية، والجسم الذي هو أسرع يقطع في
الزمان الواحد مسافة أعظم من المسافة التي
يقطعها الجسم الذي هو أبطأ، فإذا كان
الجسم الذي هو في الحركة الأولى يقطع في
الزمان الذي هو ٧٧ ألف ألف ألف ميل
مسافة أعظم من المسافة التي يقطعها الجسم
الذي هو في الحركة الثانية في الزمان الذي
هو ٧٦ ألف ألف ألف ميل، فإن الجسم الذي
هو في الحركة الثانية يقطع في الزمان الذي
هو ٧٦ ألف ألف ألف ميل مسافة أعظم من
المسافة التي يقطعها الجسم الذي هو في
الحركة الأولى في الزمان الذي هو ٧٧ ألف
ألف ألف ميل، لأن الجسم الذي هو في
الحركة الثانية هو أسرع من الجسم الذي هو
في الحركة الأولى، والجسم الذي هو أسرع
يقطع في الزمان الواحد مسافة أعظم من
المسافة التي يقطعها الجسم الذي هو أبطأ،
فإذا كان الجسم الذي هو في الحركة الأولى
يقطع في الزمان الذي هو ٧٧ ألف ألف ألف
ميل مسافة أعظم من المسافة التي يقطعها
الجسم الذي هو في الحركة الثانية في الزمان
الذي هو ٧٦ ألف ألف ألف ميل، فإن
الجسم الذي هو في الحركة الثانية يقطع في
الزمان الذي هو ٧٥ ألف ألف ألف ميل
مسافة أعظم من المسافة التي يقطعها الجسم
الذي هو في الحركة الأولى في الزمان الذي
هو ٧٧ ألف ألف ألف ميل، لأن الجسم
الذي هو في الحركة الثانية هو أسرع من
الجسم الذي هو في الحركة الأولى، والجسم
الذي هو أسرع يقطع في الزمان الواحد
مسافة أعظم من المسافة التي يقطعها الجسم
الذي هو أبطأ، فإذا كان الجسم الذي هو
في الحركة الأولى يقطع في الزمان الذي هو
٧٧ ألف ألف ألف ميل مسافة أعظم من
المسافة التي يقطعها الجسم الذي هو في
الحركة الثانية في الزمان الذي هو ٧٦ ألف
ألف ألف ميل، فإن الجسم الذي هو في
الحركة الثانية يقطع في الزمان الذي هو
٧٥

ܫܡܥܬ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ

ڪڏهن ڪنهن ڪم جي نه ٿيندا ڪهاڙيءَ ٻاهر
ڪڍي ڇڏيا ۽ ڪوٺيءَ ۾ ڪو نه رهيو ۽ ڪوٺي
ڏاڍي ڏيکاري ۽ ڪوٺيءَ جي ڪنڊ ڪنڊ ۾ ڪو
نه رهيو ۽ ڪوٺي ڏاڍي ڏيکاري ۽ ڪوٺيءَ جي
ڪنڊ ڪنڊ ۾ ڪو نه رهيو ۽ ڪوٺي ڏاڍي ڏيکاري
۽ ڪوٺيءَ جي ڪنڊ ڪنڊ

ربيا ربيعا ربيعا ربيع

ربعة اذا كان ضلعا القائمة اصم وكان الوتر اصم فان الزاوية
التي بين الضلعين اصم وان كان الوتر ناطقا والضلعان
ناطقين فان الزاوية التي بينهما اصم وان كان احد
الضلعين ناطقا والآخر اصم فان الزاوية التي بينهما
اصم وان كان الوتر ناطقا والضلعان ناطقين فان
الزاوية التي بينهما ناطقة . وان كان احد الضلعين
ناطقا والآخر اصم فان الوتر اصم . وان كان الوتر
ناطقا والضلعان ناطقين فان الزاوية التي بينهما
ناطقة . وان كان احد الضلعين ناطقا والآخر اصم
فان الوتر اصم . وان كان الوتر ناطقا والضلعان
ناطقين فان الزاوية التي بينهما ناطقة . وان كان
احد الضلعين ناطقا والآخر اصم فان الوتر اصم .
وان كان الوتر ناطقا والضلعان ناطقين فان الزاوية
التي بينهما ناطقة . وان كان احد الضلعين ناطقا
والآخر اصم فان الوتر اصم . وان كان الوتر ناطقا
والضلعان ناطقين فان الزاوية التي بينهما ناطقة .
وان كان احد الضلعين ناطقا والآخر اصم فان الوتر
اصم .

ولا يحل ذبحه بغير ذكاة لأن . وهو قول مالك لا
فهو كذبح من لم يسم عامدا لأن الله تعالى قال
لا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وقال
تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه
وإنه لفسق . ولا يحل لمسلم أن يتعمد ترك
التسمية . ولا يحل ذبح الأخرس إلا أن يكون
له إشارة تعرف أنه يريد بها التسمية . وإن
ترك التسمية ناسيا فلا بأس بأكل ما ذبح
وقال الشافعي لا يحل ما ذبح ناسيا . وقال
أبو حنيفة يحل ما ذبح ناسيا . وقال مالك
لا يحل ما ذبح ناسيا . وقال أبو حنيفة
والشافعي يحل ما ذبح عامدا . وقال مالك
لا يحل ما ذبح عامدا . وقال أبو حنيفة
والشافعي

ملكوت السموات كمثل انسان ملك زرع زرعا جيدا في حقله فنام الناس وجاء عدوه وزرع زوانا بين الحنطة ومضى. فلما نبت العشب وصنع ثمرا حينئذ ظهر الزوان ايضا. فجاء عبيد رب البيت وقالوا له يا سيد أليس زرعا جيدا زرعت في حقلك فمن اين له زوان. فقال لهم العدو قد فعل هذا. فقال له العبيد أتريد ان نمضي ونجمعه. فقال لا لئلا تقلعوا الحنطة مع الزوان. دعوا كليهما ينميان معا الى الحصاد. وفي وقت الحصاد اقول للحصادين اجمعوا اولا الزوان واحزموه حزما ليحرق واما الحنطة فاجمعوها الى مخزني. ثم صرف الجموع وانصرف الى البيت. فتقدم اليه تلاميذه قائلين فسر لنا مثل الزوان في حقل الحنطة. فاجاب وقال لهم الزارع الجيد هو ابن البشر والحقل هو العالم والزرع الجيد هم بنو الملكوت والزوان هم بنو الشرير والعدو الذي زرعه هو ابليس والحصاد هو انقضاء العالم والحصادون هم الملائكة. فكما يجمع الزوان ويحرق بالنار هكذا يكون في انقضاء العالم. يرسل ابن البشر ملائكته فيجمعون من ملكوته جميع المعاثر وفاعلي الاثم ويطرحونهم في اتون النار هناك يكون البكاء وصرير الاسنان. حينئذ يضيء الابرار كالشمس في ملكوت ابيهم. من له اذنان للسمع فليسمع. ايضا يشبه ملكوت السموات كنز مخبوء في حقل وجده انسان فاخفاه ومن فرحه به مضى وباع كل ما كان له واشترى ذلك الحقل. ايضا يشبه ملكوت السموات انسانا تاجرا يطلب لآلئ حسنة فلما وجد لؤلؤة واحدة كثيرة الثمن مضى وباع كل ما كان له واشتراها. ايضا يشبه ملكوت السموات شبكة القيت في البحر وجمعت من كل جنس فلما امتلأت اصعدوها على الشاطئ وجلسوا واجتمعوا الصالحات في اوعية والرديات القوها خارجا. هكذا يكون في انقضاء العالم يخرج الملائكة ويفرزون الاشرار من بين الابرار ويطرحونهم في اتون النار هناك يكون البكاء وصرير الاسنان. افهمتم هذه كلها. قالوا له نعم يا سيد. فقال لهم من اجل هذا كل كاتب متعلم في ملكوت السموات يشبه رجلا رب بيت يخرج من كنزه جددا وعتقا.

Digitized by Google

ربما لسعة[149A] لسعة في ربما . لنا لم لعلم
ooo لم ربما لسعة لسعة لسعة ربما لنا لنا
لنا لم لنا ربما 91 لنا لم لنا ربما لسعة لسعة
. لنا لسعة ربما لنا لم لنا لنا لنا لنا
لسعة لنا . ooo لسعة لسعة لنا لم لسعة لسعة
لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا
لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا
لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا لنا

ومنه تحصيل . وتحصيل حاصل لسلبه لما ليس له . وحصول شيء
له بعد عدمه . وهو بين ايجاب . فاعلم ان الحصول في المحصول
له ما دام له . ما لم يزل . اعني ما لم يحكم عليه بالزوال . وهو
الثبوت الذي تحته ثبوت وزوال . وهو ثبوت الشيء في نفسه .
وهو ثبوت الشيء لغيره . وهو ثبوت الشيء لنفسه . وهو ثبوت
الشيء لما هو له . وهو ثبوت الشيء لما هو منه . وهو ثبوت
الشيء لما هو فيه . وهو ثبوت الشيء لما هو معه . وهو ثبوت
الشيء لما هو عنه . وهو ثبوت الشيء لما هو به . وهو ثبوت
الشيء لما هو عليه . وهو ثبوت الشيء لما هو له . وهو ثبوت
الشيء لما هو عنده . وهو ثبوت الشيء لما هو علي

ולא יהיה לו מה לתת לה · ויהי כי ראתה כן ותאמר אליו הנה נא ידעתי כי איש אלהים אתה · ועתה הנה הדבר אשר דברת יבוא · ועתה תנה נא לי מעט מים מכדך · ויאמר לה אליהו אל תיראי · בואי עשי כדבר אמתך אך עשי לי מהם עוגה קטנה והוציאי אלי · ולך ולבנך תעשי אחרונה · כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא יכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת יהוה גשם על פני האדמה · ותלך ותעש כדבר אליהו · ותאכל הוא והיא וביתה ימים · כד הקמח לא כלה וצפחת השמן לא חסרה כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו · ויהי אחרי הדברים האלה וחלה בן האשה בעל הבית וחליו חזק מאד עד אין שאר בו · ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים · באת אלי להזכיר עוני והמית את בני · ויאמר אליה תני את בנך · ויקחהו מחיקה ויעלהו העלית אשר הוא יושב בה וישכבהו על מטתו · ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אנכי מתגורר עמה הרעות להמית את בנה · ויתנפש הילד וישב נפשו בקרבו · ויעל אליהו הבית ויתהלך בבית אחת הנה ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו · ויתגבר יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי · ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העלית הבית אל הבית ויתנהו לאמו · ויאמר אליהו ראי חי בנך · ותאמר האשה אל אליהו עתה ידעתי כי איש אלהים אתה וכי דבר יהוה בפיך אמת · ויהי הימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה · וילך אליהו להראות אל אחאב · והרעב חזק בשמרון · ויקרא אחאב אל עבדיה אל עבדיה אשר על הבית · ועבדיה יראא את יהוה מאד · ויהי כהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיה מאה נביאים וחבאם חמשים חמשים במערה ויכלכלם לחם ומים · ויאמר אחאב אל עבדיה לך בארץ אל כל מעינות המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולא נכרית מן הבהמה · ויחלקו להם את הארץ לעברה ביניהם · אחאב הלך דרך אחת לבדו ועבדיה הלך דרך אחת לבדו · ועבדיה בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ותאמר הלוא זה אדני אליהו · ויאמר אליו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו · ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני · חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאוך · ועתה אתה אמר לך הנה אליהו · והיה אנכי אלך מעליך ורוח יהוה ישאך אל אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך יראא את יהוה מנעורי · הלוא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים במערה ואכלכלם לחם ומים · ועתה אתה אמר לך הנה אליהו והרגני · ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו · ויאמר אליו אחאב הלוא אתה זה עכר ישראל · ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלכו אחרי הבעלים · ועתה שלח וקבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל מאתים וחמשים ואת נביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל · וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל · ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו · ולא ענו העם אתו דבר · ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש · ויתנו לנו שני פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא ישימו · ואני אעשה את הפר השני ונתתי על העצים ואש לא אשים · וקראתם בשם אלהיכם והאלהים אשר יענה באש הוא האלהים · ויענו כל העם ויאמרו טוב הדבר · ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו · ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענני · ואין קול ואין עונה ויפסחו על המזבח אשר עשו · ויהי בצהרים ויתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח ושיג לו ואין פנה לו · ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות ורמחים עד השפך דם עליהם · ויהי כעבור היום ויתנבאו עד עלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין קשיב · ויאמר אליהו אל כל העם גשו אלי · ויגשו כל העם אליו ויתקן את מזבח יהוה הנתוץ · ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך · ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח · ויערך את העצים ויגדע את הפר וישם על העצים · ויאמר מלאו ארבעה כדים מים והשפכו על העולה ועל העצים · ויאמר שנו ושלשו ויעשו שלשה פעמים · ויהי המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים · ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה · ענני יהוה ענני והעם הזה ידעו כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבות את לבם אחרנית · ותפל אש יהוה ותאכל את העולה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה · ויראו כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים · ויאמר אליהו אליהם תפשו את נביאי הבעל אל יפלט מהם איש · ויתפשום ויורד אותם אליהו אל נחל קישון וישחט אותם שם · ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה כי קול המון גשם · ואחאב עלה לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכיו · ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך הים · ויעל ויבט ויאמר אין מאומה · ויאמר שוב שבע פעמים · ויהי בפעם השביעית ויאמר הנה עלה כף יד אדם עולה מים · ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר וירד לך פן יעצרך הגשם · ויהי עד כה ועד כה ושמים קדרו עב ורוח ויהי גשם גדול · ויהי יד יהוה אל אליהו ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב עד בואך יזרעאלה · ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו וכל אשר הרג את כל הנביאים בחרב · ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוסיפון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם · ויירא ויקם וילך על נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה ויניח את נערו שם · והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת ויתאו את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נא את נפשי כי לא טוב אנכי מאבותי · וישכב ויישן תחת רתם אחת והנה זה מלאך נגע בו ויאמר אליו קום אכל · ויפן והנה מראשותיו עגת רצפים ושמן אחד במצחתו ויאכל וישת וישב וישכב · וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך · ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום וארבעים לילה עד חרב האלהים · ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו · ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה · ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדול וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה · ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה · ויהי כשמע אליהו ויעטף פניו במעטפתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו · ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה · ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת וסכת את חזאל למלך על ארם · ואת יהוא בן נמשי תסך למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תסך לנביא תחתיך · והיה המנצל מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע · והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו · וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו ואתו בשנים עשר וילך אליהו אליו וישלך אדרתו עליו · ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך · וישב מאחריו וילך צמדי הבקר וישחט ובכלי הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו · וישלח אחאב מלאכים אל בן הדד בן תבעל מלך ארם לאמר עלה אלי ואעשה עמך חסד · ויעל בן הדד ויחן על שמרון ויצר עליה ויבא אל אחאב מלך ישראל ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם · ויענו מלך ישראל ויאמר כדבריך אדני המלך לך אני וכל אשר לי · וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך תתן לי · וכעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו · ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לקחת נשי ובני וכספי וזהבי ולא מנעתי ממנו · ויאמרו אליו כל הזקנים ועם כל אל תשמע ואל תאבה · ויאמר אל בני הדד כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות · וילכו המלאכים וישיבו לו דבר · וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספון אם יספיק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי · ויענו מלך ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חגר כפשט · ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכות ויאמר לעבדיו שימו ויעשו מצור על העיר · והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנה אנכי נתנה בידך היום וידעת כי אני יהוה · ויאמר אחאב על ביד מי · ויאמר כה אמר יהוה ביד נערי שרי המדינות · ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה · ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שלשים ושנים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים · ויצאו בצהרים ובן הדד שתה סכר הוא והמלכים העזרים אתו · ויצאו נערי שרי המדינות בראשונה ובן הדד שלח ויגידו לו לאמר אנשים יצאו מן השמרון · ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום · ויצאו אלה מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם · ויכו איש איש והארם נסו וישראל רדף אחריהם ויחלץ בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים · ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב ויך בארם מכה רבה · ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה עליך מלך ארם · ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק ממנו · ועשה כן הדבר הזה הסר המלכים איש מעל מקומו והפח תחתם פחות · וספר כמספר האנשים אשר נפלו מאתך סוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמנו אתם במישור אם לא נחזק ממנו · וישמע בקולם ויעש כן · ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את הארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל · ובני ישראל נפקדו ויתכלכלו ויצאו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים והארם ממלאים את הארץ · ויגש איש אלהים ויאמר אל מלך ישראל כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך והיה כי אני יהוה · ויחנו אלה נגד אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי ביום אחד · וינסו הנשארים אפקה העירה ויפל החומה על עשרים ושבעת אלפים האנשים הנשארים · ובן הדד בא ויבא העירה חדר בחדר · ועבדיו אמרו אליו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך · ויחגרו שקים בחלציהם וחבלים על ראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר אנא תחי נפשי · ויאמר העודנו חי אחי הוא · והאנשים ינחשו וימהרו ויאמרו אחיך בן הדד · ויאמר בואו הגידו לפניו · ויצא אליו בן הדד ויעלהו אל המרכבה · ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב ורחובות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך · ויכרת לו ברית וישלחהו · ואיש מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא והאיש לא אבה להכותו · ויאמר אליו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מעלי והכך האריה · וילך מעליו וימצאהו אריה ויכהו · וימצא איש אחר ויאמר הכני נא והאיש יכהו הכה ויפצע · וילך הנביא ויתאפר אפר על עיניו ויחפש בצעיף · והמלך עבר ויזעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד ונתתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול · והיה עבדך עשה הנה ועשה הנה והוא איננו · ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה הרעת · וימהר ויסר את הצעיף מעל עיניו ויכר אותו מלך ישראל כי מן הנביאים הוא · ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת איש חרמי מידך והיה מותך תחת מותו ועמך תחת עמו · ויסר מלך ישראל על ביתו ויבא שמרונה · וישב נבות היזרעאלי כרם אשר בית שמרון היכל מלך שמרון בית אחאב מלך שמרון · ויהי אחרי הדברים האלה ויהי נבות היזרעאלי כרם היה

ومن الذي يستطيع ان يقول ان الله لا يعلم ما يعمل الناس وهو يراهم ويسمعهم ويعلم ما يخفون وما يعلنون وما يكتمون وما يظهرون وما يسرون وما يجهرون وما يضمرون وما يبدون و

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد بعينه مخلوقا
وغير مخلوق . وهذا يبطل قول من قال إن الله
خلق الكلام في غيره . وقول من قال إنه خلق
الكلام في نفسه . وقول من قال إنه خلق الكلام
في جسم من الأجسام . وقول من قال إنه خلق
الكلام في الهواء . وقول من قال إنه خلق الكلام
في الشجرة . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الأصوات . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الحروف . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الكتابة . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الحبر . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الورق . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الجلد . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الرق . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الصحف . وقول من قال إنه خلق الكلام في
اللوح المحفوظ . وقول من قال إنه خلق الكلام
في السماء . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الأرض . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الجنة . وقول من قال إنه خلق الكلام في
النار . وقول من قال إنه خلق الكلام في
العرش . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الكرسي . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الملائكة . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الأنبياء . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الرسل . وقول من قال إنه خلق الكلام في
الكتب

96 ... ...

* ... [151E] ... ...

[152B] ... 101 ... [152C] ... 102 ...

ربه . مد ما كوكب كما ربه ربه ان ربه ما . تاجرة ربعه
ربعة . مد ما كوكب كما ربه ربه ان ربه ما . تاجرة ربعه
الربح ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه . ربعه ربعه
ما تاجرة ربعه كما ربه ان ربعه . ربعه ربعه ربعه
ربعه . ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه
ربعه . ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه ربعه
ربعه

ولا يجوز أن يكون الشكل ذا زاويتين فقط. وإذا كان ذا ثلاث زوايا فهو مثلث. وإذا كان ذا أربع زوايا فهو مربع. وإذا كان ذا خمس زوايا فهو مخمس. وإذا كان ذا ست زوايا فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع زوايا فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان زوايا فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع زوايا فهو متسع. وإذا كان ذا عشر زوايا فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى عشرة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتي عشرة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث عشرة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع عشرة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس عشرة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست عشرة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع عشرة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان عشرة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع عشرة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا عشرين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وعشرين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وعشرين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وعشرين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وعشرين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وعشرين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وعشرين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وعشرين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وعشرين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وعشرين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وستين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وستين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وستين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وستين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا سبعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وسبعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وسبعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وسبعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وسبعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وسبعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وسبعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وسبعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وسبعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وسبعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثمانين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثمانين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثمانين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثمانين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثمانين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثمانين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثمانين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثمانين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثمانين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثمانين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا تسعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وتسعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وتسعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وتسعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وتسعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وتسعين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وتسعين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وتسعين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وتسعين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وتسعين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مائتين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومائتين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومائتين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومائتين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومائتين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومائتين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومائتين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومائتين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومائتين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومائتين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وستمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وستمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وستمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وستمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا سبعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وسبعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وسبعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وسبعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وسبعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وسبعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وسبعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وسبعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وسبعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وسبعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثمانمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثمانمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثمانمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثمانمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثمانمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثمانمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثمانمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثمانمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثمانمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثمانمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا تسعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وتسعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وتسعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وتسعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وتسعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وتسعمائة زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وتسعمائة زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وتسعمائة زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وتسعمائة زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وتسعمائة زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ألفين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وألفين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وألفين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وألفين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وألفين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وألفين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وألفين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وألفين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وألفين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وألفين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وستة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وستة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وستة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وستة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا سبعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وسبعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وسبعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وسبعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وسبعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وسبعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وسبعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وسبعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وسبعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وسبعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثمانية آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثمانية آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثمانية آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثمانية آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثمانية آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثمانية آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثمانية آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثمانية آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثمانية آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثمانية آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا تسعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وتسعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وتسعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وتسعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وتسعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وتسعة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وتسعة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وتسعة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وتسعة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وتسعة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا عشرة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وعشرة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وعشرة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وعشرة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وعشرة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وعشرة آلاف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وعشرة آلاف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وعشرة آلاف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وعشرة آلاف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وعشرة آلاف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا عشرين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وعشرين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وعشرين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وعشرين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وعشرين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وعشرين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وعشرين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وعشرين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وعشرين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وعشرين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وستين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وستين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وستين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وستين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا سبعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وسبعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وسبعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وسبعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وسبعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وسبعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وسبعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وسبعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وسبعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وسبعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثمانين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثمانين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثمانين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثمانين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثمانين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثمانين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثمانين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثمانين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثمانين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثمانين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا تسعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وتسعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وتسعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وتسعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وتسعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وتسعين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وتسعين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وتسعين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وتسعين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وتسعين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مائتين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومائتين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومائتين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومائتين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومائتين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومائتين ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومائتين ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومائتين ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومائتين ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومائتين ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وستمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وستمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وستمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وستمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا سبعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وسبعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وسبعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وسبعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وسبعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وسبعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وسبعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وسبعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وسبعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وسبعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثمانمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثمانمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثمانمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثمانمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثمانمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثمانمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثمانمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثمانمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثمانمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثمانمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا تسعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وتسعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وتسعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وتسعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وتسعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وتسعمائة ألف زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وتسعمائة ألف زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وتسعمائة ألف زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وتسعمائة ألف زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وتسعمائة ألف زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مليون زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومليون زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومليون زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومليون زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومليون زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومليون زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومليون زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومليون زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومليون زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومليون زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا مليونين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى ومليونين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين ومليونين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث ومليونين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع ومليونين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس ومليونين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست ومليونين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع ومليونين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان ومليونين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع ومليونين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ثلاثة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وثلاثة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وثلاثة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وثلاثة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وثلاثة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وثلاثة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وثلاثة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وثلاثة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وثلاثة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وثلاثة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا أربعة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وأربعة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وأربعة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وأربعة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وأربعة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وأربعة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وأربعة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وأربعة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وأربعة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وأربعة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمسة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وخمسة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وخمسة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وخمسة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وخمسة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وخمسة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا ست وخمسة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا سبع وخمسة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثمان وخمسة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا تسع وخمسة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا ستة ملايين زاوية فهو مخمس. وإذا كان ذا إحدى وستة ملايين زاوية فهو مسدس. وإذا كان ذا اثنتين وستة ملايين زاوية فهو مسبع. وإذا كان ذا ثلاث وستة ملايين زاوية فهو مثمن. وإذا كان ذا أربع وستة ملايين زاوية فهو متسع. وإذا كان ذا خمس وستة ملايين زاوية فهو

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ

ܟܠ ܡܕ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡ
ܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒ
ܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠ
ܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒ
ܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠ
ܗ ܒܥܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡ
ܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܡ
ܢ ܕ
ܐ

108 ° ° °

ومعاشهم ومعاشرتهم ومعيشتهم ومعيتهم ومعهم ومعهم
ومعهم ومعهم ومعهم ومعهم ومعهم ومع

ملم: معنى كم معلمه كم ينا مزم مزم مسمه: معنى
معلم: معنى نزم مم كم مزمل لمزمل: مزم مم: كم
ينمى مسلم مهلم مم مزمل: مزمل مهلم مزمل
كم مسم معم مزم: مزمل: . مزمل مزمل مم مزم
مهلم معمل مهلم مزمل كم مزمل مزمل مزمل
مزم مزمل: مم مهلم: مزمل: مزمل مزمل مزمل
مزم معمل مزمل مزمل مزمل مزمل مزمل مزمل
كم مسم: مزمل مزمل مزمل مزمل مزمل مزمل
مزمل مزمل

ooo . ⁊ ⁊ ⁊

vocabuli μωρία exprimi debuisse intellexerit, in editione autem mea literam Lomad geminam tantum viderit, suadeo ut Lomad tertia addita auctori egregiam opem se tulisse credat. equidem et ipse talia mihi nosse videor, homini septimo decimo anno syriaca tractanti non nimis difficilia, sed si cum versione Titi germanica ederentur, satis mature edi putabam, quam versionem, si deus vitam commodamque valetudinem concesserit, intra duorum annorum spatium absolvere cogito. eodem quo Titum volumine didascaliam apostolorum, id est constitutionum apostolicarum libros sex quales apud Audianos legebantur, analectorum meorum quae digna videbuntur et Callisthenis vitam Alexandri ex armenico sermone versam comprehendam: quo opere si theologos et philologos adiuvisse visus fuero, gratum erit, ita tamen ut ὡς ἐν παρόδῳ adiuvisse videri velim: ipse enim omnia quae vel edidi vel editurus sum, didascaliam reliquias analecta Titum geoponica, ideo me vel edidisse vel editurum esse dico, ut libros, quibus ad glossarium syro-graecum concinnandum et syntaxin linguarum syriacae et graecae comparatam scribendam usus essem, omnium oculis expositos haberem, id agens, ut, si religionem meam in his tractandis omnibus probassem, ad novum testamentum e versionum orientalium fide edendum accederem. codices syriacos describere, descriptos edere magnum non est, quamquam molestum negotium et sumptus vesane grandes esse fateor.

Berolini die X Maji 1859.

Digitized by Google

Titus, Bostrenorum episcopus, saeculo quarto medio florens, quae contra Manichaeos scripsit syriace versa habemus in codice musei britannici vetustissimo illo, de quo G. Cureton egit in libro *the festal letters of Athanasius* p. XVI. hinc descripsi mense Octobri et Novembri anni 1852, quae descripsi cum codice contuli mense Iulio anni proxime insequentis iterumque eodem mense anni 1858, ita ut spes sit fore, ut pro humanarum virium infirmitate certa sit apographi fides. facere tamen non possum, quin me descripsisse et semel contulisse inter summas discursitantium turbas dicam, sub Friderici Rosenii statua assidentem, quem locum omnes norunt quam inquietus sit. nimirum ne hinc codex scriptus anno 411 exiret lege cautum erat. quae ego celare nolui, ut, si quid humani passus essem, apud aequos talium rerum iudices excusationem in promtu haberem.

apographum meum nunc typis exprimendum curavi plane immutatum, non quod menda non pauca a librario vetere admissa esse ignorarem, sed putabam in tantae vetustatis codice viris doctis gratius fore, si quasi ad ipsum librum aditus pateret. accedit quod mihi hesiodeum illud πλέον ἥμισυ παντὸς numquam placuit, nunc verσ etiam summopere displicet, ita ut librum edere voluissem aut ex artis legibus prorsus correctum aut talem qualem librarius syriacus exhibuit, homo minime ineptus, elegantiae certe et accuratiae in literis pingendis studiosissimus, linguae autem syriacae (ni fallor) paulo magis gnarus quam omnes, qui nunc ad eam discendam animum applicare coepimus. si quis igitur vocem πλούσιος in graeco legens in versione syriaca vocabulum inveniat litera Dolat terminatum, non refragor quominus sibi doctissimus videatur, si Rîsch correxerit: idem si accusativum

ORIENTAL OXFORD INSTITUTE

Digitized by Google

ORIENTAL
OXFORD
INSTITUTE
20 DEC 1976

Digitized by Google

TITI BOSTRENI

CONTRA MANICHAEOS LIBRI QUATUOR

SYRIACE.

PAULUS ANTONIUS DE LAGARDE

EDIDIT.

CAROLUS SCHULTZE BEROLINI IMPRESSIT.

1859.

EXEMPLARIA FACTA CLX.

WILLIAMS AND NORGATE,
14, HENRIETTA STREET, COVENT GARDEN, LONDON;
AND
20, SOUTH FREDERICK STREET, EDINBURGH.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

735-5 Ce

76/1151

ORIENTAL INSTITUTE
LIBRARY

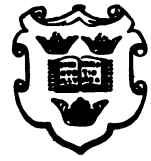

OXFORD UNIVERSITY
735.5
TIT

305033180N

Digitized by Google

S.R.D. G.R.D.

Digitized by Google